

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพกรรมศาสตร์

THE FACTORS FOR THE ENROLLMENT OF THE HOME ECONOMICS
STUDENTS OF THE VOCATION CERTIFICATE IN COLLEGES
UNDER THE DEPARTMENT OF VOCATIONAL EDUCATION
IN BANGKOK METROPOLITAN AREA

นางสาวประณีต วิจิตสรสาตร

MISS PRANEETA VICHITSORASATRA

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ.2540

ISBN 974-622-021-7

เลขหมู่.....

เลขทะเบียน.....28875

วัน, เดือน, ปี 1.0.11.2540

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

**THE FACTORS FOR THE ENROLLMENT OF THE HOME ECONOMICS
STUDENTS OF THE VOCATION CERTIFICATE IN COLLEGES
UNDER THE DEPARTMENT OF VOCATIONAL EDUCATION
IN BANGKOK METROPOLITAN AREA**

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR THE DEGREE
MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION IN VOCATIONAL ADMINISTRATION
SCHOOL OF GRADUATE STUDITE
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG**

1997

ISBN 974-622-021-7

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียน
สาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ของนักเรียนระดับประกาศ
นียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ของสถานศึกษา สังกัดกรม
อาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร

นักศึกษา

นางสาวประณีต วิจิตสรสาตร

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

ดร. สมพร ไชยะ

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ดร. วราพรรณ น้อยสุวรรณ

ระดับการศึกษา

ครุศาสตรบัณฑิต สาขาบริหารอาชีวศึกษา

ภาควิชา

ครุศาสตรบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ.

2540

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อ
ศึกษาปัจจัยในการตัดสินใจเข้าเรียน สาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ของนักเรียนระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ของสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร โดย
อาศัยแนวทฤษฎีของ Kurt Lewin ซึ่งมีปัจจัย 2 ด้าน คือปัจจัยด้านส่วนตัวนักเรียน และปัจจัยด้าน
สิ่งแวดล้อม โดยจำแนกตามระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม เกี่ยวกับปัจจัยในการเข้าเรียนสาขาวิชาชีพค
หกรรมศาสตร์ โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างนักเรียนประเภทวิชาคหกรรมศาสตร์ ระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2537 จำนวน 413 คน
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC+ (Statistical Package for the
Social Sciences/ Personal Computer Plus) เพื่อหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตร
ฐาน และเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ปัจจัยด้านส่วนตัวได้แก่ ด้านเจตคติ ด้านความสนใจ ด้าน
ทักษะเบื้องต้นตามความสามารถ และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ด้านสารสนเทศด้านอา
ชีวศึกษา โดยส่วนรวมมีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนประเภทวิชาคหกรรมศาสตร์ ระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ปัจจัยด้านความสนใจมีผลต่อการตัดสินใจมากที่สุด รองลงมาได้
แก่ ทักษะเบื้องต้นตามความสามารถ ด้านเจตคติและด้านสารสนเทศ ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบปัจจัยด้านส่วนตัวและปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมพบว่า มีผลแตกต่างกัน ในการตัดสินใจเลือกเรียนของนักเรียน จำแนกตามระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมในชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้น ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองนักเรียน ผลคือ

1. ปัจจัยด้านส่วนตัวและปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม มีผลแตกต่างกัน ต่อการตัดสินใจเลือกเรียนของนักเรียนที่ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นต่างกัน
2. ปัจจัยด้านส่วนตัวและปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม มีผลแตกต่างกันต่อการตัดสินใจของนักเรียนที่มีระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียนต่างกัน
3. ปัจจัยด้านส่วนตัวและปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม มีผลแตกต่างกัน ต่อการตัดสินใจของนักเรียนที่อาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียนต่างกัน
4. ปัจจัยด้านส่วนตัวและด้านสิ่งแวดล้อม มีผลแตกต่างกัน ต่อการตัดสินใจของนักเรียนที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีรายได้ต่างกัน

Thesis Title	The Factors For The Enrollment Of The Home Economics Students Of The Vocation Certificate In Colleges Under The Department Of Vocational Education In Bangkok Metropolitan Area
Student	Miss. Praneeta Vichitsorasatra
Thesis Advisor	Dr. Somporn Chaiya
Thesis Co-Advisor	Dr. Warapan Noisuwan
Level of study	Master of Industrial Education in Vocational Administration
Department	Industrial Education, King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang
Year	1997

Abstract

The purpose of the study was to investigate factors affecting the decision of vocational certificate students to study Home Economics at colleges of the Department of Vocational Education in Bangkok

This survey research adopted Kurt Lewin's Theory and concerned two main factors: personal and environmental factors; and four variables: previous grade point average, parents' education levels, parents' occupations and parents' income.

Questionnaires were distributed in 1994 to a sample of 413 first year Home Economics students. The data were analysed by using SPSS/PC+ program, percentage, mean (X), standard deviation (S.D.), and the difference between means.

The study revealed that both personal factors (e.g., attitude, interest, and previous skills) and environmental factors (e.g., vocational information) affected the certificate students' decision to study Home Economics and most factors were rated at the highest level. Interest as a personal factor was the most important factor followed by previous skills, attitude and vocational information, respectively.

Comparison the means between two factors, there were differences among students who differed in previous grade point average from lower secondary level, parents' education levels, parents' occupations and parents' income.

III

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

การจัดทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ ได้สำเร็จลุล่วงด้วยดี เพราะได้รับความอนุเคราะห์อย่างยิ่งจากท่านอาจารย์ ดร. สมพร ไชยะ และ ดร.วราพรรณ น้อยสุวรรณ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำช่วยเหลือตรวจแก้ไข และให้ความคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ ทั้งให้กำลังใจและติดตามความก้าวหน้าในระหว่างการทำวิทยานิพนธ์อยู่เสมอ

กราบขอบพระคุณคณาจารย์คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ได้ให้ความรู้ ประสบการณ์ ความเมตตาห่วงใยและกำลังใจอย่างสม่ำเสมอ

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้ทำวิจัย ขอมอบให้แก่บิดามารดา และครู อาจารย์ทุกท่านที่ได้ให้ความดีงามในชีวิตแก่ผู้วิจัย

ประณีต วิจิตสรสาตร

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	III
กิตติกรรมประกาศ.....	IV
สารบัญ.....	V
สารบัญตาราง.....	VIII
สารบัญภาพ.....	XI
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
สมมติฐานการวิจัย.....	6
กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	6
ขอบเขตของการวิจัย.....	7
นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย.....	9
เชิงอรรถ.....	11
2 บรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	13
หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม.....	13
ประวัติย่อของวิทยาลัยอาชีวศึกษา.....	15
แนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย.....	18
เชิงอรรถ.....	35
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	41
ประชากร.....	41
ตัวแปรที่ศึกษา.....	41
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	42
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	44
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	44
4 การวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิจัย.....	46
ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	48

สารบัญ (ต่อ)

บทที่

หน้า

ส่วนที่ 2	ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนสาขา วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร.....	51
ส่วนที่ 3	ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบการตัดสินใจเข้าเรียนสาขา วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามคะแนนเฉลี่ยสะสมในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของ นักเรียน ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ของบิดามารดาหรือ ผู้ปกครองของนักเรียน.....	57
5	สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	111
	สรุปผลการวิจัย	112
	การอภิปรายผลการวิจัย	115
ส่วนที่ 1	สภาพภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	115
ส่วนที่ 2	ผลการศึกษาปัจจัยในการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพ คหกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ทั้งด้าน ส่วนตัวและด้านสิ่งแวดล้อม	117
ตอนที่ 3	ผลการศึกษาเปรียบเทียบการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพ คหกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในสถาน ศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร	119
	ข้อค้นพบจากการวิจัยครั้งนี้.....	124
	ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยใช้ประโยชน์	124
	ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	125
	เชิงอรรถ.....	126
	บรรณานุกรม.....	128
	ภาคผนวก.....	132
	ประวัติผู้เขียน.....	149

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 แสดงจำนวนนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ของสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา 3 แห่ง 3 ชั้นปี ระหว่างปี 2533-2537.....	3
2 แสดงจำนวนนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ปีการศึกษา 2533-2536 ที่รับไว้ในแต่ละปีและออกกลางคัน ในสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์.....	4
3 แสดงความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการตัดสินใจเข้าเรียน สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)	44
4 แสดงจำนวนและคำร้อยละเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	48
5 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านเจตคติ	51
6 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านความสนใจ	53
7 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านทักษะเบื้องต้นตามความสามารถ.....	54
8 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านสารสนเทศด้านอาชีวศึกษา.....	55
9 สรุปค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ตามปัจจัยด้านส่วนตัวและด้านสิ่งแวดล้อม.....	56

VII

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
10 การเปรียบเทียบการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำแนกตามคะแนนเฉลี่ยสะสมในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นด้านเจตคติ.....	59
11 การเปรียบเทียบการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำแนกตามคะแนนเฉลี่ยสะสมในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นด้านความสนใจ	61
12 การเปรียบเทียบการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำแนกตามคะแนนเฉลี่ยสะสมในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นด้านทักษะเบื้องต้นตามความสามารถ	63
13 การเปรียบเทียบการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำแนกตามคะแนนเฉลี่ยสะสมในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นด้านสารสนเทศด้านอาชีวศึกษา	65
14 สรุปผลการเปรียบเทียบการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำแนกตามคะแนนเฉลี่ยสะสมในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น.....	67
15 การเปรียบเทียบการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำแนกตามระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครองนักเรียนด้านเจตคติ.....	69
16 การเปรียบเทียบการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำแนกตามระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครองนักเรียน ด้านความสนใจ	71
17 การเปรียบเทียบการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำแนกตามระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครองนักเรียน ด้านทักษะเบื้องต้นตามความสามารถ.....	73
18 การเปรียบเทียบการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำแนกตามระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครองนักเรียน ด้านสารสนเทศด้านอาชีวศึกษา.....	76
19 สรุปผลการเปรียบเทียบการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำแนกตามระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง	79

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
20 การเปรียบเทียบการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำแนกตามกลุ่มอาชีพของบิดามารดา หรือผู้ปกครองนักเรียนด้านเจตคติ.....	81
21 การเปรียบเทียบการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำแนกตามกลุ่มอาชีพของบิดามารดา หรือผู้ปกครองนักเรียนด้านความสนใจ	84
22 การเปรียบเทียบการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำแนกตามกลุ่มอาชีพของบิดามารดา หรือผู้ปกครองนักเรียนด้านทักษะเบื้องต้นตามความสามารถ	86
23 การเปรียบเทียบการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) จำแนกตามกลุ่มอาชีพของบิดามารดา หรือผู้ปกครองนักเรียนด้านสารสนเทศด้านอาชีวศึกษา.....	89
24 สรุปผลการเปรียบเทียบการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำแนกตามกลุ่มอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครองนักเรียน.....	91
25 การเปรียบเทียบการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำแนกตามกลุ่มรายได้ของบิดามารดา หรือผู้ปกครองนักเรียนด้านเจตคติ.....	93
26 การเปรียบเทียบการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำแนกตามกลุ่มรายได้ของบิดามารดา หรือผู้ปกครองนักเรียนด้านความสนใจ	97
27 การเปรียบเทียบการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำแนกตามกลุ่มรายได้ของบิดามารดา หรือผู้ปกครองนักเรียนด้านทักษะเบื้องต้นตามความสามารถ.....	100
28 การเปรียบเทียบการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ระดับ	
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำแนกตามกลุ่มรายได้ของบิดามารดา หรือผู้ปกครองนักเรียนด้านสารสนเทศด้านอาชีวศึกษา.....	104

IX

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่		หน้า
29	สรุปผลการเปรียบเทียบการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำแนกตามกลุ่มรายได้ของบิดา มารดาหรือผู้ปกครองนักเรียน.....	108

สารบัญภาพ

หน้า

1	แสดงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการตัดสินใจเข้าเรียนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามกรอบทฤษฎีของ Kurt Lewin	7
---	---	---

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันความเปลี่ยนแปลงทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศไทย เป็นไปอย่างรวดเร็ว ก่อให้เกิดการขยายตัวทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างมาก ดังปรากฏข้อมูลในปี 2537 ว่าเศรษฐกิจของไทยมีอัตราการเจริญเติบโตสูงขึ้นถึงร้อยละ 8.6 ต่อปี¹ ความเปลี่ยนแปลงของสังคมดังกล่าว ทำให้คนในสังคมต้องปรับปรุงและพัฒนาตนเองเพื่อก้าวให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงเหล่านั้น ๆ อย่างไรก็ตาม การที่ประเทศไทยจะพัฒนาเศรษฐกิจไปเป็นประเทศอุตสาหกรรมใหม่ (NICS)² ได้นั้น ปัจจัยสำคัญทางสังคมที่ส่งผลโดยตรงที่ต้องตระหนักก็คือ การศึกษา เพราะการศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาคุณภาพของประชาชนในสังคม การศึกษาเสริมสร้างประสบการณ์ ความรู้ ความถนัด ทักษะ ทศนคติ ให้คนรู้จักตนเอง รู้จักชีวิต เข้าใจสังคมและสิ่งแวดล้อมที่ตนอยู่ สามารถนำประสบการณ์ที่ได้รับจากการศึกษามาช่วยในการแก้ไขปัญหา พัฒนาตนเองและสังคมให้ดีขึ้น บทบาทของการศึกษาที่จัดขึ้นจึงต้องสนองสังคมและเศรษฐกิจโดยตรง เพื่อเป็นการเตรียมบุคคลให้มีอาชีพ สามารถสร้างรายได้แก่ตนและครอบครัว อันส่งผลต่อเศรษฐกิจของสังคมส่วนรวมและประเทศชาติ

สำหรับกรมอาชีวศึกษา ในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ เป็นหน่วยงานที่สำคัญหน่วยหนึ่งของรัฐ ในการเตรียมบุคคลเพื่อการประกอบอาชีพในสาขาต่าง ๆ กล่าวคือ เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบการจัดการอาชีวศึกษา สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาจึงมีหน้าที่ในการจัดฝึกอบรมและส่งเสริมการประกอบอาชีพของประชาชน ให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐ และสอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ดังจะเห็นได้จากนโยบายของกรมอาชีวศึกษา ในการกำหนดวัตถุประสงค์ของการอาชีวศึกษาที่ระบุไว้ว่า “กรมอาชีวศึกษามุ่งที่จะพัฒนาการจัดการอาชีวศึกษาและให้การฝึกอบรม เพื่อส่งเสริมให้ผู้สำเร็จออกไปมีงานทำมากที่สุดเท่าที่จะทำได้”³ กับทั้งยังได้เน้นการกำหนดมาตรการที่จะตอบสนองในทางปฏิบัติไว้ในหลักการของหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพพุทธศักราช 2538 ข้อ 3 ว่า “เป็นหลักสูตรที่สนับสนุนการประสานการร่วมมือในการจัดการศึกษาร่วมระหว่างหน่วยงานและองค์การที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน”⁴

การจัดอาชีวศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในทุกประเภทวิชา ได้แก่ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม เกษตรกรรม ศิลปกรรม พาณิชยกรรม และคหกรรม ล้วนกำหนดแนวทางการจัดการเรียนการสอน โดยมุ่งหมายให้สถานศึกษาในสังกัดเน้นการฝึกทักษะวิชาชีพอย่างแท้จริง โดยจัดเป็นการอาชีวศึกษาแบบครบวงจร แต่การจัดอาชีวศึกษาในระยะที่ผ่านมา แต่ละประเภทวิชาบรรลุเป้าหมายได้ในอัตราส่วนที่แตกต่างกัน ดังตัวอย่างข้อมูลด้านสถิติผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในปี พ.ศ. 2533 เพิ่มร้อยละ 50 ระยะต่อมาอีก 3 ปีคือ พ.ศ. 2536 เพิ่มสูงจากเดิมเป็นร้อยละ 65.8 แต่ในประเภทวิชาคหกรรมกลับลดลง⁵ ทั้งระดับ ปวช. และ ปวส. จากข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า การจัดการอาชีวศึกษาด้านคหกรรมศาสตร์ค่อนข้างจะมีปัญหา แม้ว่าความรู้วิชาชีพด้านคหกรรมจะเป็นรากฐานของอาชีพหลายอาชีพ หรือบริการต่าง ๆ⁶ ดังที่ ศรีนวล โกมลวนิช ได้กล่าวแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับอาชีพคหกรรมไว้ว่า

ในปัจจุบันการเรียนด้านคหกรรมศาสตร์ สามารถออกไปประกอบอาชีพได้หลายอย่าง ไม่ว่าจะเป็นอาชีพอิสระ หรือทำงานตามโรงแรมชั้นสูง กัตตาคาร ร้านอาหารก็ตาม โดยทั่วไปก็ต้องการบุคลากรด้านนี้ ซึ่งต่างจากความคิดเห็นในสมัยก่อนที่ว่า การเรียนคหกรรมเพื่อออกไปเป็นแม่บ้านเท่านั้น นอกจากนั้นตราบใดที่การท่องเที่ยวยังขยายตัวอยู่ การอาชีวศึกษาด้านคหกรรมจะเป็นที่ต้องการและผู้สำเร็จการศึกษาจะไม่ตกงานเป็นอันขาด⁷

นอกจากนี้ ศรีนวล โกมลวนิช ให้ความคิดเห็นอีกว่า “แนวโน้มอนาคตของอาชีพคหกรรมจะมีลักษณะเป็นเชิงธุรกิจมากขึ้น เป็นอาชีพอิสระทำรายได้ให้กับครอบครัวและประเทศชาติเป็นอย่างดี ตลาดแรงงานต้องการกำลังคนทางด้านคหกรรมเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ โดยเฉพาะอาชีพร้านอาหารต่าง ๆ”⁸ แต่กลับมีแนวโน้มลดลงของจำนวนผู้เข้าศึกษาต่อในหลักสูตรคหกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา นอกจากนี้ยังมีนักเรียนจำนวนไม่น้อยที่เข้าเรียนแล้วและไม่สามารถจบหลักสูตรได้ ปรากฏตามข้อมูลในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1
แสดงจำนวนนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
สาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ของสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา
ระหว่างปี 2534-2538 ⁹

สถานศึกษา	พุทธ ศักราช	ปวช.1 คน	ปวช.2 คน	ปวช.3 คน	ผู้ที่สำเร็จ คน	หมายเหตุ
วิทยาลัยอาชีวศึกษา ธนบุรี	2534	61	26	27	27	
	2535	88	45	20	20	
	2536	117	59	38	38	
	2537	111	101	45	45	
	2538	100	98	78	78	
	2534	181	137	156	156	
	2535	177	112	133	133	
	2536	189	131	110	110	
	2537	223	119	123	123	
	2538	188	139	102	102	
วิทยาลัยอาชีวศึกษา เอี่ยมละออ	2534	81	66	54	54	๙
	2535	120	52	61	64	
	2536	111	92	13	13	
	2537	102	83	84	84	
	2538	125	74	79	79	

ที่มา : กองแผนงาน กรมอาชีวศึกษา, 2538.

จากข้อมูลในตารางข้างต้นจะเห็นได้ว่า การจัดการเรียนการสอนในประเภทวิชาคหกรรม มีนักเรียนออกกลางคันขณะที่เรียนชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 จำนวนมาก จึงสมควรมีการศึกษาปัจจัยในการศึกษาในประเภทวิชาคหกรรมของผู้เรียน เพื่อให้ได้ทราบข้อมูลที่จะนำมาพิจารณาปรับปรุงการเรียนการสอนให้เป็นที่พึงพอใจของผู้เรียน การออกกลางคันดับกล่าวข้างต้นก็จะลดจำนวนลง ไม่มีการสูญเสียเปล่าในการลงทุนการจัดการศึกษาวิชาชีพดังที่ปรากฏในปัจจุบัน ได้แก่ เอกสารรายงานการนิเทศการเรียนการสอน ปีงบประมาณ 2537 ที่ปรากฏว่า มีนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำนวนหนึ่งที่ไม่สามารถสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในสาขาวิชาชีพที่ตนชอบ และต้องการเรียน จึงทำให้ผู้สมัครเปลี่ยนแผนการเรียนโดยเลือกเรียนในประเภทวิชาคหกรรมแทน ซึ่งเป็นการเข้าเรียนเพื่อรอหาที่เรียนแห่งใหม่ ไม่มีความถนัด ทำให้ไม่สนใจเรียน จนบางครั้งต้องสละสิทธิ์หรือเข้าทดลองเรียนในระยะเวลาหนึ่ง และในที่สุดก็ต้องออกไป ทำให้สูญเสียเปล่าทางการศึกษา และก่อให้เกิดการเสียโอกาสของผู้ที่มีความสนใจในสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ และประสงค์อยากจะศึกษาต่อในสาขาวิชานี้อย่างจริงจัง แต่สอบคัดเลือกได้คะแนนน้อยกว่า

อย่างไรก็ตามยังมีจำนวนผู้เข้าเรียนออกกลางคัน (Dropout) ในหลายสถานศึกษาทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค กรณีที่มีปริมาณเพิ่มขึ้นและมีสม่ำเสมอต่อเนื่องกันทุกปีการศึกษาดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2

แสดงจำนวนนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ปีการศึกษา 2534-2538

ที่รับไว้ในแต่ละปีและออกกลางคัน ในสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์¹⁰

ปีการศึกษา	ปวช.1	ปวช.2	ปวช.3	ออกกลางคัน
2534	181	137	156	25
2535	177	112	133	44
2536	189	131	110	79
2537	223	119	123	100
2538	188	139	102	86

หมายเหตุ สถิติ ณ วันที่ 1 มิถุนายน 2538 จากกองแผนงาน กรมอาชีวศึกษา

อนึ่ง จากพื้นฐานของสภาพปัญหาดังกล่าว สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคจึงได้พยายามดำเนินการแก้ไขปัญหานั้นโดยการลดลงของจำนวนผู้เข้าเรียนในสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ โดยมีการประกาศรับสมัคร 2 รอบ เพื่อให้ได้ผู้เข้าเรียนครบตามเป้าหมายจำนวนนักเรียนเข้าเรียนที่ได้รับอนุมัติ และวางแผนล่วงหน้าที่จะเปิดไว้ การลดลงของผู้เข้าเรียนตามหลักสูตรคหกรรมศาสตร์ อาจจะมีสมมติฐานมาจากปัจจัยทางด้านส่วนตัว และปัจจัยแวดล้อมหลายประการ ซึ่งน่าจะได้นำมาศึกษาวิจัยเป็นอย่างยิ่ง

จากความเป็นมาและปัญหาดังกล่าวข้างต้น ประกอบกับผู้วิจัยเป็นศึกษานิเทศก์ ประเภทคหกรรม จึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจและอยากทราบว่าปัจจัยอะไรบ้างที่มีผลกระทบต่อ การตัดสินใจเข้าเรียน สาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ของสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา เพื่อให้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการแนะแนว ให้กับนักเรียนที่สนใจให้เข้าเรียนหรือเรียนคหกรรมศาสตร์มากขึ้นและใช้เป็นแนวทางของสถานศึกษาที่วางโครงการช่วยเหลือนักเรียน ทั้งในด้านการเรียนการเลือกอาชีพ และการศึกษาต่อ การเตรียมหลักสูตร แผนการเรียน อุปกรณ์ ครุภัณฑ์ รวมทั้งอาจารย์ผู้สอนให้เหมาะสมเพียงพอ การดำเนินการเช่นนี้นอกจากจะไม่ทำให้เกิดการสูญเปล่าทางการศึกษาแล้ว ยังจะช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเลือกอาชีพในอนาคตได้อย่างเหมาะสมด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยในการตัดสินใจเข้าเรียน สาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของนักเรียน
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการตัดสินใจเข้าเรียน สาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำแนกตาม คณะแผนกเฉลี่ยสะสมของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง อาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง และรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง

สมมติฐานของการวิจัย

การตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน จำแนกตามคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักเรียน ระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง อาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง และรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)” โดยอาศัยแนวคิดทฤษฎีของ Kurt Lewin ที่มีสมการดังนี้

- B = f (P.E)
- B

หมายถึง

พฤติกรรมที่มีผลสืบเนื่องมาจากบุคคลและสิ่งแวดล้อม
- P

หมายถึง

ปัจจัยด้านส่วนตัว (Personal) ที่เป็นผลโดยตรงต่อการตัดสินใจเข้าเรียนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ทั้งนี้เพราะนักเรียนแต่ละคนย่อมมีความแตกต่างระหว่างบุคคล
- E

หมายถึง

ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม (Environment) เป็นต้นว่าทางการศึกษาทางสังคม ที่มีผลกระทบต่อการตัดสินใจเข้าเรียนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์⁹

จากแนวคิดตามกรอบทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัยของ Kurt Lewin ซึ่งมีปัจจัย 2 ด้าน คือ ปัจจัยด้านส่วนตัวนักเรียน และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ตามแผนภูมิดังต่อไปนี้

แผนภูมิที่ 1
แสดงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการตัดสินใจเข้าเรียนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์
ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
ตามกรอบทฤษฎีของ Kurt Lewin¹¹

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ที่กำลังศึกษาอยู่ในสถานศึกษาชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2538 สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภาและวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอี่ยมละออ รวมประชากรทั้งสิ้น 413 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น ข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ที่ศึกษา

- คะแนนเฉลี่ยสะสมของนักเรียน จำแนกเป็น

1. คะแนนระหว่าง 2.00-2.50
2. คะแนนระหว่าง 2.51-3.00
3. คะแนนระหว่าง 3.01-4.00

- ระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง

1. มัธยมศึกษา
2. อาชีวศึกษา
3. ปริญญาตรี
4. สูงกว่าปริญญาตรี

- อาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง

1. ค้าขาย/อาชีพอิสระ
2. รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ
3. รับจ้าง
4. เกษตรกร
5. อื่น ๆ

- รายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง

1. น้อยกว่า 10,000 บาท
2. 10,001-20,000 บาท
3. 20,001-30,000 บาท
4. สูงกว่า 30,000 บาทขึ้นไป

2. ตัวแปรตาม ระดับของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียน สาขาวิชาชีพคหกรรม

ศาสตร์ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประกอบด้วย

- ด้านเจตคติ
- ด้านความสนใจ
- ด้านทักษะเบื้องต้นตามความสามารถ
- ด้านสารสนเทศด้านอาชีวศึกษา

นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

1. ปัจจัยด้านส่วนตัวของนักเรียน หมายถึง คุณลักษณะของนักเรียน ได้แก่
 - 1.1 เจตคติ หมายถึง ความรู้สึก ความคิด ความเชื่อ หรือท่าทีของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
 - 1.2 ความสนใจ หมายถึง ความเอาใจใส่ต่อสิ่งของ งานนั้นอย่างแท้จริงและพยายามหาข้อมูลเหตุผลแนวทางปฏิบัติให้ดีขึ้นเรื่อย ๆ
 - 1.3 ทักษะเบื้องต้นตามความสามารถ หมายถึง สิ่งที่ปฏิบัติเป็นประจำจนทำได้โดยอัตโนมัติ
2. ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม หมายถึง ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ของนักเรียนแต่ละคนย่อมมีความแตกต่างกัน ซึ่งจะศึกษาถึงเรื่องสารสนเทศด้านอาชีวศึกษา
3. สารสนเทศด้านอาชีวศึกษา หมายถึง การได้รับรู้ข่าวสารจากคำบอกเล่า ประกาศโฆษณา วิทยู ทวี หนังสือพิมพ์หรืออื่น ๆ
4. นักเรียน หมายถึง นักเรียนชาย หญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2538 สาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ สังกัดกองวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร
5. แผนการเรียน หมายถึง การกำหนดรายวิชา ในการเรียนแต่ละภาคเรียนอย่างมีเป้าหมาย ซึ่งสถานศึกษาจะพิจารณา โดยคำนึงถึงการออกไปประกอบอาชีพและศึกษาต่อของนักเรียน
6. วิชาชีพคหกรรม หมายถึง วิชาชีพที่เป็นงานประดิษฐ์ งานบริการ ซึ่งจำเป็นต่อการดำเนินชีวิต แบ่งตามลักษณะวิชาออกเป็น 3 สาขา คือ
 - 6.1 สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย หมายถึง วิชาชีพคหกรรมที่เน้นหนักไปทางด้านการออกแบบตัดเย็บ การตกแต่งเสื้อผ้าสตรี เสื้อผ้าชายและเด็ก รวมทั้งส่วนประกอบประเภทผ้าสำหรับเครื่องใช้อื่น ๆ ภายในครอบครัว
 - 6.2 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ หมายถึง วิชาชีพคหกรรมที่เน้นหนักไปทางด้านการประกอบอาหาร ประดับอาหารและบริการรวมทั้งการเป็นนักโภชนาการ
 - 6.3 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ทั่วไป หมายถึง วิชาชีพที่เน้นหนักด้านให้การบริการดูแลเด็ก ผู้ป่วย และสิ่งประดิษฐ์ตกแต่งภายในอาคารสถานที่

7. คะแนนเฉลี่ยสะสม หมายถึง คะแนนเฉลี่ยสะสมครั้งสุดท้ายที่นักศึกษาอยู่ในสถาบันการศึกษา

8. คะแนนเฉลี่ยสะสมของนักเรียน หมายถึง การศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จบแล้วได้คะแนนเฉลี่ยสะสมระดับใด

9. ระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง หมายถึง ระดับการศึกษาที่จบครั้งสุดท้ายของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง

10. อาชีพ หมายถึง งานที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองทำและมีรายได้จากงานนั้น ๆ

11. รายได้ หมายถึง จำนวนเงินที่บิดา มารดาหรือผู้ปกครองได้รับในแต่ละเดือน

12. ปัจจัยที่มีผลต่อ หมายถึง คุณลักษณะของนักเรียน ได้แก่ คุณลักษณะเกี่ยวกับด้านเจตคติ ได้แก่ ความรู้สึก ความคิดความเชื่อ ด้านความสนใจ ได้แก่ ความเอาใจใส่ต่องานนั้นอย่างแท้จริง ด้านทักษะเบื้องต้นตามความสามารถ ได้แก่ ทักษะทางด้านร่างกายของผู้เรียน และด้านสารสนเทศด้านอาชีวศึกษา ได้แก่ การได้รับรู้ข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมหรือมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ

เชิงอรรถ

1 สุมณฑา วัฒนสินธุ์, “บทความของคหกรรมศาสตร์ในการพัฒนาประเทศ,” คหกรรมศาสตร์ ปีที่ 32 ฉบับที่ 3-4, (มีนาคม-เมษายน), หน้า 16.

2 เรื่องเดียวกัน, หน้า 17.

3 กรมอาชีวศึกษา, ก้าวไปในแผน 7 (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก, 2533), หน้า 4.

4 เรื่องเดียวกัน, หน้า 5.

5 กรมอาชีวศึกษา, “สถิติจำนวนนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.,” (ศูนย์สารนิเทศ : กองแผนงาน, 2538), (อัดสำเนา)

6 สัมภาษณ์ ดร.อมรรัตน์ เจริญชัย, รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร, สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล, 8 สิงหาคม 2532.

7 ศรีนวล โกมลวนิช, “อาชีวศึกษาร่างหลักสูตรคหกรรมเป็นเชิงธุรกิจ,” ไทยรัฐ (5 กรกฎาคม 2532), หน้า 8.

8 ธรรมนูญ ฤทธิมณี, “การพัฒนากำลังคนทางอาชีวศึกษา,” สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล.

9 กรมอาชีวศึกษา, เรื่องเดียวกัน, หน้าเดียวกัน.

10 เรื่องเดียวกัน.

¹¹David E. Gunt and Edmund V. Sullan, “Between Pshychology and Education,” (Illinois : Holt, Richart and Winton, inc. 1974), p. 7.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการตัดสินใจเข้าเรียน สาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ของสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ตลอดจนศึกษาปัจจัยด้านส่วนตัวและปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อการตัดสินใจเข้าเรียน โดยจำแนกตาม ระดับการศึกษาของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง อาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง รายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง และสารสนเทศด้านอาชีวศึกษา รวมทั้งศึกษาเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัวกับปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ของสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ดังนั้น การวิจัยครั้งนี้ จึงได้ค้นคว้าจากเอกสารวรรณกรรมทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม
2. ประวัติสถานศึกษา
3. แนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย

1. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 ประเภทวิชาคหกรรม สาขาวิชา คหกรรม แบ่งเป็น 4 กลุ่มวิชา

1. กลุ่มวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย
2. กลุ่มวิชาอาหารและโภชนาการ
3. กลุ่มวิชาคหกรรมทั่วไป
4. กลุ่มวิชาคหกรรมธุรกิจ

ประเภทวิชาคหกรรม สาขาวิชาคหกรรม

จุดประสงค์

1. เพื่อให้มีความรู้ทางวิชาการและวิชาชีพ เป็นพื้นฐานในการปรับปรุงงานให้ทันกับความก้าวหน้า และการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีในปัจจุบัน

2. เพื่อให้มีความรู้ทางการออกแบบและประดิษฐ์สิ่งของเครื่องใช้ให้เหมาะสมกับค่านิยมของตลาด สามารถพัฒนางานและสร้างงานได้
3. เพื่อให้มีความรู้เกี่ยวกับธุรกิจการค้าและธุรกิจบริการ เป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพ
4. เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ มีคุณธรรม จริยธรรม และมีกิจนิสัยในการทำงานอย่างถูกต้อง ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้
5. เพื่อให้สามารถนำความรู้ ความชำนาญในวิชาชีพไปประกอบอาชีพอิสระประกอบอาชีพรับจ้าง หรือทำงานร่วมกับผู้อื่นให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและสังคม
6. เพื่อการกินดีอยู่ดีของครอบครัวและการสร้างสรรค์ครอบครัวให้พัฒนาทุก ๆ ด้าน

โครงสร้างหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 ประเภทวิชาคหกรรม สาขาวิชาคหกรรม

ผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาคหกรรมจะต้องศึกษารายวิชาต่าง ๆ ไม่น้อยกว่า 115 หน่วยกิต ดังโครงสร้างต่อไปนี้

1. หมวดวิชาพื้นฐาน	30	หน่วยกิต
2. หมวดวิชาชีพ	65	หน่วยกิต
2.1 วิชาชีพพื้นฐาน	(14	หน่วยกิต)
2.2 วิชาชีพเฉพาะ	(12-14	หน่วยกิต)
2.3 วิชาชีพเลือก ไม่น้อยกว่า	(33-35	หน่วยกิต)
2.4 การฝึกงาน/โครงการ/โครงการวิชาชีพ	(4	หน่วยกิต)
3. หมวดวิชาเลือกเสรี ไม่น้อยกว่า	20	หน่วยกิต
4. กิจกรรม	-	
รวม	115	หน่วยกิต

โดยได้กำหนดแผนการเรียนหมวดวิชาชีพเฉพาะ กลุ่มวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย 12 หน่วยกิต กลุ่มวิชาอาหารและโภชนาการ 14 หน่วยกิต กลุ่มวิชาคหกรรมศาสตร์ทั่วไป 12 หน่วยกิต และกลุ่มวิชาคหกรรมธุรกิจ 14 หน่วยกิต

นอกจากนี้ได้กำหนดให้เลือกเรียนวิชาชีพเลือกในแต่ละกลุ่มวิชาชีพไม่น้อยกว่า 28 หน่วยกิต ส่วนที่เหลือเลือกเรียนจากกลุ่มวิชาชีพอื่นจนครบหน่วยกิต ไม่น้อยกว่า 33-35 หน่วยกิต

หมวดวิชาชีพเลือกเสรี ไม่น้อยกว่า 20 หน่วยกิต โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกเรียนตามความถนัดและความสนใจจากรายวิชาในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 ทุกประเภทวิชา

ด้านกิจกรรม ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการจัดกิจกรรมในสถานศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อการปลูกฝังค่านิยม ส่งเสริมการทำงาน โดยใช้กระบวนการกลุ่มในการทำประโยชน์ต่อชุมชน ทำนุบำรุงขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม เสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม วินัยในตนเอง โดยการวิเคราะห์ วางแผน ลงมือปฏิบัติ และประเมินผล

2. ประวัติย่อวิทยาลัยอาชีวศึกษา

วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา (โรงเรียนเสาวภาเดิม) เดิมโรงเรียนเสาวภาตั้งอยู่ฝั่งเดียวกับโรงเรียนราชินีที่ปากคลองตลาด โดยพระมหากษัตริย์คุณของสมเด็จพระศรีพัชรินทราบรมราชินีนาถ ได้ทรงบริจาคพระราชทรัพย์ส่วนพระองค์พร้อมทั้งพระราชทานนามภริยาของพระองค์ ให้ตั้งชื่อโรงเรียนว่า “โรงเรียนเสาวภา” ต่อมาในปี พ.ศ. 2449 พระองค์ท่านได้โปรดเกล้าฯ ให้ย้ายโรงเรียนเสาวภามารวมกับ “โรงเรียนบำรุงสตรีวิชา” ซึ่งเป็นโรงเรียนเล็ก ๆ ตั้งอยู่ที่ถนนบ้านหม้อ อันเป็นที่ตั้งของโรงเรียนเสาวภาในปัจจุบัน และโปรดเกล้าฯ ให้เปลี่ยนชื่อโรงเรียนบำรุงสตรีวิชาเป็น “โรงเรียนเสาวภา” โดยเปิดทำการสอนเฉพาะนักเรียนหญิงล้วน

นับแต่นั้นมา โรงเรียนเสาวภาได้มีการเปลี่ยนแปลงทั้งระดับและประเภทการศึกษารวมหลายครั้งคือ จากโรงเรียนระดับประถมศึกษามาเป็นมัธยมศึกษา แล้วขยายเป็นมัธยมศึกษาจนถึงมัธยม 8 พานิชยกการ ในปี พ.ศ. 2482 เปิดสอนประเภทอาชีวศึกษาระดับประถม แล้วโอนครูและนักเรียนสายสามัญทั้งหมดให้เป็นของโรงเรียนศึกษานารี หลังจากนั้นโรงเรียนเสาวภาที่โอนมาอยู่ในสังกัดกรมอาชีวศึกษา ต่อมาได้มีการยกกระดับประถมอาชีวศึกษาเป็นการช่างสตรีชั้นกลางอาชีวศึกษาชั้นสูง ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) มาตามลำดับ จนถึง พ.ศ. 2519 ได้เปิดแผนกวิชาศิลปหัตถกรรมระดับ ปวช. ขึ้นใหม่อีกแผนกหนึ่ง โดยรับนักเรียนชายเข้าเรียนด้วย และในปีเดียวกันนี้โรงเรียนเสาวภาได้รับการยกระดับการ

ศึกษาขึ้นเป็นระดับวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกองวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และมีนามของสถานศึกษาว่า “วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา” มาจนถึงปัจจุบันนี้

วิทยาลัยอาชีวศึกษาเอี่ยมละออ เดิมคือ โรงเรียนเอี่ยมละออ เปิดสอนทางด้านช่างโลหะและมีที่ตั้งอยู่ที่ เลขที่ 180 ถนนโยธา ตำบลตลาดน้อย อำเภอสัมพันธวงศ์ กรุงเทพฯ ซึ่งเป็นที่ดินบริจาคของ นางสาวละออ หรือ คุณยายละออ หลิมเซ่งท่าย จนกระทั่งเป็นสถานศึกษาในสังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ตั้งแต่วันที่ 25 กันยายน พ.ศ. 2482 จนกระทั่งถึงวันที่ 24 เมษายน พ.ศ. 2490 จึงได้รับการประกาศตั้งโรงเรียนเอี่ยมละออ เป็นโรงเรียนการช่างสตรี โดยเปิดสอนหลักสูตรประโยคอาชีวศึกษาชั้นกลาง และโรงเรียนศึกษาผู้ใหญ่แผนกตัดเย็บเสื้อผ้า จากนั้นได้มีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาระบบการศึกษาตามลำดับดังนี้

พ.ศ. 2490 เป็นโรงเรียนการช่างสตรี ทำการสอนเฉพาะการตัดเย็บเสื้อผ้า

พ.ศ. 2500 เป็นโรงเรียนเอี่ยมละออ ทำการสอนวิชาการตัดเย็บเสื้อผ้า วิชาอาหาร และโภชนาการ

พ.ศ. 2519 เปลี่ยนฐานะจากโรงเรียนมาเป็นวิทยาลัยอาชีวศึกษากรุงเทพฯ วิทยาเขต 8 เอี่ยมละออ

พ.ศ. 2522 เป็นวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอี่ยมละออ สังกัดกองวิทยาลัยอาชีวศึกษาดมอาชีวศึกษา

พ.ศ. 2524 เป็นวิทยาลัยแม่บทเพียงแห่งเดียวของกรมอาชีวศึกษาในการสอนหลักสูตรประเภทวิชาพาณิชยกรรม 2 กลุ่ม

- กลุ่มวิชาบริการธุรกิจโรงแรม
- กลุ่มวิชาบริการธุรกิจสถานพยาบาล

พ.ศ. 2525 เนื่องจากความคับแคบของสถานที่ และความแออัดของอาคารเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอี่ยมละออ ได้ย้ายจากสถานที่ตั้งเดิมมาอยู่ ณ เลขที่ 507/2 แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตสาทร กรุงเทพฯ ในปัจจุบัน วิทยาลัยอาชีวศึกษาเอี่ยมละออ เปิดสอนหลักสูตร 3 ประเภทวิชา ซึ่งเป็นวิชาชีพที่สามารถสนองความต้องการของตลาดแรงงานอันได้แก่

- ประเภทวิชาคหกรรม ระดับ ปวช. ปวส.
- ประเภทวิชาพาณิชยกรรม ระดับ ปวช.
- ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ ระดับ ปวส.

วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี เริ่มเปิดสอนเมื่อวันที่ 1 สิงหาคม 2481 เดิมชื่อโรงเรียน การช่างเย็บเสื้อผ้าวัดหงส์รัตนาราม ตั้งอยู่ที่วัดหงส์รัตนาราม อำเภอบางกอกใหญ่ จังหวัดธนบุรี เปิดสอนหลักสูตรตัดเย็บเสื้อผ้าระดับอาชีวศึกษาตอนต้น เรียน 2 ปี รับผู้สำเร็จชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 นางอรุณ หุราพันธ์ ดำรงตำแหน่งครูใหญ่

ต่อมาในปี พ.ศ. 2497 ย้ายมาอยู่วัดอรุณราชวรารามเปลี่ยนชื่อเป็น โรงเรียนการช่าง สตรีธนบุรี เปิดสอนหลักสูตรการช่างสตรีระดับอาชีวศึกษาตอนต้น รับผู้สำเร็จชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และระดับอาชีวศึกษาตอนกลาง รับผู้สำเร็จอาชีวศึกษาตอนต้นหรือมัธยมศึกษาตอนต้น นาง นนทพิทยพิลาศ (เสงี่ยม โรจนสมิต) ดำรงตำแหน่งอาจารย์ใหญ่ และในปีการศึกษา 2499 เปิด หลักสูตรการช่างสตรีระดับอาชีวศึกษาชั้นสูงเพิ่มขึ้น

ในปีการศึกษา 2500 เปลี่ยนเป็นหลักสูตรการช่างสตรีระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เรียน 2 ปี และระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเรียน 3 ปี มีการเปลี่ยนหลักสูตรมาเรื่อย ๆ จน กระทั่งปีการศึกษา 2510 รับผู้สำเร็จชั้น ม. 6 และ มศ.3 เข้าเรียนสารวิชาผ้าและเครื่องแต่ง กาย และสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ

โรงเรียนการช่างสตรีธนบุรีได้ย้ายมาอยู่ในที่ปัจจุบัน 868 ซอยจรัญสนิทวงศ์ 13 บาง กอกใหญ่ กทม.10600 เมื่อวันที่ 3 เมษายน 2515 และเปลี่ยนชื่อเป็นโรงเรียนอาชีวศึกษาธนบุรี ในปีการศึกษา 2516 และเปลี่ยนชื่อเป็น วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี เมื่อวันที่ 1 มกราคม 2522 ปัจจุบันวิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรีเปิดสอนในระดับต่าง ๆ ดังนี้

1. ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

1.1 ประเภทวิชาพาณิชยกรรม

- กลุ่มวิชาการบัญชี
- กลุ่มวิชาการขาย
- กลุ่มวิชาเลขานุการ
- กลุ่มวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
- กลุ่มวิชาธุรกิจค้าปลีก (ระบบทวิภาคี)

1.2 ประเภทวิชาศิลปกรรม

- สาขาวิชาจิตรศิลป์
- สาขาวิชาออกแบบ
- สาขาเทคโนโลยีการถ่ายภาพและวีดิทัศน์

1.4 ประเภทวิชาคหกรรม

- กลุ่มวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย
- กลุ่มวิชาอาหารและโภชนาการ
- กลุ่มวิชาคหกรรม

2. ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

2.1 ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ

- สาขาวิชาการบัญชี
- สาขาวิชาการเงินและการธนาคาร
- สาขาวิชาการตลาด
- สาขาวิชาการเลขานุการ
- สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

2.2 ประเภทวิชาศิลปกรรม

- สาขาวิชาการออกแบบพาณิชย์ศิลป์
- สาขาวิชาเทคนิคการทำต้นแบบและการหล่อเครื่องประดับอัญมณี (ระบบทวิภาคี)

2.3 ประเภทวิชาคหกรรม

- สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย
- สาขาวิชาอาหารและโภชนา

3. แนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย

ความหมายของคหกรรมศาสตร์

ในเรื่องของความหมายของคหกรรมศาสตร์ มีผู้ให้ความหมายไว้มากมาย ดังนี้

ยุวดี กาญจนันท์จิ ได้ให้ความหมายว่า

คหกรรมศาสตร์ หมายถึง ศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการและกิจกรรมภายในบ้านหรือการพัฒนาครอบครัว ซึ่งต้องใช้วิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์และศิลปะมาเกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตส่วนตัว ครอบครัวและชุมชน¹

ซึ่งตรงกับความหมายของวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ประเภทวิชาคหกรรมที่ได้กำหนดหลักการ จุดประสงค์โครงสร้างให้ผู้เรียนจบแล้วสามารถประกอบอาชีพ นำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวันให้อยู่ได้ด้วยความสุขและเจริญก้าวหน้าในอาชีพ ดังคำกล่าวของ อมรรัตน์ เจริญชัย ที่ว่า “คหกรรมศาสตร์ คือ การเรียนเรื่อง ความต้องการของสมาชิกในครอบครัว และการสนองความต้องการอย่างดีที่สุดเท่าที่ทรัพยากรของครอบครัวจะอำนวยได้”²

ด้วยจุดประสงค์ของหลักสูตรหรือการกินดีอยู่ดีของครอบครัว และการสร้างสรรค์ครอบครัวให้พัฒนาทุก ๆ ด้าน โดยศรีนวล โกมลวนิช ให้ความหมายว่า

คหกรรมศาสตร์เป็นวิชาที่ว่าด้วย อาหารและโภชนาการ เสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย การจัดการบ้านเรือน เศรษฐกิจครอบครัวและการดูแลเด็ก ซึ่งรวมแล้วเป็นเรื่องการดำเนินชีวิตประจำวันของมนุษย์ทั้งสิ้น³

นอกจากนี้ สุนทร พานิชกุล ยังได้ให้ความหมายของคหกรรมศาสตร์ว่า

คหกรรมศาสตร์ หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับการงานในบ้าน เป็นวิชาที่รวมทั้งศาสตร์และศิลป์ เป็นศาสตร์ในกรณีที่คุณเรียนต้องใช้สมองคิดก่อนลงมือปฏิบัติ และเป็นศิลป์ในกรณีที่คุณเรียนนำความรู้มาประยุกต์กับงานประดิษฐ์⁴

สรุปได้ว่า คหกรรมศาสตร์ คือ การจัดการ การพัฒนาทรัพยากรบุคคล ครอบครัว และชุมชน ที่ต้องนำความรู้หลายสาขามาสผสมผสานกัน เช่น วิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์และศิลปะ เพื่อเสริมสร้างชีวิตครอบครัวให้มีความสมบูรณ์และดำรงอยู่

แนวทางในการเลือกศึกษาต่อในวิชาชีพคหกรรมศาสตร์

แนวทางในการเลือกศึกษาต่อของฝ่ายส่งเสริมการศึกษา หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา ได้เสนอแนวทางในการศึกษาต่อในวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นไว้ ซึ่งสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

1. กำหนดเป้าหมายของชีวิตไว้อย่างไร และจะเป็นไปได้หรือไม่
2. สำรวจตนเองในด้านสติปัญญา นิสัยและความถนัดที่จะประกอบอาชีพตามเป้าหมายความสนใจ
3. ศึกษาลักษณะของงานอาชีพที่ตั้งเป้าหมายไว้ว่าเป็นอย่างไร ผู้ประกอบอาชีพนั้นควรมีคุณสมบัติอย่างไร มีความก้าวหน้าในอาชีพนั้นเพียงไร
4. พิจารณาสถานะเศรษฐกิจของครอบครัวของตนเป็นอย่างไร
5. ศึกษาสภาพและลักษณะของร่างกาย ว่าจะประกอบอาชีพนั้น ๆ ได้หรือไม่
6. แสวงหาความรู้เกี่ยวกับสถานศึกษา เช่น ตัวอยู่ที่ใด หลักสูตรที่สอนเพื่ออาชีพนั้น ๆ มีอะไรบ้าง ตนเองถนัดวิชานั้นจริงหรือไม่⁵

เนื่องจากการตัดสินใจเข้าเรียนวิชาชีพเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยา ซึ่งนักจิตวิทยาที่มีชื่อเสียงหลายท่าน ได้คิดหลักการหรือแนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรม อุปนิสัย ความชอบ ความถนัด ความต้องการ เจตคติ ตลอดจนปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าเรียน อันมีแนวคิดที่สอดคล้องกัน สามารถนำมาอ้างอิงประกอบการพิจารณาศึกษาวิจัยครั้งนี้ 3 ทฤษฎี คือ

1. ทฤษฎีจิตวิทยาสังคม ตามหลักทฤษฎีของ Gordon Allport เกี่ยวกับความสามารถในการวินิจฉัยพฤติกรรมและการรับรู้ในระหว่างบุคคล
- Allport ได้เห็นว่า การวินิจฉัยพฤติกรรม เพื่อรับรู้หรือเลียนแบบกันและกัน ในสังคมนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับความสามารถ 2 ประการ ประการแรกได้แก่ความรู้สึกรู้จักในการที่จะรับรู้ หรือแยกแยะผู้อื่นที่อยู่ใกล้ชิดกันหรือรู้จักชอบพอกัน ย่อมขึ้นอยู่กับความรู้ที่ว่าคนส่วนใหญ่จะปฏิบัติตนหรือมีพฤติกรรมอย่างไร ความสามารถเช่นนี้ต้องอาศัย Norms ทางสังคมหรือแนวโน้มทางสังคม เช่น คนส่วนใหญ่ชอบดนตรีร็อก เด็กวัยรุ่นสาวชอบแต่งกายแบบ Tom boy เหล่านี้เป็นเครื่องชี้ให้เห็นพฤติกรรมตาม ประการที่สอง ได้แก่ ความรู้สึกเฉพาะในแต่ละสถานการณ์หรือความเกี่ยวพันกันแต่ละเรื่องตามความแตกต่างในเรื่องอุปนิสัย ความชอบ เจตคติของแต่ละคน⁶

ตามนัยแห่งหลักทฤษฎีนี้ ผู้วิจัยพิจารณาเห็นว่า ผู้ตัดสินใจเข้าเรียนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ย่อมเป็นไปตามการรับรู้ และการเลียนแบบกับผู้อื่นที่ใกล้ชิดกันในแวดวงสังคมนั้น

2. ทฤษฎีจิตวิทยาการศึกษา ตามหลักทฤษฎีของ Kurt Lewin เกี่ยวกับพฤติกรรมการจูงใจ การเรียนรู้ของมนุษย์ ซึ่งจะเป็นผลต่อการเลือกอาชีพบุคคล ทฤษฎีนี้จะช่วยให้บุคคลเกิดการเรียนรู้ได้จากการเปลี่ยนแปลงสภาพความเข้าใจ (แรงจูงใจภายในตัวของเขาเอง) โดยการกระทำซ้ำ ๆ ในบางเวลาหรือบางสถานการณ์และการเรียนรู้นั้นจะเป็นการแก้ปัญหาที่ผู้เรียนได้เผชิญอยู่ การเข้าใจปัญหาและรู้เส้นทางในการแก้ปัญหาอย่างชัดเจนก็จะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้เช่นกัน⁷

ตามนัยแห่งหลักการทางทฤษฎีนี้ ผู้วิจัยพิจารณาเห็นว่า ผู้ที่ตัดสินใจเข้าเรียนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ย่อมขึ้นอยู่กับสภาพของตัวผู้เรียนเองและสภาพแวดล้อม (ประสบการณ์และความเข้าใจที่ได้จากปฏิกิริยาตอบสนอง) อันมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของแต่ละคน

3. ทฤษฎีจิตวิทยาทั่วไป ตามทฤษฎีของ Abraham Maslow เกี่ยวกับลำดับชั้นความต้องการของมนุษย์ (Hierarchy of Needs) เป็นทฤษฎีที่ว่าด้วยความต้องการพื้นฐานที่มันักการศึกษาหลายท่านนำมาใช้กำหนดทฤษฎีการเลือกอาชีพ เป็นต้นว่า

Anne Roe นำมาประยุกต์ใช้ในการแนะแนวอาชีพเช่นกัน โดยเชื่อว่าคนเราเลือกอาชีพก็เพื่อสนองความต้องการด้านต่าง ๆ ของตนเองและเมื่อเลือกอาชีพใดก็ย่อมเชื่อว่าอาชีพนั้นจะสนองความต้องการของเขาได้ดีที่สุด เพราะความต้องการเป็นแรงจูงใจให้บุคคลแสดงพฤติกรรมใด ๆ ซึ่งมีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพ⁸

ตามนัยแห่งทฤษฎีนี้ ผู้วิจัยพิจารณาเห็นว่า ผู้ที่มีความต้องการขั้นพื้นฐานที่จะยึดถืออาชีพคหกรรมศาสตร์ต่อไปในอนาคต ย่อมจะเลือกเรียนวิชาชีพนั้น ๆ

ทฤษฎีของ Kurt Lewin เป็นแนวทางในการวิจัยดังสูตรสมการ ในการหาระดับความแตกต่างของปัจจัยด้านส่วนตัวและปัจจัยสิ่งแวดล้อมดังนี้

$$B = f(P, E)$$

B หมายถึง พฤติกรรมที่มีผลสืบเนื่องมาจากบุคคลและสิ่งแวดล้อม

- P หมายถึง ปัจจัยด้านส่วนตัว (Personal) ที่เป็นผลโดยตรงต่อการตัดสินใจเข้าเรียนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ทั้งนี้เพราะนักเรียนแต่ละคนย่อมมีความแตกต่างระหว่างบุคคล
- E หมายถึง ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม (Environment) เป็นต้นว่า ทางการศึกษา ทางสังคม ที่มีผลกระทบต่อการตัดสินใจเข้าเรียนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์⁹

Kurt Lewinยังได้ศึกษาปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเกี่ยวกับการที่นักเรียนจะประสบความสำเร็จและความล้มเหลวในการเรียน ซึ่งปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เช่น ครอบครัว สิ่งแวดล้อม การศึกษาส่วนตัวของนักเรียน เป็นต้น และได้เสนอรูปแบบของปัจจัยเหล่านี้ไว้ 6 ประการคือ

1. คุณลักษณะของผู้เรียน ได้แก่ ความพร้อมทางด้านสมอง สติปัญญา ร่างกายและความสามารถทางด้านทักษะของร่างกาย
 2. คุณลักษณะทางจิตใจ ได้แก่ ความสนใจ แรงจูงใจ เจตคติและค่านิยม ความเข้าใจเกี่ยวกับตนเอง ความเข้าใจในสถานการณ์ อายุ เพศ
 3. คุณลักษณะของผู้สอน ได้แก่ สติปัญญา ความรู้ในวิชาที่สอน การพัฒนาความรู้ ทักษะทางร่างกาย ลักษณะทางจิตใจสุขภาพความเข้าใจเกี่ยวกับตนเอง ความเข้าใจในสถานการณ์ อายุ เพศ
 4. พฤติกรรมระหว่างผู้สอนและผู้เรียน ได้แก่ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินการเรียนการสอนคือ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ความคิด วิธีการที่ครูนำมาสอน ทักษะทางร่างกายกับความรู้สึก คุณลักษณะของกลุ่ม ได้แก่ โครงสร้าง เจตคติ ความสามัคคีและการเป็นผู้นำ
 5. คุณลักษณะของพฤติกรรมเฉพาะตัว ได้แก่ การตอบสนอง เครื่องมือและอุปกรณ์เป็นต้น
 6. แรงผลักดันภายนอก ได้แก่ ครอบครัว สิ่งแวดล้อมและอิทธิพลทางศิลปวัฒนธรรมเป็นต้น
- สรุปได้ว่า คุณลักษณะของผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญมากที่สุดในการอธิบายถึงประสิทธิผลทางการเรียน¹⁰

Bloom ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับลักษณะของผู้เรียน และการเรียนในระบบโรงเรียนว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่จะมีความสามารถในการเรียนรู้ อัตราการเรียนรู้และแรงจูงใจที่จะเรียนงานใหม่ต่อไปคล้ายคลึงกันมาก เมื่อได้อยู่ในสภาพการเรียนรู้ที่เหมาะสมและเอื้อต่อการเรียนรู้ซึ่งตัวแปรที่สำคัญมีอิทธิพลต่อระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนมี 3 ตัว ได้แก่

1. พฤติกรรมด้านปัญญา เป็นพฤติกรรมด้านความรู้ ความคิด ความเข้าใจ ได้แก่ ความสามารถทั้งหลายของผู้เรียน ประกอบด้วย ความถนัดและพื้นความรู้เดิมที่เหมาะสมต่อการเรียนงานใหม่
2. ลักษณะอารมณ์ เป็นตัวกำหนดสภาพทางอารมณ์ของผู้เรียนในการเรียนรู้ ได้แก่ แรงจูงใจในการเรียนรู้งานใหม่ ซึ่งประกอบด้วย ความสนใจและทัศนคติที่มีต่อ เนื้อหา วิชาเรียนสถานศึกษา และระบบการเรียน ตลอดจนความนึกคิดเกี่ยวกับตนและบุคลิภาพ โดยที่ลักษณะอารมณ์ดังกล่าวนี้ บางอย่างอาจเปลี่ยนแปลงได้ง่าย และบางอย่างก็ค่อนข้างคงที่ยากต่อการเปลี่ยนแปลง
3. คุณภาพของการสอน เป็นตัวกำหนดประสิทธิภาพในการเรียนของผู้เรียน ซึ่งประกอบด้วย สิ่งบอกแนะที่ใช้ในการเสนอแนะและอธิบายงานที่เรียน การให้มีส่วนร่วม การให้เสริมแรง ควรได้ผลย้อนกลับและการแก้ไขข้อผิดพลาด ¹¹

จากการศึกษาแนวคิดของนักการศึกษาและนักจิตวิทยาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะเห็นได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบต่าง ๆ มากมาย พอสรุปได้ว่า เป็นปัจจัยที่เกิดจากตัวนักเรียน และปัจจัยที่เป็นสภาพแวดล้อมนักเรียน

องค์ประกอบที่ถือเป็นปัจจัยที่เกิดจากตัวเด็ก ซึ่งนักวิชาการหลาย ๆ ท่านได้แก่ Anne Rol กล่าวว่า ความสนใจมีความสำคัญต่อจิตวิทยาการงานอาชีพ เพราะการประกอบอาชีพใด อาชีพหนึ่งขึ้นอยู่กับความสนใจที่มีต่ออาชีพนั้น ความสนใจเป็นสิ่งที่บุคคลชอบ ให้ความใส่ใจ สังเกต นึกถึงหรือกระทำด้วยความพอใจและสนุกสนานเพลิดเพลิน ¹² นอกจากนี้ วัชร ทรัพย์มี ให้ความหมายของความสนใจไว้ว่า

ความสนใจคือความรู้สึกจดจ่ออยากรู้ อยากเห็น อยากกระทำการสิ่งที่ตนสนใจ ความสนใจเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนหรือการทำงานและความสนใจเป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพ และมี

อิทธิพลต่อการที่บุคคลจะมีความบากบั่นในการประกอบอาชีพนั้นมากนัก
เพียงใด¹³

สุมา สุทธิวาทนฤพุฒิ ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาปริญญาตรี วิทยาลัย
เทคโนโลยีและอาชีวศึกษา เพื่อค้นหาตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า
พื้นฐานการศึกษาเดิมมีความสัมพันธ์ทางผลการเรียนของนักศึกษาทุกคณะวิชาและพบว่า

พื้นฐานความรู้เดิมเป็นตัวแปรสำคัญที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายทุกโปรแกรมการศึกษา
ทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาเปลี่ยนแปลงไปตามสิ่งแวดล้อมและปัจจัยบุคคล
ที่อยู่รอบข้างในช่วงอายุนี้ กลุ่มเพื่อนจะมีอิทธิพลมากกว่าพ่อแม่ หรือครู ในช่วง
อายุนี้ เป็นช่วงที่นักเรียนเปลี่ยนแปลงทัศนคติได้ง่ายและได้บ่อย ๆ ทุกคนพัฒนา
ทัศนคติ ได้จากการมีประสบการณ์กับปัญหาต่าง ๆ ที่เขาพบ และการได้รับสิ่งที่
สนองความต้องการของเขา ทัศนคติในทางบวกได้รับการพัฒนาจากการสนอง
ตอบตามความต้องการ และในทางตรงข้าม ทัศนคติในทางลบ ได้รับการพัฒนา
จากการถูกขัดขวางหรือถูกข่มขู่ไม่ได้รับในสิ่งที่สนองความต้องการ ดังนั้น ทุก ๆ
คนจะได้รับทั้งสาระ ข้อมูล ความรู้ ข้อเท็จจริงในขณะเดียวกันเขาก็สร้างทัศนคติ
ต่อสิ่งเหล่านั้นพร้อมกันไปด้วย ทัศนคติกับผู้นับถือมีความเกี่ยวข้องกัน ทัศนคติ
ต่อการเรียนในทางบวกจะเสริมการเรียนและในทางตรงกันข้ามทัศนคติต่อการ
เรียนในทางลบจะขัดขวางการเรียนของเขา¹⁴

Ginzberg กล่าวถึงจุดเริ่มต้นของความสนใจในอาชีพของบุคคลไว้ว่า

เด็กเริ่มมีความสนใจในอาชีพเมื่ออายุ 6 ถึง 10 ปี แต่เป็นความคิดอย่าง
เพื่อฝันโดยคิดว่าโตขึ้นจะประกอบอาชีพอะไร โดยไม่คำนึงถึงข้อเท็จจริงและ
ความเป็นไปได้ระยะอายุ 11 ถึง 17 ปี เด็กจะเลือกอาชีพโดยยึดองค์ประกอบ
ของตนเอง เช่น ความสนใจ ความสามารถ และค่านิยม โดยไม่ได้พิจารณาถึง
องค์ประกอบส่วนอื่น เช่น ความต้องการของตลาดแรงงานเมื่อเด็กอายุเกิน
17 ปีขึ้นไป เด็กจะเลือกอาชีพโดยคำนึงถึงองค์ประกอบของตนเอง ลักษณะของ

อาชีพ โดยที่จะเป็นไปได้ เป็นการเลือกที่พิจารณาตามสภาพความเป็นจริงมากที่สุด

ความสนใจเป็นสิ่งที่เกิดได้จากการเรียนรู้ และมีการพัฒนาขึ้นตามประสบการณ์ของชีวิต การเจริญเติบโตของร่างกาย สิ่งแวดล้อม เซาว์ปัญญา วุฒิภาวะ และความแตกต่างด้านเพศ ล้วนเป็นส่วนร่วมในการก่อให้เกิดการพัฒนาความสนใจจากวัยเด็กสู่วัยรุ่นและถึงวัยผู้ใหญ่¹⁵

และยังได้ศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับการพัฒนาที่มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพของบุคคลกับกลุ่มตัวอย่างในระดับอายุต่าง ๆ กัน และได้พัฒนาเป็นทฤษฎีพัฒนาการทางอาชีพขึ้น เขาอธิบายไว้ว่า

พัฒนาการทางอาชีพนั้นเป็นการพัฒนาต่อเนื่องตามลำดับอายุตั้งแต่วัยเด็กจนกระทั่งวัยเสื่อม การตัดสินใจเลือกอาชีพจึงไม่ใช่การตัดสินใจเพียงครั้งเดียว แต่จะเป็นกระบวนการตัดสินใจที่เป็นลำดับต่อเนื่องกันไป และจะสิ้นสุดลงด้วยการผสมผสานระหว่างความต้องการความสนใจ ความสามารถกับความเป็นจริงในโลกของงาน¹⁶

และยังได้กล่าวถึงการพัฒนาการด้านอาชีพไว้ดังนี้คือ

1. กระบวนการเลือกอาชีพและพัฒนาการทางอาชีพ เป็นกระบวนการที่ดำเนินไปตลอดช่วงชีวิต มิได้จำกัดเพียงในช่วงวัยรุ่นหรือวัยผู้ใหญ่ตอนต้นเท่านั้น
2. กระบวนการเลือกอาชีพมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา อาชีพของบุคคลจะไม่ขึ้นอยู่กับการตัดสินใจทางอาชีพในระยะแรก ๆ การตัดสินใจเกี่ยวกับอาชีพของบุคคลจะมีการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้ได้อาชีพที่ตนเองสนใจและเหมาะสมกับตนเองมากที่สุด บุคคลจะยอมเสียเวลาหรือค่าใช้จ่ายจำนวนมากเพื่อที่จะแสวงหาอาชีพที่ตนสนใจ
3. การเลือกอาชีพเป็นการแสวงหาอาชีพที่เหมาะสมกับบุคคลมากที่สุดเท่าที่โอกาสที่เขามีอยู่จะอำนวยให้ได้ โดยการเลือกอาชีพนั้นจะเป็นการสนองตอบความต้องการ ความพึงพอใจของตนมากที่สุด¹⁷

Ginzberg ได้แบ่งช่วงการเลือกอาชีพของบุคคลออกเป็น 3 ระยะคือ

1. ระยะเพ้อฝัน (Fantasy Period) เริ่มตั้งแต่วัยเด็กจนถึงอายุ 11 ปี
การเลือกอาชีพในระยะนี้เป็นกระบวนการเลือกอาชีพแบบเพ้อฝัน คิดว่าโตขึ้น
จะประกอบอาชีพอะไร โดยไม่คำนึงถึงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสภาพความเป็นไปได้
และความสามารถของตนเอง

2. ระยะทดลองเลือกอาชีพ (Tentative Period) อยู่ในช่วงอายุ 11 ถึง 17 ปี
ระยะนี้การเลือกอาชีพยังเป็นการเลือกที่ยึดองค์ประกอบเกี่ยวกับตนเองอยู่ เช่น
คำนึงถึงความสนใจ ความสามารถ และค่านิยมของตนเอง การเลือกอาชีพยังเป็น
การทดลององค์ประกอบอื่น ๆ เช่น ความต้องการของตลาดแรงงาน คุณสมบัติที่
จำเป็นของอาชีพนั้น ๆ ยังไม่ได้นำมาพิจารณา ระยะนี้แบ่งเป็นขั้นตอนต่าง ๆ ได้
ดังนี้

2.1 ขั้นการเลือกอาชีพโดยมีความสนใจ (Interest Stage) ระยะนี้ความ
สนใจเป็นพื้นฐานขั้นแรกในการเลือกอาชีพ โดยไม่คำนึงถึงความสามารถที่แท้จริง

2.2 ขั้นการเลือกอาชีพโดยยึดความสามารถ (Capacity Stage) ระยะนี้จะ
คำนึงถึงความสามารถของตนเอง แต่ความรู้ในความสามารถของตนยังไม่สมบูรณ์
การเลือกยังเป็นการทดลอง

2.3 ขั้นการเลือกอาชีพโดยยึดค่านิยม (Value Stage) ช่วงนี้ ค่านิยมจะมี
ความสำคัญมากกว่าความสนใจ ความสามารถ

2.4 ขั้นการเปลี่ยนแปลง (Transition Stage) ระยะนี้เป็นระยะหัวเลี้ยว
หัวต่อที่เด็กจะมีความตื่นตัวจากความคิดความปรารถนาในวัยเด็กมาคำนึงถึง
องค์ประกอบของความเป็นจริงมากขึ้น จะมีการประนีประนอมกันระหว่างความ
สนใจ ความสามารถ และค่านิยม แต่องค์ประกอบที่แท้จริงยังไม่เข้ามาในกระบวนการ
เลือก ระยะนี้ยังอยู่ในขั้นทดลองเลือก

3. ระยะพิจารณาตามสภาพความเป็นจริง (Realistic Period) อยู่ในช่วงอายุ
ตั้งแต่ 17 ปี จนถึงวัยผู้ใหญ่ บุคคลจะพิจารณาเลือกอาชีพโดยการประนีประนอม
ระหว่างความต้องการของตนเองกับโอกาสที่เป็นไปได้ตามสภาพความเป็นจริง
ระยะนี้ยังแบ่งเป็นขั้นต่าง ๆ ดังนี้

3.1 ขั้นการสำรวจ (Exploration Stage) เป็นขั้นที่บุคคลพยายามให้การ
ตัดสินใจเลือกเป็นสิ่งที่ตรงกับความเป็นจริง

3.2 ขั้นการรวมตัวของความคิดที่จะตกลงใจเลือกอาชีพ (Crystallization Stage) อยู่ในช่วงอายุประมาณ 20 ปีขึ้นไป ขั้นนี้เป็นขั้นที่บุคคลยอมรับคุณภาพของตนเองตามความเป็นจริง และลักษณะของอาชีพที่ตนจะเลือกต่อไป

3.3 ขั้นการตัดสินใจเลือกอาชีพที่เฉพาะเจาะจง (Specification Stage) เป็นระยะที่บุคคลฝึกหัดความรู้ ประสบการณ์ในเฉพาะงานด้านใดด้านหนึ่ง เป็นการสนับสนุนการตัดสินใจ¹⁸

Super และ Crites เป็นผู้เสนอหลักการและสาระสำคัญในการเลือกอาชีวดังนี้

1. บุคคลมีความแตกต่างกันในด้านความสามารถ ความสนใจ และบุคลิกภาพ การเลือกอาชีพจึงควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล
2. ความสามารถหลาย ๆ ด้านในตัวบุคคล (Multipotentiality) ทำให้บุคคลแต่ละคนมีคุณสมบัติเหมาะกับอาชีพแต่ละอาชีพต่างกัน
3. อาชีพแต่ละอาชีพมีแบบแผนของลักษณะความสามารถ ความสนใจ และบุคลิกภาพที่กว้างพอที่จะทำให้บุคคลแต่ละคนเหมาะกับอาชีพที่แตกต่างกัน บุคคลหนึ่งจะมีความเหมาะสมสำหรับหลายอาชีพได้ และอาชีพหนึ่งก็อาจจะเหมาะสมสำหรับคนหลายประเภท
4. การเลียนแบบและบทบาทของรูปแบบการประกอบอาชีพ เด็กวัยรุ่นจะสนใจงานอาชีพโดยเลียนแบบจากอาชีพของบิดา มารดา หรือบุคคลอื่นที่ตนประทับใจในการประกอบอาชีพ ซึ่งจะมีส่วนสำคัญในการพัฒนาความสนใจในอาชีพของวัยรุ่น
5. ความสนใจในอาชีพ ความสามารถ สภาพแวดล้อมของชีวิต และการทำงานตลอดจนความรู้สึกนึกคิดที่มีต่อตนเอง เป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงได้ตามกาลเวลาและประสบการณ์ ดังนั้นการตัดสินใจเลือกอาชีพและการปรับตัวในอาชีพจึงเป็นกระบวนการต่อเนื่อง
6. กระบวนการเลือกอาชีพเป็นกระบวนการต่อเนื่องตลอดชีวิตของบุคคล เป็นไปตามลำดับขั้นดังนี้คือ
 - 6.1 ขั้นการเจริญเติบโต (Growth Stage) เริ่มตั้งแต่เกิดจนอายุ 14 ปี เป็นระยะที่เด็กกำลังเจริญเติบโต

6.2 ขั้นการสำรวจ (Exploration Stage) ระหว่างอายุ 15 ถึง 24 ปี เป็นระยะที่บุคคลพยายามทำความเข้าใจตนเอง สำรวจตนเอง สำรวจอาชีพในขณะที่อยู่ในระหว่างศึกษาในการทำกิจกรรมต่าง ๆ หรือในขณะการฝึกงาน เพื่อที่จะเลือกอาชีพที่เหมาะสมกับตนเองและเริ่มทำงานในอาชีพที่ได้เลือกไว้

6.3 ขั้นการสร้างหลักฐาน (Establishment Stage) ระหว่างอายุ 25-44 ปี เป็นระยะที่บุคคลต้องการมีครอบครัว มีอาชีพแน่นอน มีบทบาทในสังคม มีบ้านอยู่อาศัย สร้างหลักฐานมั่นคงให้กับตนเอง

6.4 ขั้นชีวิตที่มั่นคง (Maintenance Stage) ระหว่างอายุ 45-64 ปี เป็นระยะที่เห็นความสำคัญของครอบครัว สร้างความก้าวหน้าในหน้าที่การงานพยายามทำตนให้เป็นที่ยอมรับของบุคคลในสังคม

6.5 ขั้นของความเสื่อม (Decline Stage) ตั้งแต่อายุ 65 ปีขึ้นไปเป็นระยะที่ทำงานน้อยลง มีความรับผิดชอบและมีบทบาทในสังคมน้อย

7. ระดับของอาชีพ (เช่น อาชีพระดับอาชีพ ระดับใช้ทักษะ ระดับใช้แรงงาน) ความมั่นคงของการประกอบอาชีพ (เปลี่ยนงานบ่อยหรือไม่) ตำแหน่งหน้าที่ ประสบการณ์ ระยะเวลาในการทดลองปฏิบัติงานและทำงานประจำ แบบแผนของอาชีพเหล่านี้ขึ้นอยู่กับสถานะด้านเศรษฐกิจและสังคม ความสามารถด้านสติปัญญา บุคลิกภาพและโอกาสที่บุคคลได้รับ

8. การพัฒนาอาชีพบุคคลควรได้รับการแนะแนวทางในทุกช่วงของชีวิต บุคคลควรได้รับการแนะแนวอย่างเหมาะสม โดยการพัฒนาความสามารถ ความสนใจ พัฒนาความรู้สึกนึกคิดที่บุคคลมีต่อตนเอง รู้จักตนเองโดยใช้แบบทดสอบต่าง ๆ การทดลองปฏิบัติงาน เพื่อให้เกิดการพัฒนาอาชีพที่เหมาะสมกับบุคคลนั้น

9. การพัฒนาอาชีพเป็นผลของการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับสิ่งแวดล้อม สิ่งแวดล้อมที่กล่าวถึงได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว การได้รับการศึกษาจากโรงเรียนและสังคมรอบตัวของบุคคล ซึ่งคงจะมีส่วนช่วยให้บุคคลพัฒนาความเข้าใจเกี่ยวกับตนเอง รู้จักตนเอง รู้จักความสนใจ ความถนัด และความสามารถ ซึ่งจะทำให้บุคคลรู้จักประสานความสามารถของตนเองกับโอกาสที่เป็นจริงได้

10. ความเปลี่ยนแปลงของแบบแผนของอาชีพ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว สติปัญญา ความสามารถ ความสนใจของบุคคล ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาเช่นเดียวกับการพัฒนาบุคคลในแต่ละช่วงที่มีการเปลี่ยนแปลงไป

11. ความพึงพอใจในงานขึ้นอยู่กับความแตกต่างระหว่างบุคคล สถานะ และ บทบาทของบุคคล บุคคลจะเกิดความพึงพอใจในงาน ถ้างานนั้นสอดคล้องกับวิถีชีวิต ความสามารถของเขา และการที่บุคคลได้มีสถานะและบทบาทในงานนั้นตามที่เขาต้องการ ระดับของความพอใจนี้จะขึ้นอยู่กับระดับของการพัฒนาความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตนเองของบุคคล

12. งาน คือ วิถีทางแห่งชีวิตของบุคคล การที่บุคคลจะประสบความสำเร็จในชีวิตและการทำงาน จะขึ้นกับการที่บุคคลได้เลือกงานที่เหมาะสม เข้ากันได้กับความสามารถ ความสนใจ บุคลิกภาพ ความถนัด ค่านิยม และวิถีชีวิต ตามบทบาทที่บุคคลนั้นเลือกแล้ว¹⁹

Wagner ได้ศึกษาความสนใจในอาชีพของนักเรียนมัธยมปลาย จำนวน 1702 คน ใน รัฐมิชิแกน ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1960 ถึง 1975 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ Strong Vocational Interest Blank (SVIB) พบว่า “ความสนใจในอาชีพของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความคล้ายคลึงกัน”²⁰

Strong ได้กล่าวถึงผลการศึกษาเรื่อง ความสนใจในอาชีพพบว่า

เด็กเลือกอาชีพตามความสนใจของตนเอง ในด้านความแตกต่างระหว่างเพศ พบว่า โดยส่วนรวมแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย เพศชายสนใจเกี่ยวกับเครื่องยนต์กลไก กิจกรรมทางวิทยาศาสตร์ การเมือง กฎหมาย ทหาร และอาชีพที่มีลักษณะโลดโผนตื่นเต้น ส่วนเพศหญิงจะมีความสนใจในงานศิลปะ ดนตรี กิจกรรมทางวรรณคดี บัญชี ครู และด้านสังคมสงเคราะห์²¹

ซึ่งตรงกันข้ามกับผลการศึกษาของ Ezell และ Tatate ที่ศึกษาเกี่ยวกับกรรมองขนาดของเด็กมัธยมปลายจำนวน 1572 คน พบว่า

นักเรียนให้ความสนใจในงานวิชาชีพมากที่สุด โดยที่นักเรียนชายจะสนใจอาชีพเกี่ยวกับการค้า การเกษตรกรรม การอุตสาหกรรมเป็นอันดับรองลงมา

ส่วนนักเรียนหญิงสนใจในอาชีพเกี่ยวกับเสมียน การค้า การตกแต่ง และการบริการ เป็นอันดับรองลงมา²²

Crowell ศึกษาพบว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความสนใจในอาชีพที่ต่างกัน กล่าวคือ “นักเรียนชายสนใจอาชีพกลางแจ้ง งานทางด้านจักรกล งานด้านคำนวณ และงานด้านวิทยาศาสตร์ ส่วนนักเรียนหญิงสนใจงานศิลปะ งานวรรณกรรม งานดนตรี งานบริการสังคม และงานเสมียน”²³ ซึ่งสอดคล้องกับ Zaaïman ศึกษาเกี่ยวกับความสนใจในอาชีพและการเลือกอาชีพของเพศชายและเพศหญิง โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาวิทยาลัยครู เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ Field Interest Inventory (19 FII) พบว่า “เพศชายและเพศหญิงมีแบบแผนความสนใจในอาชีพแตกต่างกัน”²⁴

สวัสดี ประทุมราช และคณะ ทำการวิจัยเกี่ยวกับแบบสำรวจความสนใจในอาชีพ ฉบับที่แปดและดัดแปลงมาจากแบบสำรวจความสนใจในอาชีพชุด The Kuder Preference Record Vocational Form C พบว่า “นักเรียนชายมีความสนใจในกลุ่มอาชีพงานจักรกล งานคำนวณ งานวิทยาศาสตร์ งานโฆษณาชักชวน และงานกลางแจ้ง ส่วนนักเรียนหญิงมีความสนใจในอาชีพงานคำนวณ งานวรรณกรรม งานบริการสังคม และงานเสมียน”²⁵

พิมพ์ พร้อมถกล ได้ตรวจสอบความตรงตามทฤษฎีของแบบสำรวจความพอใจในอาชีพของ ฮอลล์แลนด์ กับนักเรียนไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า “นักเรียนมีความสนใจในอาชีพแตกต่างกันตามเพศ”²⁶

Blackburn ศึกษาพบว่า “นักเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมสูง จะมีความสนใจและความต้องการในการศึกษาและประกอบอาชีพในระดับสูงด้วย”²⁷ และผลการวิจัยส่วนหนึ่งของ Philibin พบว่า “ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษากับความสนใจในอาชีพของนักเรียน ซึ่งสำรวจด้วย Ohio Vocational Interest Survey (OVIS)”²⁸

วรุณ บุษยณก ได้วิเคราะห์องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการออกกลางคันของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยพบว่า “องค์ประกอบด้านครอบครัว เช่น อาชีพของบิดา มารดาเป็นสาเหตุหนึ่งของการออกกลางคันของนิสิต”²⁹

สุกัญญา ศิริตันติกร ได้ศึกษาสภาพแวดล้อมทางด้านการทำให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเรียนคณิตศาสตร์ได้ดี พบว่า

สภาพแวดล้อมทางด้านการทำให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เรียนคณิต-
ศาสตร์ได้ดี ได้แก่ อาชีพของผู้ปกครอง การรู้จักแบ่งเวลาในการทำงาน นักเรียน
ไม่ต้องทำงานมากเกินไป นักเรียนรู้สึกสบายใจ อบอุ่นใจขณะอยู่ที่บ้าน และ
ขณะทำการบ้าน³⁰

รายได้เป็นปัจจัยสำหรับการดำรงชีวิตในสังคม การศึกษาก็จำเป็นต้องลงทุน ดังนั้น
หากนักศึกษามีปัญหาทางการเงินก็จะส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ด้วย ซึ่งสอดคล้องกับผล
งานวิจัยของ พรทิพย์ ถาวรจันทร์ ที่ค้นพบว่า “จำนวนเงินที่ได้รับในแต่ละเดือนมีความสัมพันธ์
กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 1 และ ชั้นปีที่ 3 ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย”³¹

Powill ได้ศึกษาอิทธิพลของบิดามารดาต่อความสนใจในอาชีพของนักเรียนระดับชั้น
มัธยมศึกษา โดยใช้กลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาจำนวน 500 คน พบว่า “วัฒนธรรม
บรรยากาศแวดล้อมที่บ้าน สภาพภาพของบิดามารดา ตัวอย่างจากบิดามารดา จะเป็นตัวการ
ที่สำคัญอย่างหนึ่งต่อความสนใจในอาชีพและการตัดสินใจเลือกอาชีพของบุตร”³²

Janssen ศึกษาถึงความปรารถนาและความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการศึกษาและ
อาชีพของบุตร กับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมปลายจำนวน 10,317 คน ใน Wisconsin
ปี ค.ศ. 1957 พบว่า “อาชีพของบิดามีความสำคัญต่อความปรารถนาและความคาดหวังในด้าน
การศึกษาและอาชีพของบุตรชาย ในขณะที่อาชีพของมารดาจะมีความสำคัญต่อความปรารถนา
และความคาดหวังในด้านการศึกษาและอาชีพของบุตรสาว”³³

Ezell และ Tatate ศึกษาพบว่า “นักเรียนในระดับมัธยมศึกษาเพศชายสนใจในอาชีพที่
สืบต่อจากบรรพบุรุษ อาชีพที่ใช้วิชาชีพชั้นสูง การค้า การเกษตรกรรม และการอุตสาหกรรม ส่วน
นักเรียนหญิงสนใจในอาชีพวิชาชีพชั้นสูง เสริมงาน การค้า และงานในบ้าน”³⁴

สมจิต อภิชนาพงศ์ ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแสดงตัว เกี่ยวกับความ
สนใจในอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2523 ในจังหวัดชุมพร จำนวน 432
คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสำรวจความสนใจในอาชีพมาตรฐาน ของกองวิจัยทางการ
ศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ พบว่า “นักเรียนที่บิดามารดามีอาชีพต่างกันจะมีความ
สนใจในอาชีพแต่ละประเภทไม่แตกต่างกัน”³⁵

ทิพวรรณ จันทรพิบูลย์ ได้ศึกษาปัญหาที่เป็นอุปสรรคในการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาล จังหวัดจันทบุรี ผลการวิจัยปรากฏว่า “ปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนนั้น ได้แก่ สภาพแวดล้อมทางบ้าน ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลภายในบ้านและฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว”³⁶

Blackburn ศึกษาตัวแปรที่มีผลต่อความปรารถนาและความคาดหวังในด้านการศึกษาและอาชีพของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมปลายใน Northeast Texas จำนวน 428 คน พบว่า “คะแนนของความปรารถนาและความคาดหวังทางด้านการศึกษาและอาชีพของนักเรียน จะสูงขึ้นในกลุ่มนักเรียนที่มีบิดาและมารดา มีระดับการศึกษาสูง”³⁷

สมจิต อภิชนาพงศ์ พบว่า “นักเรียนที่บิดามารดา มีระดับการศึกษาตั้งแต่ไม่ได้เข้าศึกษา ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษา มีความสนใจในอาชีพแต่ละประเภทไม่แตกต่างกัน”³⁸

Empey ศึกษาชั้นของสังคมกับความสนใจในอาชีพพบว่า “เด็กชายและหญิงที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้สูงจะมีความปรารถนาด้านการศึกษาและอาชีพสูงกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ”³⁹ นอกจากนี้ Super ได้สรุปข้อคิดเห็นไว้ว่า “ความสนใจของเด็กต่อการศึกษาต่อในวิทยาลัยนั้นส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับอิทธิพลของครอบครัว ในสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางสังคมและเศรษฐกิจต่ำมีแนวโน้มที่จะมุ่งหวังในอาชีพสูงกว่าบิดามารดา”⁴⁰

Ginzberg ได้ศึกษาพบว่า

เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้ต่างกันจะมีความคาดหวังต่างกันคือ เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้สูงมีแนวโน้มที่จะศึกษาต่อระดับวิทยาลัย เพื่อประกอบอาชีพ ประเภทวิชาชีพ วิชาการที่เขาสนใจ แต่เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้ต่ำจะสนใจงานที่เกี่ยวข้องกับงานของบิดาของเขา ซึ่งหมายถึงงานที่ใช้ทักษะหรือกึ่งทักษะ⁴¹

Stroh, Meredith Peason ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการประเมินผลการศึกษาด้านอาหารและโภชนาการของนักเรียนคหกรรมระดับมัธยมศึกษาในเมืองแคนซัส

ผลจากการวิจัยรวมไปถึงการหาข้อมูลเกี่ยวกับการเลือกเข้าเรียนของนักเรียน ด้วย ซึ่งปรากฏว่าการเลือกเข้าเรียนด้านคหกรรมในโรงเรียนระดับมัธยมต้น อัตรา สูงกว่านักเรียนที่เลือกเข้าเรียนในระดับมัธยมปลาย และองค์ประกอบที่เป็นอุปสรรค ทำให้การเรียนด้านโภชนาการไม่มีประสิทธิผลเท่าที่ควร เนื่องมาจากตัวนักเรียน โรงเรียน บ้านและครอบครัวรวมทั้งตัวผู้สอนด้วย⁴²

Brandes Kendra Ann ได้ทำการวิจัยเมื่อปี ค.ศ. 1991

ความมุ่งหมายในการวิจัยเรื่องนี้เพื่อศึกษา ความพยายามในการเรียน คหกรรมศาสตร์ด้านผ้าและเครื่องแต่งกายด้วยตนเอง โดยทำการวิจัยในชุมชน เมืองเวนจูรา รัฐแคลิฟอร์เนีย ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เรียนคหกรรม ด้านผ้าและเครื่องแต่งกาย หลักสูตรที่เรียนจะเป็นผลกระทบมาจากด้านร่างกาย และสิ่งแวดล้อมมากกว่าที่จะเป็นผลโดยตรงมาจากระดับการศึกษาหรือหลักสูตร ที่ผู้เรียนเคยได้รับมา⁴³

Shirley Repley, Klein ได้ทำการวิจัยในปี ค.ศ. 1990 เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทาง สังคมกับการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรคหกรรมศาสตร์ Klein ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการ เปลี่ยนแปลงทางสังคม กับการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรคหกรรม โดยเฉพาะทำการวิจัยกับกลุ่มแม่ บ้านในสองช่วงระยะเวลา คือ ช่วง ค.ศ. 1950 ลงมาและช่วงปัจจุบันที่สังคมแม่บ้านเปลี่ยน เป็นการออกไปทำงานนอกบ้าน โดยสำรวจจาก 4 ด้าน คือ ด้านสังคม สถาบัน วิธีการสอนและ บุคลากร ผลของการวิจัยพบว่า “เกิดจากการเปลี่ยนแปลงทางสังคมของแม่บ้านสัมพันธ์กับการ เปลี่ยนหลักสูตร”⁴⁴

Corley Sallie Joan ทำการวิจัยองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเลือกโปรแกรมการ ศึกษา โดยทำการศึกษาจากนักศึกษา ที่เลือกเข้าเรียนคหกรรมศาสตร์ ในมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย โดยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัย 2 ประการคือ

1. เพื่อวิเคราะห์เหตุผลของนักศึกษาในการเลือกขอบเขต วิชาที่ศึกษาและข้อมูลในการ ตัดสินใจ

2. เพื่อเปรียบเทียบการเลือกเข้าเรียนของนักศึกษา จำแนกตาม เพศ อายุ วัฒนธรรม สถานภาพในการสอบเข้า และสถานภาพทางการสมรส ผลของการวิจัยพบว่า

นักศึกษาคหกรรมศาสตร์ เลือกโปรแกรมเข้าเรียนตามความคิดเห็นส่วนตัว และความสนใจในประสบการณ์ที่มีอยู่รวมถึงเกี่ยวกับอาชีพที่ตนต้องการต่อไป ทั้งหมดนี้เป็นองค์ประกอบสำคัญในการเลือกเรียน นอกจากนี้ปรากฏว่าเอกสาร แผ่นภาพของมหาวิทยาลัยเป็นสิ่งสำคัญที่ชักจูงให้นักศึกษาต้องเลือกเรียน⁴⁵

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เชิงอรรถ

¹ยุวดี กาญจนนัชรูติ, “คหกรรมศาสตร์คืออะไร,” *คหเศรษฐศาสตร์* (6 มิถุนายน 2525), หน้า 26.

²สัมภาษณ์ อมรรัตน์ เจริญชัย, รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร, สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล, (8 สิงหาคม 2532).

³ศรีนวล โกมลวณิช, “ความเคลื่อนไหวทางคหกรรมศาสตร์กรมอาชีวศึกษาในปัจจุบัน,” *คหเศรษฐศาสตร์* (พฤษภาคม 2532), หน้า 96-97.

⁴สุนทร พานิชกุล, “แนวทางที่จะพัฒนาการเรียนการสอนคหกรรมศาสตร์,” *คหเศรษฐศาสตร์* (กันยายน 2520).

⁵สวัสดิ์ สุวรรณอักษร, “แนะแนวศึกษาหาทางอาชีพ,” (กรุงเทพมหานคร : อักษรเจริญทัศน์, 2520), หน้า 162-165.

⁶Klausmeir J. Herbert, *Educational Psychology* (New York : Harper & brothers, 1961), p. 115.

⁷เรื่องเดียวกัน, หน้าเดียวกัน.

⁸เรื่องเดียวกัน, หน้าเดียวกัน.

⁹David E. Gunt and Edmund V. Sullan, “Between Pshychology and Education,” (Illinois : Holt, Richart and Winton, inc. 1974), p. 7.

¹⁰เรื่องเดียวกัน, หน้าเดียวกัน.

¹¹Benjamin S. Bloom, **Taxonomy of Education objectives Handbook 1 The Cognitive Domain** (New York : Mckey, 1956), p.45.

¹²Anne Roe, **The Psychology of Occupations** (New York : John Willey and Sons, Inc., 1964), p. 85.

¹³วัชร ทรัพย์มี, **การแนะแนวอาชีพ** (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523), หน้า 15.

¹⁴สุมา สุทธิวาทนฤพุมิ, “การศึกษาเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาปริญญาตรี วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาเพื่อค้นหาตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน,” (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2522), หน้า 57.

¹⁵Eli. Ginzberg, **The Development of Human Resources** (New York : McGraw-Hill Book Company. Inc., 1966), pp.130-132.

¹⁶เรื่องเดียวกัน, หน้า 45-57.

¹⁷เรื่องเดียวกัน, หน้า 45-57.

¹⁸เรื่องเดียวกัน, หน้า 47-57.

¹⁹Donald E. Super, and Jann O. Crites, **Appraising Vocational Fitness** (Delhi : Universal Book Stall, 1968), pp.31-37.

²⁰Lyle Walter. Wagner, “A Longitudinal Vocational Choice Study of Students from A Minnesota High School (1960-1975).,” **Dissertation Abstracts International** 39 (September 1979) : 1353 A.

²¹Edward K. Strong, **Vocational Interest of Men and Women** (California : Stanford University Press, 1954), pp. 216-228.

²²Lonnie B. Ezell, and Henry H. Tatate, “High School Students Look to the Future,” **Journal of Educational Research** 49 (November 1955)m : 217-222

²³Orville Crowell, “Analysis of the Relation of Measured Interest of Entering College Freshmen to Choice of Occupation Approximately Forty-Four Months Later,” **Dissertation Abstracts International** 31 (December 1970) : 2680 A.

²⁴Linda E. Zaaïman, “Vocational Interests and Vocational Choice with Special Reference to a Group of Teacher Training Students,” **Dissertation Abstracts International** 40 (February 1980) : 4563 A.

²⁵สวัสดี ประทุมราช และคณะ, **คู่มือตรวจสอบ : แบบตรวจสอบความสนใจในอาชีพ พ.ศ. 2519** กรุงเทพฯ : 2519.

²⁶พิมพ์ พร้อมถกล, “การตรวจสอบความตรงตามทฤษฎีของแบบสำรวจความพอใจในอาชีพของฮอลล์แลด์กับนักเรียนไทย,” (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชา จิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522), บทคัดย่อ.

²⁷Blackburn Sarah Pauline Sturdivant, “Ralationship of selected Variables to Occupational and Educational Aspirations and Expectations of Female High School Seniors,” **Dissertation Abstracts International** 35 (January 1975): 4152 A.

²⁸Ralph Eugene. Philibin, “Interests, Ability, Achievement and Selected Characteristics of Student in Different High School Programs,” **Dissertation Abstracts International** 40 (February 1980) : 4415 A.

²⁹วรุณช บุษยณก, “วิเคราะห์องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการออกกลางคันของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,” (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526), หน้า จ.

³⁰สุกัญญา ศิริตันติกร, “สภาพแวดล้อมทางด้านการทำให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเรียนคณิตศาสตร์ได้ดี,” (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2512), หน้า 27-31.

³¹พรทิพย์ ถาวรจันทร์, “ศึกษาจำนวนเงินที่ได้รับในแต่ละเดือนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 3 ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,” วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525), หน้า 26-27.

³²Marvin Powell, **The Psychology of Adolescence** (New York : The Bobbs Merrile Company, Inc., 1963),

³³Susan L. G. Janssen, “Determinants of Parents Aspirations and Expectations for Their Children’s Educational and Occupational Attainments,” **Dissertation Abstracts International** 43 (February 1983) : 2804 A.

³⁴Lonnie B. Ezell, and Henry H. Tatate, “High School Students Look to the Future,” **Journal of Educational Research** 49 (November 1955)m : 217-222

³⁵สมจิต อภิขานาพงษ์, “ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแสดงตัว-เก็บตัว กับ ความสนใจในอาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2523 จังหวัดชุมพร,” (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2533), หน้า 46.

³⁶ทิพวรรณ จันทระพิบูลย์, “ศึกษาปัญหาที่เป็นอุปสรรคในการเรียนของนักเรียน มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาล จังหวัดจันทบุรี,” (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530), หน้า 115.

³⁷Blackburn Sarah Pauline Sturdivant, “Raltionship of selected Variables to Occupational and Educational Aspirations and Expectations of Female High School Seniors,” **Dissertation Abstracts International** 35 (January 1975): 4152 A.

³⁸สมจิต อภิขานาพงษ์, สิ่งที่ได้เอามาแล้ว, หน้า 50.

³⁹Lar Mar T. Empey, “Social Class and Occupational : A Compariõn of Absolute and Relation Measurement,” **AmmericanSociological Review** 21 (December 1956) : 703-709.

⁴⁰Donald E. Super, and Jahn O. Crites, **Appraising Vocational Fitness** (Delhi : Universal Book Stall, 1968), p.243.

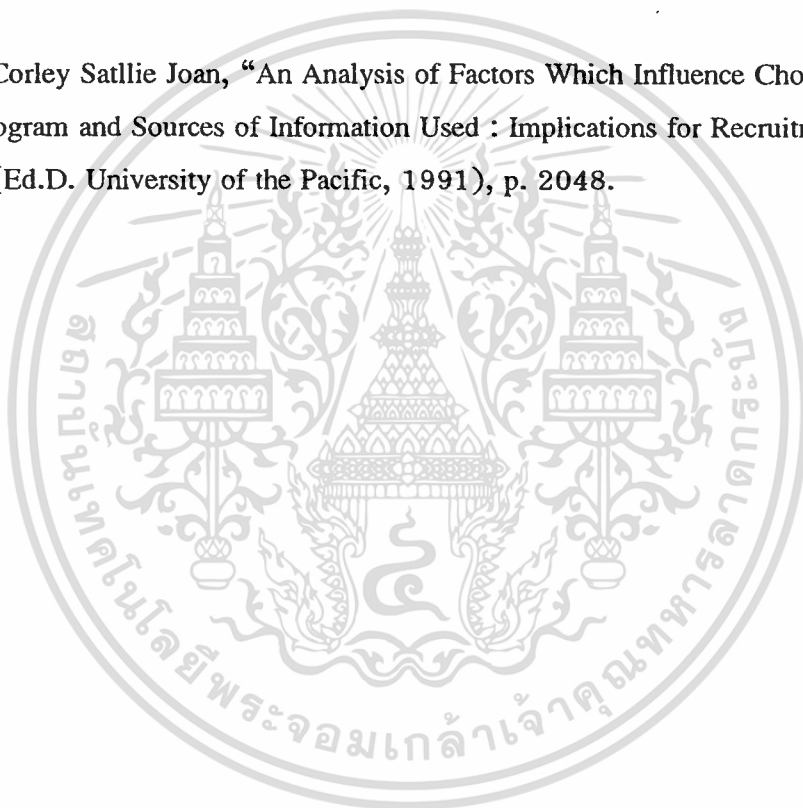
⁴¹Eli, Ginzberg, **The Development of Human Resources** (New York : McGraw-Hill Book Company. Inc., 1966), p.93.

⁴²Roger Stroh Merdith Pearson, “An Assessment of Nutrition Education in Kansas Secondary Home Economics Programs,” (Ph.D. Kansas State University, 1988), p. 1691.

⁴³Strok Brandes Kendra ann, “A Description of the Efforts of Home Economists Atemping to Learn Clothing and Textile Subject Matter,” (Ed.D. University of Illinois, 1991), p.2437.

⁴⁴Klein Shirley Ripley, “Social Change and Curriculum Change : A Case Study of Home Economics,” (Ph.D. The University of UTAH, 1990), p. 69.

⁴⁵Corley Satllie Joan, “An Analysis of Factors Which Influence Choice of an Academic Program and Sources of Information Used : Implications for Recruitment Strategies,” (Ed.D. University of the Pacific, 1991), p. 2048.

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนต่อของนักเรียน สาขา วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ของสถานศึกษา สังกัด กรม อาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ตลอดจนศึกษาปัจจัยด้านส่วนตัวและปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมที่มีผลกระหนาบต่อการตัดสินใจเข้าเรียน โดยจำแนกตามคะแนนเฉลี่ยสะสมในชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้น ระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง อาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง รายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ซึ่งมีรายละเอียดของวิธีดำเนินการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. ประชากร

ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนสาขาคหกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2538 ในสถานศึกษาสังกัดกองวิทยาลัยอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 3 แห่ง คือ

วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี	จำนวนนักเรียน	100 คน
วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา	จำนวนนักเรียน	188 คน
วิทยาลัยอาชีวศึกษาเอี่ยมละออ	จำนวนนักเรียน	125 คน
รวมทั้งสิ้น	จำนวนนักเรียน	413 คน

การวิจัยครั้งนี้ได้ทำการศึกษาจากนักเรียนทั้งหมดจำนวน 413 คน การเก็บข้อมูล ไม่น้อยกว่าร้อยละ 95 จากกลุ่มประชากรทั้งสิ้น

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ ข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนแบ่งออกเป็น 4 ด้านคือ

- คะแนนเฉลี่ยสะสมของนักเรียน จำแนกเป็น
 1. คะแนนระหว่าง 2.00-2.50
 2. คะแนนระหว่าง 2.51-3.00
 3. คะแนนระหว่าง 3.01-4.00
- ระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง
 1. มัธยมศึกษา
 2. อาชีวศึกษา

3. ปริญาตรี
4. สูงกว่าปริญาตร
- อาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง
 1. ค้าขาย/อาชีพอิสระ
 2. รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ
 3. รับจ้าง
 4. เกษตรกร
 5. อื่น ๆ
- รายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง
 1. น้อยกว่า 10,000 บาท
 2. 10,001-20,000 บาท
 3. 20,001-30,000 บาท
 4. สูงกว่า 30,000 บาทขึ้นไป

2.2. ตัวแปรตาม ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ของนักเรียนชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2538 คือปัจจัยด้านส่วนตัวนักเรียน ได้แก่ ด้านเจตคติ ด้านความสนใจและด้านทักษะเบื้องต้นตามความสามารถ และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม คือด้านสารสนเทศด้านอาชีวศึกษา

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม โดยมีวิธีดำเนินการสร้างแบบสอบถามตามขั้นตอน ดังนี้ คือ

3.1 ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนต่อของนักเรียน สาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ โดยค้นคว้าจากตำรา เอกสาร รายงานวิจัย วิทยานิพนธ์

3.2 เครื่องมือสร้างขึ้นตามทฤษฎี Kurt Lewin เพื่อให้ทราบปัจจัยที่มีผลกระทบต่อ การตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) แบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับข้อมูลรายละเอียดส่วนตัวของนักเรียน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์

1. ปัจจัยด้านส่วนตัวของนักเรียน จำนวน 3 ด้าน มีคำถามด้านเจตคติ ความสนใจ ทักษะเบื้องต้นตามความสามารถ รวมข้อคำถาม 29 ข้อ

2. ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ด้านสารสนเทศด้านอาชีวศึกษา รวมข้อคำถาม 11 ข้อ
ลักษณะแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยกำหนดน้ำหนักคะแนน เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการตรวจคำตอบ 5 ระดับ ดังนี้

5 คะแนน	หมายถึง	มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนมากที่สุด
4 คะแนน	หมายถึง	มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนมาก
3 คะแนน	หมายถึง	มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนปานกลาง
2 คะแนน	หมายถึง	มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนน้อย
1 คะแนน	หมายถึง	มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนน้อยที่สุด

3.3 หาความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของแบบสอบถาม และนำแบบสอบที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาและนำมาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งหนึ่ง ผู้ทรงคุณวุฒิที่ดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจแบบสอบถาม คือ

ดร. วิชัย วงษ์ใหญ่	ภาควิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร
ดร. สงบ ลักษณะ	กรมวิชาการ
ดร. ศรีสมร พุ่มสะอาด	กองวิจัยการศึกษา กรมวิชาการ
ดร. ดิลก บุญเรืองรอด	หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมฝึกหัดครู
ดร. อาริรัตน์ หิรัญโร	วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา

นำแบบสอบถามที่ได้รับการตรวจแก้ไข ปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ และอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ แล้ว นำไปทดลองใช้ เพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

3.4 การหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยนำไปทดลองใช้กับนักเรียนคหกรรมศาสตร์ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยเทคนิคปทุมธานี จำนวน 35 คน แล้วนำผลมาหาค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Conbach (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นดังรายละเอียดตารางที่ 3

ตารางที่ 3
แสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการตัดสินใจ	จำนวนข้อ	ค่าความเชื่อมั่น
1. ด้านเจตคติ	11	0.84
2. ด้านความสนใจ	7	0.82
3. ด้านทักษะเบื้องต้นตามความสามารถ	11	0.83
4. ด้านสารสนเทศด้านอาชีวศึกษา	11	0.81
รวม	40	0.82

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำการจัดเก็บข้อมูลระหว่างวันที่ 21 พฤศจิกายน 2538 ถึง 31 มกราคม 2539 ปีการศึกษา 2538 โดยดำเนินการดังนี้

5.1 ขอนหนังสือจากงานบัณฑิตศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เพื่อขออนุญาตจากกรมอาชีวศึกษา จัดเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียน 3 สถานศึกษา ได้แก่ วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี วิทยาลัยอาชีวศึกษาเอี่ยมละออ และวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา

5.2 เมื่อได้รับอนุญาตจากกรมอาชีวศึกษาแล้ว ผู้วิจัยจะติดต่อโดยตรงกับผู้บริหาร ครูผู้สอน นัดวันเวลาที่จะไปเก็บข้อมูล และเดินทางไปยังวิทยาลัยแต่ละแห่งเพื่อเก็บข้อมูลจากนักเรียนด้วยตนเอง และนำข้อมูลที่สมบูรณ์ไปวิเคราะห์ผลต่อไป

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนทั้งหมด นำแบบสอบถามมาตรวจให้คะแนนตามน้ำหนักของตัวเลือกที่กำหนดไว้ และนำมาจำแนกตามตัวแปร จากนั้นนำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อมูลทั้งหมดไปวิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปชื่อ SPSS/PC⁺ (Statistical Package for the Social Sciences/Personal Computer Plus) มีดังนี้

5.1 สถิติพื้นฐาน

5.1.1 หาค่าความถี่และร้อยละ สำหรับวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นรายละเอียด ส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

5.1.2 หาค่าเฉลี่ยเลขคณิต μ สำหรับวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของ นักเรียนที่มีต่อการตัดสินใจเข้าเรียนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์

5.1.3 หาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน σ สำหรับวิเคราะห์ เพื่อหาการกระจายของ คะแนน

5.1.4 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Conbach (Cronbach's Alpha Coefficient)

5.2 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

โดยใช้การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเลขคณิต μ สำหรับทดสอบความแตกต่างระหว่าง กลุ่ม

5.3 เกณฑ์การแปลความหมายของข้อมูล

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50–5.00	หมายถึง	มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50–4.49	หมายถึง	มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนมาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50–3.49	หมายถึง	มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนพอสมควร
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50–2.49	หมายถึง	มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนน้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00–1.49	หมายถึง	มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนน้อยที่สุด

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยในการตัดสินใจเข้าเรียนประเภทวิชา
คหกรรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในสถานศึกษาสังกัดกรม
อาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ตลอดจนศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยด้านส่วนตัวและปัจจัย
ด้านสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียน จำแนกตามคะแนนเฉลี่ยสะสมในชั้น
มัธยมศึกษาตอนต้นของนักเรียน ระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง อาชีพของ
บิดามารดาหรือผู้ปกครอง และรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอ
ผลการวิเคราะห์และข้อมูลในรูปของตารางตามลำดับดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพ
คหกรรมศาสตร์ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สถานศึกษาสังกัด
กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบปัจจัยด้านส่วนตัวและปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม
ที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียน สาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ของนักเรียนระดับประกาศ-
นียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำแนกตามคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง โดยแสดงเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 3.1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้า
เรียน สาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามคะแนนเฉลี่ยสะสมใน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของนักเรียน แบ่งเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มคะแนนเฉลี่ย 2.00-2.50
คะแนนเฉลี่ย 2.51-3.00 คะแนนเฉลี่ย 3.51-3.50 และคะแนนเฉลี่ย 3.51-4.00

ตอนที่ 3.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ
เข้าเรียน สาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับการศึกษา
ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียน แบ่งเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มระดับมัธยมศึกษา
อาชีวศึกษา ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี

ตอนที่ 3.3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ
เข้าเรียน สาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามอาชีพของบิดามารดา
หรือผู้ปกครองของนักเรียน แบ่งเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มค้าขายและอาชีพอิสระ กลุ่มรับราชการ
และรัฐวิสาหกิจ กลุ่มรับจ้าง และกลุ่มเกษตรกร

ตอนที่ 3.4 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ
เข้าเรียน สาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามรายได้ของบิดามารดาหรือ
ผู้ปกครองนักเรียนต่อเดือน แบ่งเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มน้อยกว่า 10,000 บาท ระหว่าง
10,001-20,000 บาท ระหว่าง 20,001-30,000 บาท และสูงกว่า 30,000 บาท

เกณฑ์การแปลความหมายของข้อมูล

การแปลความหมายของข้อมูล พิจารณาจากคะแนนเฉลี่ย μ โดยใช้เกณฑ์ในการ
กำหนดค่าการประเมินที่มีความเหมาะสม เป็นระดับคะแนน 5 ระดับคือ

5 หมายถึง	ปัจจัยมีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนมากที่สุด
4 หมายถึง	ปัจจัยมีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนมาก
3 หมายถึง	ปัจจัยมีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนปานกลาง
2 หมายถึง	ปัจจัยมีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนน้อย
1 หมายถึง	ปัจจัยมีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนน้อยที่สุด

และถือเกณฑ์พิจารณาจากระดับคะแนนเฉลี่ยจากจุดตัดของคะแนนดังนี้
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 5.00-4.50 หมายถึง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียน

อยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.49-3.50 หมายถึง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียน

อยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.49-2.50 หมายถึง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียน

อยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.49-1.50 หมายถึง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียน

อยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.49-1.00 หมายถึง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียน

อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้วิจัยขอนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้นจำนวน 413 คน ซึ่งเป็นรายละเอียดเกี่ยวกับสาขาวิชาที่กำลังศึกษาอยู่ เพศ อายุ คะแนนเฉลี่ยสะสมในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของนักเรียน ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ ต่อเดือน ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียน ตลอดจนรายได้ค่ากินอยู่และใช้จ่ายต่อเดือนของนักเรียน โดยเสนอในรูปตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4
แสดงจำนวนและค่าร้อยละเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

สถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง	N = 413	
	จำนวน	ร้อยละ
1. สาขาวิชาที่กำลังศึกษาอยู่		
สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย	30	7.3
สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ	30	7.3
สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ทั่วไป	253	85.4
รวม	413	100
2. เพศ		
หญิง	390	94.4
ชาย	23	5.6
รวม	413	100
3. อายุ		
13-15 ปี	12	2.9
15.1-17 ปี	385	93.2
17.1-19 ปี	13	3.2
19.1-21 ปี	3	0.7
รวม	413	100
4. คะแนนเฉลี่ยสะสมในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของนักเรียน		
2.00-2.50	19	4.6
2.51-3.00	339	82.1
3.01-3.50	41	9.9
3.51-4.00	14	3.4
รวม	413	100

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4 (ต่อ)

สถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง	N = 413	
	จำนวน	ร้อยละ
5. ระดับการศึกษาของบิดาหรือมารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียน		
มัธยมศึกษา	70	17.0
อาชีวศึกษา	228	55.2
ปริญญาตรี	57	13.8
สูงกว่าปริญญาตรี	58	14.0
รวม	413	100
6. อาชีพของบิดาหรือมารดา หรือผู้ปกครองของนักเรียน		
ค้าขาย/อาชีพอิสระ	263	63.7
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	68	16.5
รับจ้าง	69	16.7
เกษตรกร	13	3.1
รวม	413	100
7. รายได้ของบิดาหรือมารดา หรือผู้ปกครองของนักเรียนต่อเดือน		
น้อยกว่า 10,000 บาท	13	3.1
10,001-20,000 บาท	20	4.8
20,001-30,000 บาท	44	10.7
สูงกว่า 30,000 บาท	336	81.4
รวม	413	100
8. ขณะที่นักเรียนกำลังศึกษาอยู่ นักเรียนมีเงินสำหรับค่ากินอยู่ และค่าใช้จ่ายประมาณเดือนละเท่าไร		
น้อยกว่า 1,000 บาท	19	4.6
1,001-2,000 บาท	187	45.3
2,001-3,000 บาท	186	45.0
สูงกว่า 3,000 บาท	21	5.1
รวม	413	100

จากตารางที่ 4 พบว่า นักเรียนสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2538 ในวิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา และวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอี่ยมละออ ซึ่งเป็นสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร รวมเป็นกลุ่มประชากรของการวิจัยครั้งนี้ทั้งสิ้น จำนวน 413 คน โดยมีสถานภาพทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้นดังนี้คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สาขาวิชาที่กำลังศึกษาอยู่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในสาขา วิชาคหกรรมศาสตร์ทั่วไปมากที่สุด ร้อยละ 85.4 ที่เหลือกำลังศึกษาอยู่ในสาขาวิชาผ้าและ เครื่องแต่งกาย และสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ มีสัดส่วนเท่ากันคือร้อยละ 7.3

เพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิงมากที่สุดถึงร้อยละ 94.4 ที่เหลือเป็นเพศชาย ร้อยละ 5.6

อายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างประมาณร้อยละ 93.2 คือ มีอายุอยู่ระหว่าง 15-17 ปี ที่เหลือประมาณร้อยละ 3.2 มีอายุอยู่ระหว่าง 17-19 ปี รองลงมาประมาณร้อยละ 2.9 มีอายุ ระหว่าง 13-15 ปี และร้อยละ 0.7 มีอายุระหว่าง 19.21 ปี

คะแนนเฉลี่ยสะสมในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของนักเรียน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมี คะแนนเฉลี่ยสะสมในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นอยู่ในระหว่าง 2.51-3.00 มากที่สุด ร้อยละ 82.1 ที่เหลือมีสัดส่วนใกล้เคียงกันคือ คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.01-3.50 ร้อยละ 9.9 คะแนน เฉลี่ยสะสมระหว่าง 2.00-2.50 ร้อยละ 4.6 และคะแนนเฉลี่ยสะสม ระหว่าง 3.51-4.00 ร้อยละ 3.4

ระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง พบว่า ระดับการศึกษาของบิดา มารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีวุฒิระดับอาชีวศึกษามากที่สุด ประมาณ ร้อยละ 55.2 รองลงมาได้แก่ ระดับมัธยมศึกษาร้อยละ 17.0 ระดับสูงกว่าปริญญาตรีร้อยละ 14.0 และระดับปริญญาตรีร้อยละ 13.8

อาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง พบว่า กลุ่มอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพค้าขายหรืออาชีพอิสระมากที่สุด ร้อยละ 63.7 และรองลงมามีอาชีพรับจ้างร้อยละ 16.7 อาชีพรับราชการหรือรัฐวิสาหกิจร้อยละ 16.5 และ เกษตรกรน้อยที่สุดร้อยละ 3.1

รายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง พบว่า บิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียน มีรายได้สูงกว่า 30,000 บาท มากที่สุด ถึงร้อยละ 81.4 รองลงมามีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 20,001-30,000 บาท ร้อยละ 10.7 รายได้ต่อเดือนระหว่าง 10,001-20,000 บาท ร้อยละ 4.8 น้อยกว่า 10,001 บาท ร้อยละ 3.1

ขณะที่นักเรียนกำลังศึกษาอยู่นักเรียนมีเงินสำหรับค่ากินอยู่และใช้จ่ายต่อเดือน พบว่า ในขณะที่นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างกำลังศึกษาอยู่ในชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม กลุ่มตัวอย่างมีเงินสำหรับค่ากินอยู่และใช้จ่ายต่อเดือน ระหว่าง 1,001-2,000 ร้อยละ 45.3 และ 2,001-3,000 บาท ซึ่งมีสัดส่วนใกล้เคียงกันคือ ร้อยละ 45.0 และที่เหลือกลุ่มตัวอย่างจะมีเงินสำหรับค่ากินอยู่และใช้จ่ายต่อเดือนมากกว่า 3,000 บาท ร้อยละ 5.1 และต่ำกว่า 1,000 ร้อยละ 4.6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพ
คหกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา
ในเขตกรุงเทพมหานคร

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สถานศึกษา
สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยแสดงผลในภาพรวมของปัจจัยด้านส่วนตัว
ได้แก่ ด้านเจตคติ ด้านความสนใจ และด้านทักษะเบื้องต้นตามความสามารถ และแสดงผลใน
ภาพรวมของปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ด้านสารสนเทศด้านอาชีวศึกษา ซึ่งเป็นปัจจัยที่มีผล
ต่อการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
โดยแสดงในรูปแบบตารางตามลำดับดังต่อไปนี้

ตารางที่ 5
แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการตัดสินใจเข้าเรียนของนักเรียนสาขา
วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สถานศึกษา
สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร : ด้าน เจตคติ

ข้อที่	ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียน สาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์	N = 413		ระดับการ ตัดสินใจ เข้าเรียน	ลำดับ ที่
		μ	σ		
1	นักเรียนคิดว่าเป็นอาชีพที่ตนเองชอบ	4.78	0.53	มากที่สุด	6
2	อาชีพคหกรรมสามารถนำมาประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวันได้	4.78	0.45	มากที่สุด	5
3	สาขาวิชาชีพคหกรรมสามารถเรียนจบได้ง่าย เพราะเรียนภาคปฏิบัติมากกว่าทฤษฎี	4.79	0.44	มากที่สุด	3
4	นักเรียนชอบวิชาคหกรรมเพราะเคยเรียนมา ก่อนในระดับมัธยมศึกษา	4.79	0.43	มากที่สุด	1
5	ตลาดแรงงานกำลังต้องการผู้มีความรู้วิชาชีพ ด้านนี้	4.79	0.43	มากที่สุด	1
6	ผู้เรียนสามารถทำงานระหว่างเรียนเพื่อเสริม รายได้ให้กับตนเองและครอบครัว	4.78	0.43	มากที่สุด	4
7	วิชาชีพคหกรรมเป็นงานที่ทำหาความสามารถ	4.77	0.45	มากที่สุด	7
8	นักเรียนชอบให้คำแนะนำแก่ผู้อื่น	4.75	0.48	มากที่สุด	9

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ข้อที่	ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียน สาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์	N = 413		ระดับการ ตัดสินใจ เข้าเรียน	ลำดับ ที่
		μ	σ		
9	นักเรียนต้องการเป็นผู้สาธิตการทำอาหาร	4.75	0.47	มากที่สุด	8
10	นักเรียนต้องการเป็นผู้แสดงแฟชั่น	4.69	0.53	มากที่สุด	10
11	นักเรียนชอบส่งผลงานด้านคหกรรมประกวด ก่อนเข้าศึกษาต่อในระดับ ปวช.	4.48	0.67	มาก	11
	ค่าเฉลี่ย	4.74	0.41	มากที่สุด	

จากตารางที่ 5 พบว่า นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ที่เข้าศึกษาครั้งนี้ ตัดสินใจเข้าเรียนด้วยปัจจัยด้านเจตคติมากที่สุด ($\mu = 4.74$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ปัจจัยทุกข้อมีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ ยกเว้น ข้อ 11 นักเรียนชอบส่งผลงานด้านคหกรรมประกวดก่อนเข้าศึกษาต่อในระดับ ปวช. ซึ่งมีผลต่อการตัดสินใจอยู่ในระดับมาก โดยจัดเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้

นักเรียนชอบวิชาคหกรรมเพราะเคยเรียนมาก่อนในระดับมัธยมศึกษา และตลาดแรงงานกำลังต้องการผู้มีความรู้วิชาชีพด้านนี้ เป็นปัจจัยส่วนตัวด้านเจตคติที่มีผลต่อการตัดสินใจมากที่สุดเป็นลำดับแรกทั้ง 2 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากัน ($\mu = 4.79$) ปัจจัยรองลงมาได้แก่ สาขาวิชาชีพคหกรรมสามารถเรียนจบได้ง่าย เพราะเรียนภาคปฏิบัติมากกว่าทฤษฎี ($\mu = 4.79$) ผู้เรียนสามารถทำงานระหว่างเรียนเพื่อเสริมรายได้ให้กับตนเองและครอบครัว ($\mu = 4.78$) อาชีพคหกรรมสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ($\mu = 4.78$) นักเรียนคิดว่าเป็นอาชีพที่ตนเองชอบ ($\mu = 4.78$) วิชาชีพคหกรรมเป็นงานที่ท้าทายความสามารถ ($\mu = 4.77$) นักเรียนต้องการเป็นผู้สาธิตการทำอาหาร ($\mu = 4.75$) นักเรียนชอบให้คำแนะนำแก่ผู้อื่น ($\mu = 4.75$) นักเรียนต้องการเป็นผู้แสดงแฟชั่น ($\mu = 4.69$)

ตารางที่ 6

แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการตัดสินใจเข้าเรียนของนักเรียนสาขา
วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สถานศึกษา
สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร : ด้านความสนใจ

ข้อที่	ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียน สาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์	N = 413		ระดับการ ตัดสินใจ เข้าเรียน	ลำดับ ที่
		μ	σ		
12	นักเรียนชอบตัดเย็บเสื้อผ้าตามแบบแฟชั่น	4.73	0.48	มากที่สุด	7
13	นักเรียนชอบร่วมกิจกรรมทำงานด้านดอกไม้สด	4.75	0.46	มากที่สุด	6
14	นักเรียนชอบร่วมกิจกรรมดูแลเด็กเล็ก	4.77	0.44	มากที่สุด	4
15	นักเรียนชอบดูแลคนป่วย	4.78	0.42	มากที่สุด	1
16	นักเรียนชอบดูแลคนสูงอายุ	4.78	0.42	มากที่สุด	1
17	นักเรียนชอบร่วมกิจกรรมการประกอบอาหาร	4.78	0.42	มากที่สุด	1
18	นักเรียนต้องการคำยกย่องชมเชยจากผู้อื่น	4.77	0.44	มากที่สุด	4
	ค่าเฉลี่ย	4.76	0.41	มากที่สุด	

จากตารางที่ 6 พบว่า นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ที่เข้าศึกษาครั้งนี้ตัดสินใจเข้าเรียนด้วยปัจจัยด้านความสนใจในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.76$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ปัจจัยทุกข้อมีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยจัดเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ปรากฏดังนี้คือ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจมากที่สุด นักเรียนชอบดูแลคนป่วย นักเรียนชอบดูแลคนสูงอายุ และนักเรียนชอบร่วมกิจกรรมการประกอบอาหาร ซึ่งมีค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากันคือ ($\mu = 4.78$) รองลงมาได้แก่ นักเรียนชอบร่วมกิจกรรมดูแลเด็กเล็ก และนักเรียนต้องการคำยกย่องชมเชยจากผู้อื่น ซึ่งมีค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากันทั้งสองข้อ ($\mu = 4.78$) นักเรียนชอบร่วมกิจกรรมทำงานด้านดอกไม้สด ($\mu = 4.75$) และลำดับสุดท้ายนักเรียนชอบตัดเย็บเสื้อผ้าตามแบบแฟชั่น ($\mu = 4.73$)

ตารางที่ 7
แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการตัดสินใจเข้าเรียนของนักเรียน
สาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร :
ด้านทักษะเบื้องต้นตามความสามารถ

ข้อที่	ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียน สาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์	N = 413		ระดับการ ตัดสินใจ เข้าเรียน	ลำดับ ที่
		μ	σ		
19	นักเรียนสามารถตกแต่งดูแลบ้านได้	4.75	0.45	มากที่สุด	9
20	นักเรียนสามารถตกแต่งและจัดสวนได้	4.76	0.46	มากที่สุด	5
21	นักเรียนสามารถพิมพ์ติดได้	4.75	0.46	มากที่สุด	11
22	นักเรียนสามารถใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ได้	4.75	0.44	มากที่สุด	6
23	นักเรียนทำบัญชีได้	4.75	0.44	มากที่สุด	6
24	นักเรียนจำหน่ายของได้	4.75	0.44	มากที่สุด	6
25	นักเรียนทำอาหารได้หลายอย่าง	4.76	0.44	มากที่สุด	1
26	นักเรียนตัดเสื้อผ้าใส่เองได้	4.76	0.45	มากที่สุด	2
27	นักเรียนตกแต่งห้องรับแขกได้	4.76	0.45	มากที่สุด	2
28	นักเรียนจัดแจกันดอกไม้ได้	4.75	0.45	มากที่สุด	9
29	นักเรียนจัดสวนหย่อมได้	4.76	0.45	มากที่สุด	2
	ค่าเฉลี่ย	4.75	0.42	มากที่สุด	

จากตารางที่ 7 พบว่า นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชา
คหกรรมศาสตร์ ที่เข้าศึกษาครั้งนี้ตัดสินใจเข้าเรียนด้วยปัจจัยด้านทักษะเบื้องต้นตามความ
สามารถในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.75$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ปัจจัยทุกข้อมีผล
ต่อการตัดสินใจของนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยจัดเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจาก
มากไปหาน้อย ปรากฏดังนี้ ลำดับแรกคือ นักเรียนทำอาหารได้หลายอย่าง ($\mu = 4.76$) ลำดับ
ที่สองได้แก่ นักเรียนตัดเสื้อผ้าใส่เองได้ นักเรียนตกแต่งห้องรับแขกได้ และนักเรียนจัดสวน
หย่อมได้ ซึ่งมีระดับคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากันทั้งสามข้อ ($\mu = 4.76$)
รองลงมาได้แก่ นักเรียนสามารถตกแต่งและจัดสวนได้ ($\mu = 4.76$) และนักเรียนสามารถใช้
เครื่องคอมพิวเตอร์ได้ นักเรียนทำบัญชีได้ และนักเรียนจำหน่ายของได้ ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยและ
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากัน ($\mu = 4.75$) ต่อไป ข้อ 19 นักเรียนสามารถตกแต่งดูแลบ้านได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับข้อ 28 ($\mu = 4.75$) และข้อ 21 นักเรียนสามารถพิมพ์ติดได้ เป็นลำดับสุดท้าย ($\mu = 4.75$)

ตารางที่ 8
แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการตัดสินใจเข้าเรียนของนักเรียน
สาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร :
ด้านสารสนเทศด้านอาชีวศึกษา

ข้อที่	ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียน สาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์	N = 413		ระดับการ ตัดสินใจ เข้าเรียน	ลำดับ ที่
		μ	σ		
30	นักเรียนทราบข้อมูลจากบิดามารดา/ผู้ปกครอง	4.75	0.47	มากที่สุด	6
31	นักเรียนทราบข้อมูลจากการแนะนำของ สถานศึกษา	4.74	0.49	มากที่สุด	8
32	นักเรียนได้ไปดูการจัดนิทรรศการของสถาน ศึกษาประเภทคหกรรม	4.74	0.49	มากที่สุด	8
33	นักเรียนทราบข้อมูลจากหนังสือวิชาชีพด้าน คหกรรม	4.75	0.46	มากที่สุด	4
34	นักเรียนทราบข้อมูลจากวิทยุและโทรทัศน์	4.75	0.45	มากที่สุด	2
35	นักเรียนทราบข้อมูลจากเพื่อนบ้าน	4.76	0.45	มากที่สุด	1
36	นักเรียนทราบข้อมูลจากเพื่อนในสถานศึกษา	4.74	0.46	มากที่สุด	7
37	นักเรียนทราบข้อมูลจากการประกาศรับสมัครงาน	4.75	0.46	มากที่สุด	4
38	นักเรียนทราบข้อมูลจากการแนะนำเครื่องมือ อุปกรณ์ด้านคหกรรม	4.75	0.45	มากที่สุด	2
39	นักเรียนสนใจสถานศึกษาเพราะอยู่ใกล้บ้าน	4.72	0.49	มากที่สุด	10
40	นักเรียนทราบข้อมูลจากหนังสือพิมพ์	4.64	0.55	มากที่สุด	11
	ค่าเฉลี่ย	4.73	0.43	มากที่สุด	

จากตารางที่ 8 พบว่า นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ที่เข้าศึกษาครั้งนี้ตัดสินใจเข้าเรียนด้วยปัจจัยด้านสารสนเทศด้านอาชีวศึกษาในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.73$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ปัจจัยทุกข้อมีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยจัดเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ปรากฏดังนี้ นักเรียนทราบข้อมูลจากเพื่อนบ้าน ($\mu = 4.76$) เป็นลำดับแรก

เอกสารนี้เป็นเอกสารเรียนการสอนเพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอนในโรงเรียนเท่านั้น ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นักเรียนทราบข้อมูลจากวิทยุและโทรทัศน์ และนักเรียนทราบข้อมูลจากการแนะนำเครื่องมือ อุปกรณ์ด้านคหกรรม เป็นลำดับที่สองทั้งสองข้อ ($\mu = 4.75$) นักเรียนทราบข้อมูลจากหนังสือ วิชาชีพด้านคหกรรม และนักเรียนทราบข้อมูลจากการประกาศรับสมัครงานเป็นลำดับที่สี่ ($\mu = 4.75$) รองลงมาได้แก่ นักเรียนทราบข้อมูลจากบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ($\mu = 4.75$), นักเรียนทราบข้อมูลจากเพื่อนในสถานศึกษา ($\mu = 4.74$) นักเรียนทราบข้อมูลจากการแนะนำของสถานศึกษา และนักเรียนได้ไปดูการจัดนิทรรศการของสถานศึกษาประเภทคหกรรม ซึ่งมีค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากัน ($\mu = 4.74$) นักเรียนสนใจสถานศึกษา เพราะอยู่ใกล้บ้าน ($\mu = 4.72$) และนักเรียนทราบข้อมูลจากหนังสือพิมพ์ ($\mu = 4.64$) เป็นลำดับสุดท้าย

ตารางที่ 9
ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการตัดสินใจเข้าเรียนของนักเรียน
สาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ จำแนกตามปัจจัยต่าง ๆ

ข้อที่	ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียน ประเภทวิชาคหกรรม	N = 413		ระดับการ ตัดสินใจ เข้าเรียน	ลำดับ ที่
		μ	σ		
1	ด้านเจตคติ	4.74	0.41	มากที่สุด	3
2	ด้านความสนใจ	4.76	0.41	มากที่สุด	1
3	ด้านทักษะเบื้องต้นตามความสามารถ	4.75	0.42	มากที่สุด	2
4	ด้านสารสนเทศด้านอาชีวศึกษา	4.73	0.43	มากที่สุด	4
	ค่าเฉลี่ย	4.75	0.42	มากที่สุด	

จากตารางที่ 9 พบว่า ปัจจัยด้านส่วนตัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.75$) โดยแยกพิจารณาเป็นรายได้ด้านอยู่ในระดับมากที่สุดเช่นเดียวกัน และเมื่อพิจารณาการจัดเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยพบว่า ปัจจัยส่วนตัวด้านความสนใจเป็นลำดับแรก ($\mu = 4.76$) รองลงมาได้แก่ ปัจจัยส่วนตัวด้านทักษะเบื้องต้นตามความสามารถ ($\mu = 4.75$) และปัจจัยส่วนตัวด้านเจตคติเป็นลำดับที่สาม ($\mu = 4.74$) สำหรับปัจจัยสิ่งแวดล้อมด้านสารสนเทศด้านอาชีวศึกษา ($\mu = 4.73$) เป็นลำดับสุดท้าย

กล่าวโดยสรุป ปัจจัยส่วนตัวและปัจจัยสิ่งแวดล้อมมีผลกระทบต่อการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับมากที่สุด โดยปัจจัยด้านความสนใจของผู้เรียนมีผลต่อการตัดสินใจสูงที่สุด รองลงมาได้แก่ด้านทักษะเบื้องต้นตามความสามารถ ด้านเจตคติ และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมคือ ด้านสารสนเทศด้านอาชีวศึกษามีผลต่ำที่สุด

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบการตัดสินใจเข้าเรียน สาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามคะแนนเฉลี่ยสะสมในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของนักเรียน ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียน โดยแสดงเป็น 4 ตอนคือ

ตอนที่ 3.1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามคะแนนเฉลี่ยสะสมในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของนักเรียน แบ่งเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มคะแนนเฉลี่ย 2.00-2.50 คะแนนเฉลี่ย 2.51-3.00 คะแนนเฉลี่ย 3.01-3.50 และ คะแนนเฉลี่ย 3.51-4.00

ตอนที่ 3.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียน แบ่งเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มระดับมัธยมศึกษา อาชีวศึกษา ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี

ตอนที่ 3.3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียนแบ่งเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มค้าขายหรืออาชีพอิสระ รับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ รับจ้าง และเกษตรกร

ตอนที่ 3.4 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองนักเรียนต่อเดือนแบ่งเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มน้อยกว่า 10,000 บาท ระหว่าง 10,001-20,000 บาท ระหว่าง 20,001-30,000 บาท และสูงกว่า 30,000 บาท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

**ตอนที่ 3.1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพ
คหกรรมศาสตร์ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สถานศึกษาสังกัด
กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามคะแนนเฉลี่ยสะสมในชั้นมัธยมศึกษา
ตอนต้นของนักเรียน แบ่งเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มคะแนนเฉลี่ย 2.00-2.50 คะแนน
เฉลี่ย 2.51-3.00 คะแนนเฉลี่ย 3.01-3.50 และ คะแนนเฉลี่ย 3.51-4.00**

การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนนี้ ได้นำเสนอผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับการเปรียบเทียบการ
ตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
(ปวช.) ด้านเจตคติ ด้านความสนใจและด้านทักษะเบื้องต้นตามความสามารถ และด้าน
สารสนเทศด้านอาชีวศึกษา ตามลำดับ จำแนกตามกลุ่มคะแนนเฉลี่ยสะสมในชั้นมัธยมศึกษา
ตอนต้นของนักเรียน ซึ่งแสดงรายละเอียดของการวิเคราะห์ปรากฏดังตาราง 10-14 ต่อไปนี้

ตารางที่ 10

การเปรียบเทียบการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
ด้านเจตคติ จําแนกตามคะแนนเฉลี่ยสะสมในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ข้อ ที่	ปัจจัยด้านเจตคติที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียน สาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์	คะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00-2.50 N=19		คะแนนเฉลี่ยสะสม 2.51-3.00 N=339		คะแนนเฉลี่ยสะสม 3.01-3.50 N=41		คะแนนเฉลี่ยสะสม 3.51-4.00 N=14	
		μ	σ	μ	σ	μ	σ	μ	σ
1	นักเรียนคิดว่าเป็นอาชีพที่ตนเองชอบ	4.06	1.18	4.76	0.48	4.77	0.42	4.78	0.42
2	อาชีพคหกรรมสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.78	0.53	4.77	0.44	4.78	0.41	4.78	0.42
3	สาขาวิชาชีพคหกรรมสามารถเรียนจบได้ง่ายเพราะเรียนภาคปฏิบัติมากกว่าทฤษฎี	4.78	0.53	4.79	0.43	4.75	0.43	4.78	0.42
4	นักเรียนชอบวิชาคหกรรมเพราะเคยเรียนมาก่อนในระดับมัธยมศึกษา	4.78	0.37	4.78	0.42	4.80	0.40	4.78	0.42
5	ตลาดแรงงานกำลังต้องการผู้มีความรู้วิชาชีพด้านนี้	4.84	0.37	4.78	0.43	4.80	0.40	4.78	0.42
6	ผู้เรียนสามารถทำงานระหว่างเรียนเพื่อเสริมรายได้ให้กับตนเองและครอบครัว	4.84	0.37	4.77	0.44	4.82	0.38	4.78	0.42
7	วิชาชีพคหกรรมเป็นงานที่ทำหาความสามารก	4.84	0.37	4.75	0.46	4.82	0.38	4.78	0.42
8	นักเรียนชอบให้คำแนะนำแก่ผู้อื่น	4.84	0.37	4.73	0.49	4.85	0.35	4.78	0.42
9	นักเรียนต้องการเป็นผู้สังเกตการทำอาหาร	4.84	0.37	4.73	0.49	4.82	0.38	4.78	0.42
10	นักเรียนต้องการเป็นผู้แสดงแฟน	4.84	0.37	4.66	0.54	4.78	0.41	4.78	0.42
11	นักเรียนชอบส่งผลงานด้านคหกรรมประกวดก่อนเข้าศึกษาต่อในระดับ ปวช.	4.52	0.61	4.47	0.66	4.48	0.74	4.57	0.75
	ค่าเฉลี่ยรวม	4.84	0.41	4.73	0.41	4.77	0.35	4.76	0.43

ตารางที่ 10 แสดงผลการเปรียบเทียบการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ด้านเจตคติ จำแนกตามคะแนนเฉลี่ยสะสมในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า

ปัจจัยส่วนตัวด้านเจตคติในภาพรวมมีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุดทุกกลุ่ม ซึ่งแตกต่างกัน โดยมีผลต่อนักเรียนกลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น 2.00-2.50 สูงที่สุด ($\mu = 4.84$) รองลงมาได้แก่ กลุ่มนักเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 3.01-3.50 ($\mu = 4.77$) กลุ่มคะแนนเฉลี่ยสะสม 3.51- 4.00 ($\mu = 4.76$) และกลุ่มคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.51-3.00 ($\mu = 4.73$) เป็นลำดับสุดท้าย

การเปรียบเทียบการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพพัฒนาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
ด้านความสนใจ จำแนกตามคะแนนเฉลี่ยสะสมในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ข้อที่	ปัจจัยด้านความสนใจที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียน สาขาวิชาชีพพัฒนาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)	คะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00-2.50 N=19		คะแนนเฉลี่ยสะสม 2.51-3.00 N=339		คะแนนเฉลี่ยสะสม 3.01-3.50 N=41		คะแนนเฉลี่ยสะสม 3.51-4.00 N=14	
		μ	σ	μ	σ	μ	σ	μ	σ
12	นักเรียนชอบตัดเย็บเสื้อผ้าตามแบบแฟชั่น	4.84	0.37	4.70	0.49	4.80	0.40	4.78	0.42
13	นักเรียนชอบร่วมกิจกรรมทำงานด้านดอกไม้สด	4.89	0.31	4.72	0.47	4.82	0.38	4.78	0.42
14	นักเรียนชอบร่วมกิจกรรมดูแลเด็กเล็ก	4.89	0.31	4.75	0.38	4.82	0.38	4.78	0.42
15	นักเรียนชอบดูแลคนป่วย	4.89	0.31	4.76	0.42	4.82	0.38	4.78	0.42
16	นักเรียนชอบดูแลคนสูงอายุ	4.89	0.31	4.76	0.42	4.82	0.38	4.78	0.42
17	นักเรียนชอบร่วมกิจกรรมการประกอบอาหาร	4.89	0.31	4.76	0.43	4.85	0.35	4.78	0.42
18	นักเรียนต้องการคำยกยชมเชยจากผู้อื่น	4.89	0.31	4.74	0.44	4.85	0.35	4.78	0.42
	ค่าเฉลี่ยรวม	4.88	0.31	4.74	0.42	4.83	0.34	4.78	0.42

ตารางที่ 11 แสดงผลการเปรียบเทียบการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพกรรมศาสตร์ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ด้านความสนใจ จำแนกตามคะแนนเฉลี่ยสะสมในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า

ปัจจัยส่วนตัวด้านความสนใจในภาพรวมมีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุดทุกกลุ่ม ซึ่งแตกต่างกัน โดยมีผลต่อนักเรียนกลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น 2.00–2.50 สูงที่สุด ($\mu = 4.88$) รองลงมาได้แก่ กลุ่มนักเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 3.01–3.50 ($\mu = 4.83$) กลุ่มคะแนนเฉลี่ยสะสม 3.51–4.00 ($\mu = 4.78$) และกลุ่มคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.51–3.00 ($\mu = 4.74$) เป็นลำดับสุดท้าย และเมื่อพิจารณาผลการเปรียบเทียบปัจจัยเป็นรายข้อพบว่า ปัจจัยทุกข้อมีผลต่อนักเรียนทุกกลุ่มอยู่ในระดับมากที่สุดทุกกลุ่มและแตกต่างกัน

ตารางที่ 12

การเปรียบเทียบการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
ด้านทักษะเบื้องต้นตามความความสามารถ จำแนกตามคะแนนเฉลี่ยสะสมในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ข้อที่	ปัจจัยด้านทักษะเบื้องต้นที่สามารถที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียน สาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์	คะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00-2.50 N=19		คะแนนเฉลี่ยสะสม 2.51-3.00 N=339		คะแนนเฉลี่ยสะสม 3.01-3.50 N=41		คะแนนเฉลี่ยสะสม 3.51-4.00 N=14	
		μ	σ	μ	σ	μ	σ	μ	σ
19	นักเรียนสามารถตกแต่งดูแลบ้านได้	4.89	0.31	4.72	0.45	4.80	0.45	4.78	0.42
20	นักเรียนสามารถตกแต่งและจัดสวนได้	4.89	0.31	4.74	0.46	4.80	0.45	4.78	0.42
21	นักเรียนสามารถพิมพ์ดีดได้	4.89	0.31	4.73	0.46	4.75	0.48	4.78	0.42
22	นักเรียนสามารถใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ได้	4.89	0.31	4.73	0.45	4.78	0.41	4.78	0.42
23	นักเรียนทำบัญชีได้	4.84	0.37	4.73	0.44	4.78	0.41	4.78	0.42
24	นักเรียนจำหน่ายของได้	4.84	0.37	4.73	0.44	4.80	0.40	4.78	0.42
25	นักเรียนทำอาหารได้หลายอย่าง	4.84	0.37	4.74	0.45	4.82	0.38	4.78	0.42
26	นักเรียนตัดเสื้อผ้าใส่เองได้	4.84	0.37	4.74	0.45	4.80	0.45	4.78	0.42
27	นักเรียนตกแต่งห้องรับแขกได้	4.84	0.37	4.74	0.45	4.85	0.35	4.78	0.42
28	นักเรียนจัดแจกันดอกไม้ได้	4.84	0.37	4.74	0.45	4.80	0.45	4.78	0.42
29	นักเรียนจัดสวนหย่อมได้	4.89	0.31	4.74	0.45	4.82	0.38	4.78	0.42
	ค่าเฉลี่ยรวม	4.86	0.32	4.73	0.43	4.80	0.38	4.78	0.42

ตารางที่ 12 แสดงผลการเปรียบเทียบ การตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ด้านทักษะเบื้องต้นตามความสามารถ จำแนกตามคะแนนเฉลี่ยสะสมในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า

ปัจจัยส่วนตัวด้านทักษะเบื้องต้นตามความสามารถในภาพรวมมีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุดทุกกลุ่ม โดยมีผลต่อนักเรียนกลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น 2.00-2.50 สูงที่สุด ($\mu = 4.86$) ลำดับที่สอง คือกลุ่มคะแนนเฉลี่ยสะสม 3.01-3.50 ($\mu = 4.80$) รองลงมาได้แก่ กลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 3.51-4.00 ($\mu = 4.78$) และกลุ่มคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.51-3.00 ($\mu = 4.73$) เป็นลำดับสุดท้าย

ตารางที่ 13

การเปรียบเทียบการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพเกษตรกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
 ด้านสารสนเทศด้านอาชีวศึกษา จำแนกตามคะแนนเฉลี่ยสะสมในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ข้อที่	ปัจจัยด้านสารสนเทศด้านอาชีวศึกษาที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียน สาขาวิชาชีพเกษตรกรรมศาสตร์	คะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00-2.50 N=19		คะแนนเฉลี่ยสะสม 2.51-3.00 N=339		คะแนนเฉลี่ยสะสม 3.01-3.50 N=41		คะแนนเฉลี่ยสะสม 3.51-4.00 N=14	
		μ	σ	μ	σ	μ	σ	μ	σ
30	นักเรียนทราบข้อมูลจากบิดามารดาผู้ปกครอง	4.89	0.31	4.73	0.48	4.80	0.40	4.78	0.42
31	นักเรียนทราบข้อมูลจากการแนะนำของสถานศึกษา	4.89	0.31	4.71	0.51	4.80	0.40	4.78	0.42
32	นักเรียนได้ไปดูการจัดนิทรรศการของสถานศึกษาประเภทคหกรรม	4.89	0.31	4.71	0.50	4.78	0.41	4.78	0.42
33	นักเรียนทราบข้อมูลจากหนังสือวิชาชีพด้านคหกรรม	4.89	0.31	4.72	0.47	4.80	0.40	4.78	0.42
34	นักเรียนทราบข้อมูลจากวิทยุและโทรทัศน์	4.84	0.37	4.73	0.46	4.82	0.38	4.78	0.42
35	นักเรียนทราบข้อมูลจากเพื่อนบ้าน	4.84	0.37	4.74	0.46	4.82	0.38	4.78	0.42
36	นักเรียนทราบข้อมูลจากเพื่อนในสถานศึกษา	4.84	0.37	4.72	0.47	4.82	0.38	4.78	0.42
37	นักเรียนทราบข้อมูลจากการประกาศรับสมัครงาน	4.89	0.31	4.72	0.47	4.85	0.35	4.78	0.42
38	นักเรียนทราบข้อมูลจากการแนะนำเครื่องมืออุปกรณ์ด้านคหกรรม	4.89	0.31	4.72	0.46	4.82	0.38	4.78	0.42
39	นักเรียนสนใจสถานศึกษาเพราะอยู่ใกล้บ้าน	4.94	0.22	4.69	0.51	4.80	0.40	4.78	0.42
40	นักเรียนทราบข้อมูลจากหนังสือพิมพ์	4.84	0.37	4.64	0.63	4.58	0.59	4.42	0.75
	ค่าเฉลี่ยรวม	4.88	0.28	4.71	0.44	4.79	0.35	4.75	0.42

ตารางที่ 13 แสดงผลการเปรียบเทียบการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ด้านสารสนเทศด้านอาชีวศึกษา จำแนกตามคะแนนเฉลี่ยสะสมในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า

ปัจจัยสิ่งแวดล้อมด้านสารสนเทศด้านอาชีวศึกษาในภาพรวมมีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุดทุกกลุ่ม โดยมีผลต่อนักเรียนกลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น 2.00-2.50 สูงที่สุด ($\mu = 4.88$) รองลงมาได้แก่ กลุ่มนักเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 3.01-3.50 ($\mu = 4.79$) กลุ่มคะแนนเฉลี่ยสะสม 3.51- 4.00 ($\mu = 4.75$) และกลุ่มคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.51-3.00 ($\mu = 4.71$) เป็นลำดับสุดท้าย

ผลการเปรียบเทียบการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพเกษตรกรรมศาสตร์
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำแนกตามคะแนนเฉลี่ยสะสมในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ข้อที่	ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียน สาขาวิชาชีพเกษตรกรรมศาสตร์	คะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00-2.50 N=19		คะแนนเฉลี่ยสะสม 2.51-3.00 N=339		คะแนนเฉลี่ยสะสม 3.01-3.50 N=41		คะแนนเฉลี่ยสะสม 3.51-4.00 N=14	
		μ	σ	μ	σ	μ	σ	μ	σ
1	ด้านเจตคติ	4.84	0.41	4.73	0.41	4.77	0.35	4.76	0.43
2	ด้านความสนใจ	4.88	0.31	4.74	0.42	4.83	0.34	4.78	0.42
3	ด้านทักษะเบื้องต้นตามความสามารถ	4.86	0.32	4.73	0.43	4.80	0.38	4.78	0.42
4	ด้านสารสนเทศด้านอาชีพศึกษา	4.88	0.28	4.71	0.44	4.79	0.35	4.75	0.42
	ค่าเฉลี่ยรวม	4.87	0.33	4.73	0.42	4.80	0.35	4.77	0.42

ตารางที่ 14 แสดงผลสรุปการเปรียบเทียบการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพ
คหกรรมศาสตร์ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำแนกตามคะแนนเฉลี่ย
สะสมในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า ปัจจัยในภาพรวมมีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนของ
นักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุดทุกกลุ่ม โดยปัจจัยด้านส่วนตัวคือ ด้านเจตคติ ด้านความสนใจ
และด้านทักษะเบื้องต้นตามความสามารถ และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม คือ ด้านสารสนเทศด้าน
อาชีวศึกษา มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพ (ปวช.) ของนักเรียนกลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น 2.00-
2.50 สูงที่สุด ($\mu = 4.87$) รองลงมาได้แก่กลุ่มนักเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 3.01-3.50
($\mu = 4.80$) กลุ่มคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.51-3.00 ($\mu = 4.77$) และกลุ่มคะแนนเฉลี่ยสะสม
3.51-4.00 ($\mu = 4.73$) เป็นลำดับสุดท้าย

ตอนที่ 3.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพ
คหกรรมศาสตร์ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สถานศึกษาสังกัด
กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือ
ผู้ปกครองของนักเรียน แบ่งเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มระดับมัธยมศึกษา อาชีวศึกษา
ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี

การเปรียบเทียบการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพพัฒนาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
ด้านเจตคติ จำแนกตามระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครองนักเรียน

ข้อที่	ปัจจัยด้านเจตคติที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียน สาขาวิชาชีพพัฒนาระดับประกาศนียบัตร	มัธยมศึกษา N=70		อาชีวศึกษา N=228		ปริญญาตรี N=57		สูงกว่าปริญญาตรี N=58	
		μ	σ	μ	σ	μ	σ	μ	σ
1	นักเรียนคิดว่าเป็นอาชีพที่ตนเองชอบ	4.68	0.67	4.79	0.52	4.85	0.35	4.71	0.49
2	อาชีพพัฒนาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.72	0.48	4.79	0.43	4.85	0.35	4.68	0.53
3	สาขาวิชาชีพพัฒนาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพเรียนจบได้ง่ายเพราะเรียนภาคปฏิบัติมากกว่าทฤษฎี	4.72	0.48	4.81	0.42	4.84	0.36	4.70	0.49
4	นักเรียนชอบวิชาพัฒนาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพเพราะเคยเรียนมาก่อนในระดับมัธยมศึกษา	4.70	0.49	4.82	0.39	4.85	0.35	4.67	0.50
5	ตลาดแรงงานกำลังต้องการผู้มีความรู้วิชาชีพด้านนี้	4.70	0.49	4.82	0.40	4.84	0.36	4.68	0.46
6	ผู้เรียนสามารถทำงานระหว่างเรียนเพื่อเสริมรายได้ให้กับตนเองและครอบครัว	4.70	0.49	4.81	0.41	4.82	0.38	4.68	0.46
7	วิชาชีพพัฒนาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพเป็นงานที่ทำหาความสามารถ	4.70	0.49	4.78	0.45	4.80	0.39	4.72	0.45
8	นักเรียนชอบให้คำแนะนำแก่ผู้อื่น	4.69	0.49	4.76	0.49	4.80	0.39	4.70	0.45
9	นักเรียนต้องการเป็นผู้สังเกตการณ์ทำอาหาร	4.69	0.49	4.75	0.49	4.82	0.38	4.72	0.45
10	นักเรียนต้องการเป็นผู้แสดงแฟชั่น	4.61	0.57	4.70	0.53	4.77	0.46	4.65	0.47
11	นักเรียนชอบส่งผลงานด้านพัฒนาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพเข้าศึกษาต่อในระดับ ปวช.	4.33	0.73	4.48	0.69	4.59	0.59	4.55	0.53
	ค่าเฉลี่ยรวม	4.67	0.44	4.76	0.40	4.80	0.33	4.67	0.43

ตารางที่ 15 พบว่า ปัจจัยส่วนตัวด้านเจตคติในภาพรวมมีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุดทุกกลุ่ม ซึ่งแตกต่างกัน โดยมีผลต่อนักเรียนกลุ่มที่ระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครองในระดับปริญญาตรีสูงสุด ($\mu = 4.80$) รองลงมาได้แก่ระดับอาชีวศึกษา ($\mu = 4.76$) และระดับสูงกว่าปริญญาตรี และระดับมัธยมศึกษา ซึ่งมีค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานใกล้เคียงกัน ($\mu = 4.67$) และ ($\mu = 4.67$) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาผลการเปรียบเทียบปัจจัยเป็นรายข้อพบว่า ปัจจัยทุกข้อมีผลต่อนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุดทุกกลุ่ม ซึ่งแตกต่างกันทุกข้อ

ตารางที่ 16

การเปรียบเทียบปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพเกษตรกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

ด้านความสนใจ จำแนกตามระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียน

ข้อที่	ปัจจัยด้านความสนใจที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียน สาขาวิชาชีพเกษตรกรรมศาสตร์	มัธยมศึกษา N=70		อาชีวศึกษา N=228		ปริญญาตรี N=57		สูงกว่าปริญญาตรี N=58	
		μ	σ	μ	σ	μ	σ	μ	σ
12	นักเรียนชอบดัดแปลงผ้าตามแบบแฟชั่น	4.67	0.53	4.73	0.48	4.78	0.41	4.67	0.47
13	นักเรียนชอบร่วมกิจกรรมทำงานด้านดอกไม้สด	4.70	0.49	4.75	0.47	4.84	0.36	4.65	0.47
14	นักเรียนชอบร่วมกิจกรรมดูแลเด็กเล็ก	4.72	0.48	4.77	0.44	4.87	0.33	4.70	0.45
15	นักเรียนชอบดูแลคนป่วย	4.72	0.48	4.80	0.39	4.82	0.38	4.72	0.45
16	นักเรียนชอบดูแลคนสูงอายุ	4.72	0.48	4.81	0.39	4.82	0.38	4.68	0.46
17	นักเรียนชอบร่วมกิจกรรมการประกอบอาหาร	4.72	0.48	4.79	0.40	4.85	0.35	4.68	0.46
18	นักเรียนต้องการค่ายอบรมแลกเปลี่ยน	4.73	0.47	4.77	0.42	4.84	0.36	4.67	0.47
ค่าเฉลี่ยรวม		4.71	0.48	4.77	0.40	4.83	0.32	4.68	0.43

ตารางที่ 16 พบว่า ปัจจัยส่วนตัวด้านความสนใจในภาพรวมมีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุดทุกกลุ่ม ซึ่งแตกต่างกัน โดยมีผลต่อนักเรียนกลุ่มที่ระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครองในระดับปริญญาตรีสูงที่สุด ($\mu = 4.83$) รองลงมาได้แก่ระดับอาชีวศึกษา ($\mu = 4.77$) ระดับมัธยมศึกษา ($\mu = 4.71$) และระดับสูงกว่าปริญญาตรี ($\mu = 4.68$) เป็นลำดับสุดท้าย

เมื่อพิจารณาผลการเปรียบเทียบปัจจัยเป็นรายข้อพบว่า ปัจจัยทุกข้อมีผลต่อนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุดทุกกลุ่ม ซึ่งแตกต่างกัน

ตารางที่ 17

การเปรียบเทียบการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพเกษตรกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
ด้านทักษะเบื้องต้นตามความสามารถ จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครองนักเรียน

ข้อที่	ปัจจัยด้านทักษะเบื้องต้นตามความสามารถที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียน สาขาวิชาชีพเกษตรกรรมศาสตร์	มัธยมศึกษา N=70		อาชีวศึกษา N=228		ปริญญาตรี N=57		สูงกว่าปริญญาตรี N=58	
		μ	σ	μ	σ	μ	σ	μ	σ
19	นักเรียนสามารถตกแต่งดูแลบ้านได้	4.70	0.52	4.76	0.43	4.82	0.38	4.62	0.48
20	นักเรียนสามารถตกแต่งและจัดสวนได้	4.70	0.52	4.76	0.45	4.87	0.33	4.65	0.47
21	นักเรียนสามารถพิมพ์ดีดได้	4.69	0.52	4.76	0.45	4.84	0.36	4.63	0.48
22	นักเรียนสามารถใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ได้	4.69	0.49	4.77	0.42	4.82	0.38	4.62	0.48
23	นักเรียนทำบัญชีได้	4.67	0.50	4.77	0.41	4.80	0.39	4.63	0.48
24	นักเรียนจำหน่ายของได้	4.67	0.50	4.78	0.41	4.80	0.39	4.62	0.48
25	นักเรียนทำอาหารได้หลายอย่าง	4.67	0.50	4.78	0.41	4.84	0.36	4.62	0.48
26	นักเรียนตัดเสื้อผ้าใส่เองได้	4.66	0.53	4.79	0.41	4.85	0.35	4.60	0.49
27	นักเรียนตกแต่งห้องรับแขกได้	4.67	0.53	4.79	0.41	4.84	0.36	4.62	0.48
28	นักเรียนจัดแจกันดอกไม้ได้	4.66	0.56	4.78	0.42	4.85	0.35	4.62	0.48
29	นักเรียนจัดสวนหย่อมได้	4.69	0.52	4.78	0.41	4.84	0.36	4.62	0.48
ค่าเฉลี่ยรวม		4.68	0.53	4.73	0.39	4.83	0.31	4.62	0.47

ตารางที่ 17 พบว่า ปัจจัยส่วนตัวด้านทักษะเบื้องต้นตามความสามารถในภาพรวม มีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุดทุกกลุ่ม ซึ่งแตกต่างกัน โดยมีผลต่อนักเรียนกลุ่มที่ระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครองในระดับปริญญาตรีสูงสุด ($\mu = 4.83$) รองลงมาได้แก่ ระดับอาชีวศึกษา ($\mu = 4.73$) และระดับมัธยมศึกษา ($\mu = 4.68$), ระดับสูงกว่าปริญญาตรี ($\mu = 4.62$) เป็นลำดับสุดท้าย

เมื่อพิจารณาผลการเปรียบเทียบปัจจัยเป็นรายข้อพบว่า ปัจจัยทุกข้อ 7 ข้อ จาก 11 ข้อ มีผลต่อนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุดทุกกลุ่ม ซึ่งแตกต่างกัน ได้แก่

ปัจจัยข้อ 22 นักเรียนสามารถใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ได้ ค่าเฉลี่ยของกลุ่มระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีต่ำกว่ากลุ่มอาชีวศึกษา และกลุ่มปริญญาตรี ($\mu = 4.62$) และ ($\mu = 4.77$) และ ($\mu = 4.82$) ตามลำดับ แสดงว่า ปัจจัยข้อ 22 นักเรียนสามารถใช้คอมพิวเตอร์ได้ มีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มที่มีระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ระดับสูงกว่าปริญญาตรี แตกต่างกับกับกลุ่มอาชีวศึกษาและกลุ่มปริญญาตรี

ปัจจัยข้อ 24 นักเรียนจำหน่ายของได้ ค่าเฉลี่ยของกลุ่มระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีต่ำกว่ากลุ่มอาชีวศึกษาและกลุ่มปริญญาตรี ($\mu = 4.62$) และ ($\mu = 4.78$) และ ($\mu = 4.80$) และ ($\mu = 4.80$) ตามลำดับ แสดงว่า ปัจจัยข้อ 24 นักเรียนจำหน่ายของได้ มีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มที่มีระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ระดับสูงกว่าปริญญาตรี กับกลุ่มอาชีวศึกษา และกลุ่มปริญญาตรีแตกต่างกัน

ปัจจัยข้อ 25 นักเรียนทำอาหารได้หลายอย่าง ค่าเฉลี่ยของกลุ่มระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีต่ำกว่ากลุ่มอาชีวศึกษาและกลุ่มปริญญาตรี ($\mu = 4.62$) และ ($\mu = 4.78$) และ ($\mu = 4.84$) ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มมัธยมศึกษาต่ำกว่ากลุ่มปริญญาตรี ($\mu = 4.67$) และ ($\mu = 4.78$) ตามลำดับ แสดงว่า ปัจจัยข้อ 25 นักเรียนทำอาหารได้หลายอย่าง มีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มที่มีระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ระดับสูงกว่าปริญญาตรีกับกลุ่มอาชีวศึกษา และกลุ่มปริญญาตรีแตกต่างกัน และกลุ่มมัศึกษากับกลุ่มปริญญาตรีแตกต่างกัน

ปัจจัยข้อ 26 นักเรียนตัดเสื้อผ้าใส่เองได้ ค่าเฉลี่ยของกลุ่มระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีต่ำกว่ากลุ่มอาชีวศึกษาและกลุ่มปริญญาตรี ($\mu = 4.60$) และ ($\mu = 4.79$) และ ($\mu = 4.85$) ตามลำดับ แสดงว่า ปัจจัยข้อ 26 นักเรียนตัดเสื้อผ้าใส่เองได้ มีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มที่มีระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครองระดับสูงกว่าปริญญาตรี กับกลุ่มอาชีวศึกษา และกลุ่มปริญญาตรี แตกต่างกัน

ปัจจัยข้อ 27 นักเรียนตกแต่งห้องรับแขกได้ ค่าเฉลี่ยของกลุ่มระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีต่ำกว่ากลุ่มอาชีวศึกษาและกลุ่มปริญญาตรี ($\mu = 4.62$) และ ($\mu = 4.79$) และ ($\mu = 4.84$) ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มมัธยมศึกษาต่ำกว่ากลุ่มปริญญาตรี ($\mu = 4.67$) และ ($\mu = 4.84$) ตามลำดับ แสดงว่า ปัจจัยข้อ 27 นักเรียนตกแต่ง

ห้องรับแขกได้ มีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มที่มีระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ระดับสูงกว่าปริญญาตรี กับกลุ่มอาชีวศึกษา และกลุ่มปริญญาตรีแตกต่างกัน และกลุ่มมัธยมศึกษา กับกลุ่มปริญญาตรีแตกต่างกัน

ปัจจัยข้อ 28 นักเรียนจัดแจกันดอกไม้ได้ ค่าเฉลี่ยของกลุ่มระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มปริญญาตรี ($\mu = 4.62$) และ ($\mu = 4.85$) ตามลำดับ แสดงว่า ปัจจัยข้อ 28 นักเรียนจัดแจกันดอกไม้ได้ มีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มที่มีระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครองระดับสูงกว่าปริญญาตรี กับกลุ่มปริญญาตรีแตกต่างกัน

ปัจจัยข้อ 29 นักเรียนจัดสวนหย่อมได้ ค่าเฉลี่ยของกลุ่มระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีต่ำกว่ากลุ่มอาชีวศึกษาและกลุ่มปริญญาตรี ($\mu = 4.62$) และ ($\mu = 4.78$) และ ($\mu = 4.84$) ตามลำดับ แสดงว่าปัจจัยข้อ 29 นักเรียนจัดสวนหย่อมได้ มีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มที่มีระดับการศึกษาของบิดาหรือมารดาหรือผู้ปกครองระดับสูงกว่าสูงกว่าปริญญาตรี แตกต่างกับกลุ่มอาชีวศึกษาและกลุ่มปริญญาตรี

ตารางที่ 18

การเปรียบเทียบการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพศึกษาศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
ด้านสารสนเทศด้านอาชีวศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครองนักเรียน

ข้อที่	ปัจจัยด้านสารสนเทศด้านอาชีวศึกษาที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียน สาขาวิชาชีพศึกษาศาสตร์	มัธยมศึกษา N=70		อาชีวศึกษา N=228		ปริญญาตรี N=57		สูงกว่าปริญญาตรี N=58	
		μ	σ	μ	σ	μ	σ	μ	σ
30	นักเรียนทราบข้อมูลจากบิดามารดาผู้ปกครอง	4.69	0.52	4.77	0.46	4.84	0.36	4.62	0.48
31	นักเรียนทราบข้อมูลจากการแนะนำของสถานศึกษา	4.69	0.55	4.75	0.49	4.84	0.36	4.62	0.48
32	นักเรียนได้ไปดูการจัดนิทรรศการของสถานศึกษาประเภทคุณธรรม	4.66	0.56	4.75	0.48	4.85	0.35	4.62	0.48
33	นักเรียนทราบข้อมูลจากหนังสือวิชาชีพด้านคุณธรรม	4.70	0.52	4.75	0.45	4.85	0.35	4.62	0.48
34	นักเรียนทราบข้อมูลจากวิทยุและโทรทัศน์	4.69	0.52	4.77	0.43	4.85	0.35	4.62	0.48
35	นักเรียนทราบข้อมูลจากเพื่อนบ้าน	4.70	0.52	4.77	0.43	4.85	0.35	4.62	0.48
36	นักเรียนทราบข้อมูลจากเพื่อนในสถานศึกษา	4.67	0.56	4.78	0.42	4.80	0.39	4.60	0.49
37	นักเรียนทราบข้อมูลจากการประกาศรับสมัครงาน	4.69	0.55	4.78	0.42	4.78	0.41	4.60	0.49
38	นักเรียนทราบข้อมูลจากการแนะนำเครื่องมืออุปกรณ์ด้านคุณธรรม	4.70	0.52	4.77	0.42	4.80	0.39	4.62	0.48
39	นักเรียนสนใจสถานศึกษาเพราะอยู่ใกล้บ้าน	4.70	0.52	4.72	0.51	4.82	0.39	4.63	0.48
40	นักเรียนทราบข้อมูลจากหนังสือพิมพ์	4.49	0.58	4.66	0.55	4.70	0.53	4.63	0.48
	ค่าเฉลี่ยรวม	4.67	0.50	4.75	0.41	4.82	0.34	4.62	0.48

ตารางที่ 18 แสดงผลการเปรียบเทียบการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำแนกตามระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครองนักเรียน พบว่า ปัจจัยสิ่งแวดล้อมด้านสารสนเทศด้านอาชีวศึกษาในภาพรวม มีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุดทุกกลุ่ม ซึ่งแตกต่างกัน โดยมีผลต่อนักเรียนกลุ่มที่ระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครองในระดับปริญญาตรีสูงที่สุด ($\mu = 4.82$) รองลงมาได้แก่ ระดับอาชีวศึกษา ($\mu = 4.75$) ระดับมัธยมศึกษา ($\mu = 4.67$) และระดับสูงกว่าปริญญาตรีเป็นลำดับสุดท้าย ($\mu = 4.62$)

เมื่อพิจารณาผลการเปรียบเทียบปัจจัยเป็นรายข้อพบว่า ปัจจัย 7 ข้อ จาก 11 ข้อ มีผลต่อนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุดทุกกลุ่ม ซึ่งแตกต่างกัน ได้แก่

ปัจจัยข้อ 30 นักเรียนทราบข้อมูลจากบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ค่าเฉลี่ยของกลุ่มระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีต่ำกว่ากลุ่มระดับอาชีวศึกษา และกลุ่มระดับปริญญาตรี ($\mu = 4.62$) และ ($\mu = 4.77$) และ ($\mu = 4.84$) ตามลำดับ แสดงว่าปัจจัยข้อ 30 นักเรียนทราบข้อมูลจากบิดามารดาหรือผู้ปกครอง มีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มที่มีระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ในระดับสูงกว่าปริญญาตรี แตกต่างกับกลุ่มอาชีวศึกษา และกลุ่มปริญญาตรี

ปัจจัยข้อ 32 นักเรียนได้ไปดูการจัดนิทรรศการของสถานศึกษาประเภทคหกรรม ค่าเฉลี่ยทั้งสี่กลุ่มแตกต่างกัน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีต่ำกว่ากลุ่มระดับอาชีวศึกษา และกลุ่มระดับปริญญาตรี ($\mu = 4.62$) และ ($\mu = 4.75$) และ ($\mu = 4.85$) ตามลำดับ แสดงว่า ปัจจัยข้อ 32 นักเรียนได้ไปดูการจัดนิทรรศการของสถานศึกษาประเภทคหกรรม มีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มที่มีระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครองในระดับสูงกว่าปริญญาตรี แตกต่างกับกลุ่มอาชีวศึกษาและกลุ่มปริญญาตรี

ปัจจัยข้อ 33 นักเรียนทราบข้อมูลจากหนังสือวิชาชีพด้านคหกรรม ค่าเฉลี่ยทั้งสี่กลุ่มแตกต่างกัน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีต่ำกว่ากลุ่มระดับอาชีวศึกษา และกลุ่มระดับปริญญาตรี ($\mu = 4.62$) และ ($\mu = 4.75$) และ ($\mu = 4.85$) ตามลำดับ แสดงว่า ปัจจัยข้อ 33 นักเรียนทราบข้อมูลจากหนังสือวิชาชีพด้านคหกรรม มีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มที่มีระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ในระดับสูงกว่าปริญญาตรี แตกต่างกับกลุ่มอาชีวศึกษาและกลุ่มปริญญาตรี

ปัจจัยข้อ 34 นักเรียนทราบข้อมูลจากวิทยุและโทรทัศน์ ค่าเฉลี่ยของกลุ่มระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีต่ำกว่ากลุ่มระดับปริญญาตรี ($\mu = 4.62$ และ $\mu = 4.85$) แสดงว่า ปัจจัยข้อ 34 นักเรียนทราบข้อมูลจากวิทยุและโทรทัศน์ มีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มที่มีระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครองในระดับสูงกว่าปริญญาตรี แตกต่างกับกลุ่มปริญญาตรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัจจัยข้อ 35 นักเรียนทราบข้อมูลจากเพื่อนบ้าน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีต่ำกว่ากลุ่มอาชีวศึกษา ($\mu = 4.62$ และ $\mu = 4.85$) แสดงว่า ปัจจัยข้อ 35 นักเรียนทราบข้อมูลจากเพื่อนบ้าน มีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มที่มีระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ในระดับสูงกว่าปริญญาตรี แตกต่างกับกลุ่มอาชีวศึกษา

ปัจจัยข้อ 36 นักเรียนทราบข้อมูลจากเพื่อนในสถานศึกษา ค่าเฉลี่ยทั้งสี่กลุ่มแตกต่างกัน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีต่ำกว่ากลุ่มระดับอาชีวศึกษา และกลุ่มระดับปริญญาตรี ($\mu = 4.60$ และ $\mu = 4.78$ และ $\mu = 4.80$) ตามลำดับ แสดงว่า ปัจจัยข้อ 36 นักเรียนทราบข้อมูลจากเพื่อนในสถานศึกษา มีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มที่มีระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครองในระดับสูงกว่าปริญญาตรี แตกต่างกับกลุ่มอาชีวศึกษาและกลุ่มปริญญาตรี

ปัจจัยข้อ 37 นักเรียนทราบข้อมูลจากการประกาศรับสมัครงาน ค่าเฉลี่ยทั้งสี่กลุ่มแตกต่างกัน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีต่ำกว่ากลุ่มระดับอาชีวศึกษา และกลุ่มระดับปริญญาตรี ($\mu = 4.60$ และ $\mu = 4.78$ และ $\mu = 4.78$) ตามลำดับ แสดงว่า ปัจจัยข้อ 36 นักเรียนทราบข้อมูลจากการประกาศรับสมัครงาน มีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มที่มีระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ในระดับสูงกว่าปริญญาตรี แตกต่างกับกลุ่มอาชีวศึกษาและกลุ่มปริญญาตรี

สรุปผลการเปรียบเทียบการตัดสินใจเข้าเรียนประเภทวิชาชีพคหกรรมศาสตร์
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำแนกตามระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครองนักเรียน

ข้อที่	ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียน สาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์	มัธยมศึกษา N=70		อาชีวศึกษา N=228		ปริญญาตรี N=57		สูงกว่าปริญญาตรี N=58	
		μ	σ	μ	σ	μ	σ	μ	σ
1	ด้านเจตคติ	4.67	0.44	4.76	0.40	4.80	0.33	4.67	0.43
2	ด้านความสนใจ	4.71	0.48	4.77	0.40	4.83	0.32	4.68	0.43
3	ด้านทักษะเบื้องต้นตามความสามารถ	4.68	0.53	4.78	0.39	4.83	0.31	4.62	0.47
4	ด้านสารสนเทศด้านอาชีวศึกษา	4.67	0.50	4.75	0.41	4.82	0.34	4.62	0.48
	ค่าเฉลี่ยรวม	4.68	0.48	4.77	0.40	4.82	0.32	4.65	0.45

ตารางที่ 19 แสดงผลสรุปการเปรียบเทียบการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำแนกตามระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครองนักเรียน พบว่า ปัจจัยในภาพรวม มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนของนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุดทุกกลุ่ม ซึ่งแตกต่างกัน โดยปัจจัยด้านส่วนคือ ด้านเจตคติ ด้านความสนใจ และด้านทักษะเบื้องต้นตามความสามารถ นอกจากนี้ ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม คือ ด้านสารสนเทศด้านอาชีวศึกษา มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ของนักเรียนกลุ่มที่ระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครองในระดับปริญญาตรีที่สูงที่สุด ($\mu = 4.82$) รองลงมาได้แก่ กลุ่มอาชีวศึกษา ($\mu = 4.77$) กลุ่มมัธยมศึกษา ($\mu = 4.68$) และกลุ่มสูงกว่าปริญญาตรี ($\mu = 4.65$) เป็นลำดับสุดท้าย

การเปรียบเทียบการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพเกษตรกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
ด้านเจตคติ จำแนกตามกลุ่มอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครองนักเรียน

ข้อที่	ปัจจัยด้านเจตคติที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียน สาขาวิชาชีพเกษตรกรรมศาสตร์	คำขวัญ/อาชีพอิสระ N=263		รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ N=68		รับจ้าง N=69		เกษตรกร N=13	
		μ	σ	μ	σ	μ	σ	μ	σ
1	นักเรียนคิดว่าเป็นอาชีพที่ตนเองชอบ	4.85	0.44	4.68	0.53	4.57	0.70	4.50	0.67
2	อาชีพเกษตรกรรมสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.82	0.40	4.70	0.52	4.71	0.48	4.66	0.65
3	สาขาวิชาชีพเกษตรกรรมสามารถเรียนจบได้ง่ายเพราะเรียนภาคปฏิบัติมากกว่าทฤษฎี	4.84	0.36	4.70	0.52	4.69	0.52	4.66	0.65
4	นักเรียนชอบวิชาเกษตรกรรมเพราะเคยเรียนมาก่อนในระดับมัธยมศึกษา	4.84	0.36	4.69	0.49	4.72	0.48	4.50	0.67
5	ตลาดแรงงานกำลังต้องการผู้มีความรู้วิชานี้	4.83	0.37	4.72	0.45	4.72	0.51	4.50	0.67
6	ผู้เรียนสามารถทำงานระหว่างเรียนเพื่อเสริมรายได้ให้กับตนเองและครอบครัว	4.83	0.37	4.72	0.48	4.71	0.48	4.41	0.66
7	วิชาชีพเกษตรกรรมเป็นงานที่ทำหาความสามารถ	4.82	0.37	4.70	0.52	4.63	0.54	4.50	0.67
8	นักเรียนชอบให้คำแนะนำแก่ผู้อื่น	4.82	0.38	4.64	0.56	4.60	0.59	4.58	0.66
9	นักเรียนต้องการเป็นผู้สืบทอดการทำอาหาร	4.82	0.38	4.66	0.56	4.62	0.59	4.58	0.66
10	นักเรียนต้องการเป็นผู้ดูแลแพ้น	4.74	0.46	4.63	0.59	4.59	0.60	4.41	0.79
11	นักเรียนชอบส่งผลงานด้านเกษตรกรรมประกวดก่อนเข้าศึกษาต่อในระดับ ปวช.	4.51	0.64	4.48	0.70	4.44	0.69	4.00	0.85
	ค่าเฉลี่ยรวม	4.80	0.33	4.65	0.49	4.62	0.46	4.48	0.61

ตารางที่ 20 แสดงผลการเปรียบเทียบการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำแนกตามกลุ่มอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครองนักเรียน ด้านเจตคติพบว่า ปัจจัยในภาพรวมมีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนของนักเรียนอยู่ในระดับมากทุกกลุ่ม ยกเว้นกลุ่มอาชีพเกษตรกรอยู่ในระดับมาก ซึ่งแตกต่างกัน โดยอาชีพค้าขายและอาชีพอิสระ ($\mu = 4.80$) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองมาได้แก่ กลุ่มรับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ ($\mu = 4.65$) กลุ่มรับจ้าง ($\mu = 4.62$) และกลุ่มเกษตรกร ($\mu = 4.48$)

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบเป็นรายข้อพบว่า ปัจจัย 5 ข้อจาก 10 ข้อ มีผลต่อนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุดเกือบทุกกลุ่ม ซึ่งแตกต่างกัน ได้แก่

ปัจจัยข้อ 1 นักเรียนคิดว่าเป็นอาชีพที่ตนเองชอบ ค่าเฉลี่ยของระดับการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่มีอาชีพเกษตรกร ($\mu = 4.50$) ต่ำกว่ากลุ่มอาชีพค้าขายและอาชีพอิสระ ($\mu = 4.85$) แสดงว่า ปัจจัยข้อ 1 นักเรียนคิดว่าเป็นอาชีพที่ตนเองชอบ มีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ที่มีอาชีพเกษตรกรกับกลุ่มอาชีพค้าขายหรืออาชีพอิสระ แตกต่างกัน

ปัจจัยข้อ 6 ผู้เรียนสามารถทำงานระหว่างเรียนเพื่อเสริมรายได้ให้กับตนเองและครอบครัว ค่าเฉลี่ยของระดับการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่มีอาชีพเกษตรกร ($\mu = 4.41$) ต่ำกว่ากลุ่มอาชีพค้าขายและอาชีพอิสระ ($\mu = 4.83$) แสดงว่า ปัจจัยข้อ 6 ผู้เรียนสามารถทำงานระหว่างเรียนเพื่อเสริมรายได้ให้กับตนเองและครอบครัว มีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ที่มีอาชีพเกษตรกรกับกลุ่มอาชีพค้าขายหรืออาชีพอิสระ แตกต่างกัน

ปัจจัยข้อ 7 วิชาชีพคหกรรมเป็นงานที่ทำหาความสามารถ ค่าเฉลี่ยของระดับการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่มีอาชีพเกษตรกร ($\mu = 4.50$) ต่ำกว่ากลุ่มอาชีพค้าขายและอาชีพอิสระ ($\mu = 4.82$) แสดงว่า ปัจจัยข้อ 7 วิชาชีพคหกรรมเป็นงานที่ทำหาความสามารถ มีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ที่มีอาชีพเกษตรกรกับกลุ่มอาชีพค้าขายหรืออาชีพอิสระแตกต่างกัน

ปัจจัยข้อ 8 นักเรียนชอบให้คำแนะนำแก่ผู้อื่น ค่าเฉลี่ยของระดับการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่มีอาชีพเกษตรกร ($\mu = 4.58$) ต่ำกว่ากลุ่มอาชีพค้าขายและอาชีพอิสระ ($\mu = 4.82$) แสดงว่า ปัจจัยข้อ 8 นักเรียนชอบให้คำแนะนำแก่ผู้อื่น มีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่มีอาชีพเกษตรกรกับกลุ่มอาชีพค้าขายหรืออาชีพอิสระ แตกต่างกัน

ปัจจัยข้อ 9 นักเรียนต้องการเป็นผู้สาธิตการทำอาหาร ค่าเฉลี่ยของระดับการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่มีอาชีพเกษตรกร ($\mu = 4.58$) ต่ำกว่ากลุ่มอาชีพค้าขายและอาชีพอิสระ ($\mu = 4.82$) แสดงว่า ปัจจัยข้อ 9 นักเรียนต้องการเป็นผู้สาธิตการทำอาหาร มีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่มีอาชีพเกษตรกรกับกลุ่มอาชีพค้าขายหรืออาชีพอิสระแตกต่างกัน

ตารางที่ 21

การเปรียบเทียบการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพเกษตรกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

ด้านความสนใจ จำแนกตามกลุ่มอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครองนักเรียน

ข้อที่	ปัจจัยด้านความสนใจที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียน สาขาวิชาชีพเกษตรกรรมศาสตร์	คำขายอาชีพอิสระ N=263		รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ N=68		รับจ้าง N=69		เกษตรกร N=13	
		μ	σ	μ	σ	μ	σ	μ	σ
12	นักเรียนชอบตัดเย็บเสื้อผ้าตามแบบแฟชั่น	4.78	0.41	4.64	0.59	4.63	0.54	4.41	0.66
13	นักเรียนชอบร่วมกิจกรรมทำงานด้านดอกไม้สด	4.80	0.39	4.66	0.56	4.63	0.51	4.50	0.67
14	นักเรียนชอบร่วมกิจกรรมดูแลเด็กเล็ก	4.83	0.37	4.67	0.53	4.69	0.49	4.50	0.67
15	นักเรียนชอบดูแลคนป่วย	4.82	0.37	4.72	0.45	4.69	0.46	4.66	0.65
16	นักเรียนชอบดูแลคนสูงอายุ	4.83	0.37	4.72	0.45	4.69	0.46	4.58	0.66
17	นักเรียนชอบร่วมกิจกรรมการประกอบอาหาร	4.83	0.37	4.73	0.44	4.65	0.47	4.58	0.66
18	นักเรียนต้องการคำยกย่องชมเชยจากผู้อื่น	4.80	0.39	4.73	0.44	4.66	0.50	4.66	0.65
	ค่าเฉลี่ยรวม	4.81	0.36	4.69	0.46	4.66	0.46	4.55	0.61

ตารางที่ 21 แสดงผลการเปรียบเทียบการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำแนกตามกลุ่มอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครองนักเรียน ด้านความสนใจพบว่า ปัจจัยในภาพรวมมีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนของนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุดทุกกลุ่ม ซึ่งแตกต่างกัน โดยอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครองนักเรียน กลุ่มค้าขายหรืออาชีพอิสระ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นสูงสุด รองมาได้แก่ กลุ่มรับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ กลุ่มรับจ้างและกลุ่มเกษตรกรเป็นลำดับสุดท้าย กลุ่มอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียนที่มีอาชีพเกษตรกร ($\mu = 4.55$) แตกต่างจากกลุ่มรับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ กลุ่มค้าขายหรืออาชีพอิสระ และกลุ่มรับจ้าง ($\mu = 4.69$ และ $\mu = 4.81$ และ $\mu = 4.66$) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาปัจจัยเป็นรายข้อพบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของปัจจัยข้อที่ 17 นักเรียนชอบร่วมกิจกรรมการประกอบอาหาร ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของทั้งสี่กลุ่ม อยู่ในระดับมากที่สุด และมีความเห็นแตกต่างกัน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มเกษตรกรต่ำกว่ากลุ่มค้าขายและอาชีพอิสระ ($\mu = 4.58$ และ $\mu = 4.83$) ตามลำดับ แสดงว่า ปัจจัยข้อ 17 นักเรียนชอบร่วมกิจกรรมการประกอบอาหาร มีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มที่อาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครองเกษตรกรแตกต่างกับกลุ่มค้าขายหรืออาชีพอิสระ

ตารางที่ 22
การเปรียบเทียบการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพเกษตรกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
ด้านทักษะเบื้องต้นตามความสามารถ จำแนกตามกลุ่มอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครองนักเรียน

ข้อที่	ปัจจัยด้านทักษะเบื้องต้นตามความสามารถที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียน สาขาวิชาชีพเกษตรกรรมศาสตร์	คำชาย/อาชีพอิสระ N=263		รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ N=68		รับจ้าง N=69		เกษตรกร N=13	
		μ	σ	μ	σ	μ	σ	μ	σ
19	นักเรียนสามารถตกแต่งดูแลบ้านได้	4.80	0.39	4.70	0.45	4.62	0.51	4.50	0.79
20	นักเรียนสามารถตกแต่งและจัดสวนได้	4.81	0.39	4.72	0.45	4.62	0.57	4.50	0.79
21	นักเรียนสามารถพิมพ์ดีดได้	4.81	0.39	4.69	0.46	4.60	0.57	4.41	0.79
22	นักเรียนสามารถใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ได้	4.80	0.39	4.69	0.46	4.63	0.48	4.50	0.67
23	นักเรียนทำบัญชีได้	4.79	0.40	4.70	0.45	4.66	0.47	4.50	0.67
24	นักเรียนจำหน่ายของได้	4.79	0.40	4.70	0.45	4.63	0.48	4.58	0.66
25	นักเรียนทำอาหารได้หลายอย่าง	4.81	0.38	4.70	0.45	4.62	0.48	4.50	0.79
26	นักเรียนตัดเสื้อผ้าใส่เองได้	4.81	0.38	4.73	0.44	4.62	0.48	4.41	0.90
27	นักเรียนตกแต่งห้องรับแขกได้	4.81	0.38	4.70	0.45	4.63	0.51	4.50	0.79
28	นักเรียนจัดแจกันดอกไม้ได้	4.81	0.38	4.69	0.46	4.65	0.50	4.33	0.88
29	นักเรียนจัดสวนหย่อมได้	4.81	0.39	4.69	0.46	4.68	0.49	4.41	0.79
ค่าเฉลี่ยรวม		4.80	0.36	4.70	0.43	4.63	0.47	4.46	0.74

ตารางที่ 22 แสดงผลการเปรียบเทียบการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำแนกตามกลุ่มอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครองนักเรียน ด้านทักษะเบื้องต้นตามความสามารถ พบว่า ปัจจัยในภาพรวมมีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนของนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุดทุกกลุ่ม ยกเว้นกลุ่มอาชีพเกษตรกรรม ซึ่งแตกต่างกัน โดยอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครองนักเรียน กลุ่มอาชีพค้าขาย หรืออาชีพอิสระ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นสูงสุด รองมาได้แก่ กลุ่มรับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ กลุ่มรับจ้าง และกลุ่มเกษตรกรรมเป็นลำดับสุดท้าย กลุ่มอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียนที่มีอาชีพเกษตรกรรม ($\mu = 4.46$) แตกต่างจากกลุ่มรับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ กลุ่มค้าขายหรืออาชีพอิสระ ($\mu = 4.70$ และ $\mu = 4.80$) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาปัจจัยเป็นรายข้อพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อนักเรียนจำแนกตามกลุ่มอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง แตกต่างกันมีดังต่อไปนี้

ปัจจัยข้อ 20 นักเรียนสามารถตกแต่งและจัดสวนได้ ค่าเฉลี่ยของระดับการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มที่มีบิดาหรือมารดาหรือผู้ปกครองที่มีอาชีพเกษตรกรรม ($\mu = 4.50$) ต่ำกว่ากลุ่มรับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ ($\mu = 4.72$) และกลุ่มค้าขายหรืออาชีพอิสระ ($\mu = 4.80$) ตามลำดับ แสดงว่าปัจจัยข้อ 20 นักเรียนสามารถตกแต่งและจัดสวนได้ มีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่มีอาชีพเกษตรกรรมกับกลุ่มอาชีพค้าขายหรืออาชีพอิสระ และกลุ่มรับราชการหรือรัฐวิสาหกิจแตกต่างกัน

ปัจจัยข้อ 21 นักเรียนสามารถพิมพ์ดีดได้ ค่าเฉลี่ยของระดับการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่มีอาชีพเกษตรกรรม ($\mu = 4.41$) ต่ำกว่ากลุ่มอาชีพค้าขายหรืออาชีพอิสระ ($\mu = 4.81$) แสดงว่าปัจจัยข้อ 21 นักเรียนสามารถพิมพ์ดีดได้ มีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่มีอาชีพเกษตรกรรมกับกลุ่มอาชีพค้าขายหรืออาชีพอิสระ แตกต่างกัน

ปัจจัยข้อ 25 นักเรียนทำอาหารได้หลายอย่าง ค่าเฉลี่ยของระดับการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่มีอาชีพเกษตรกรรม ($\mu = 4.50$) ต่ำกว่ากลุ่มอาชีพค้าขายหรืออาชีพอิสระ ($\mu = 4.81$) แสดงว่า ปัจจัยข้อ 25 นักเรียนทำอาหารได้หลายอย่าง มีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่มีอาชีพเกษตรกรรมกับกลุ่มอาชีพค้าขายหรืออาชีพอิสระแตกต่างกัน

ปัจจัยข้อ 26 นักเรียนตัดเสื้อผ้าใส่เองได้ ค่าเฉลี่ยของระดับการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่มีอาชีพเกษตรกรรม ($\mu = 4.41$) ต่ำกว่ากลุ่มรับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ ($\mu = 4.73$) และกลุ่มค้าขายหรืออาชีพอิสระ ($\mu = 4.81$) ตามลำดับ แสดงว่าปัจจัยข้อ 26 นักเรียนตัดเสื้อผ้าใส่เองได้ มีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่มีอาชีพเกษตรกรรมกับกลุ่มอาชีพค้าขายหรืออาชีพอิสระแตกต่างกัน

ปัจจัยข้อ 28 นักเรียนจัดแจกันดอกไม้ได้ ค่าเฉลี่ยของระดับการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่มีอาชีพเกษตรกร ($\mu = 4.33$) ต่ำกว่ากลุ่มค้าขายหรืออาชีพอิสระ ($\mu = 4.81$) แสดงว่าปัจจัยข้อ 28 นักเรียนจัดแจกันดอกไม้ได้ มีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่มีอาชีพเกษตรกรกับกลุ่มอาชีพค้าขายหรืออาชีพอิสระแตกต่างกัน

ตารางที่ 23

การเปรียบเทียบการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพเกษตรกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
ด้านสารสนเทศด้านอาชีวศึกษา จำแนกตามกลุ่มอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครองนักเรียน

ข้อที่	ปัจจัยด้านสารสนเทศด้านอาชีวศึกษาที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียน สาขาวิชาชีพเกษตรกรรมศาสตร์	คําชวย/อาชีพอิสระ N=263		รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ N=68		รับจ้าง N=69		เกษตรกร N=13	
		μ	σ	μ	σ	μ	σ	μ	σ
30	นักเรียนทราบข้อมูลจากบิดามารดา/ผู้ปกครอง	4.79	0.41	4.67	0.58	4.68	0.49	4.58	0.66
31	นักเรียนทราบข้อมูลจากการแนะแนวของสถานศึกษา	4.79	0.41	4.66	0.58	4.62	0.59	4.58	0.66
32	นักเรียนได้ไปดูการจัดนิทรรศการของสถานศึกษาประเภทเกษตรกรรม	4.80	0.39	4.66	0.58	4.59	0.60	4.50	0.67
33	นักเรียนทราบข้อมูลจากหนังสือวิชาชีพด้านนครกรรม	4.80	0.39	4.69	0.49	4.62	0.57	4.50	0.67
34	นักเรียนทราบข้อมูลจากวิทยุและโทรทัศน์	4.80	0.39	4.69	0.49	4.63	0.51	4.50	0.67
35	นักเรียนทราบข้อมูลจากเพื่อนบ้าน	4.81	0.39	4.69	0.49	4.63	0.54	4.58	0.66
36	นักเรียนทราบข้อมูลจากเพื่อนในสถานศึกษา	4.79	0.40	4.69	0.49	4.62	0.54	4.58	0.66
37	นักเรียนทราบข้อมูลจากการประกาศรับสมัครงาน	4.79	0.40	4.69	0.49	4.63	0.50	4.66	0.65
38	นักเรียนทราบข้อมูลจากการแนะนำเครื่องมืออุปกรณ์ด้านนครกรรม	4.80	0.39	4.67	0.50	4.65	0.50	4.58	0.66
39	นักเรียนสนใจสถานศึกษาเพราะอยู่ใกล้บ้าน	4.76	0.47	4.69	0.49	4.65	0.51	4.58	0.66
40	นักเรียนทราบข้อมูลจากหนังสือพิมพ์	4.63	0.54	4.67	0.55	4.63	0.49	4.41	0.66
	ค่าเฉลี่ยรวม	4.78	0.37	4.68	0.48	4.63	0.34	4.55	0.62

ตารางที่ 23 แสดงผลการเปรียบเทียบการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำแนกตามกลุ่มอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครองนักเรียน ด้านสารสนเทศด้านอาชีวศึกษา พบว่า ปัจจัยในภาพรวมมีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนของนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุดทุกกลุ่ม ยกเว้นกลุ่มอาชีพเกษตรกรรม ซึ่งแตกต่างกัน โดยอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครองนักเรียน กลุ่มอาชีพอาชีพค้าขาย หรืออาชีพอิสระ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นสูงที่สุด รองมาได้แก่ กลุ่มรับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ กลุ่มรับจ้างและกลุ่มเกษตรกรเป็นลำดับสุดท้าย กลุ่มอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียนที่มีอาชีพเกษตรกร ($\mu = 4.55$) แตกต่างจากกลุ่มรับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ ($\mu = 4.68$)

เมื่อพิจารณาปัจจัยเป็นรายข้อพบว่า ปัจจัยข้อ 32 นักเรียนได้ไปดูการจัดนิทรรศการของสถานศึกษาประเภทคหกรรม ส่งผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนจำแนกตามกลุ่มอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครองทั้งสี่กลุ่ม แตกต่างกัน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มอาชีพเกษตรกรรมต่ำกว่ากลุ่มรับราชการและรัฐวิสาหกิจ ($\mu = 4.50$ และ $\mu = 4.66$) ตามลำดับ

สรุปผลการเปรียบเทียบการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพการประถมศึกษา
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำแนกตามกลุ่มอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครองนักเรียน

ข้อที่	ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียน สาขาวิชาชีพการประถมศึกษา	ค้าขาย/อาชีพอิสระ N=263		รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ N=68		รับจ้าง N=69		เกษตรกร N=13	
		μ	σ	μ	σ	μ	σ	μ	σ
1	ด้านเจตคติ	4.80	0.33	4.65	0.49	4.62	0.46	4.48	0.61
2	ด้านความสนใจ	4.81	0.36	4.69	0.46	4.66	0.46	4.55	0.61
3	ด้านทักษะเบื้องต้นตามความสามารถ	4.80	0.36	4.70	0.43	4.63	0.47	4.46	0.74
4	ด้านสารสนเทศด้านอาชีวศึกษา	4.78	0.37	4.68	0.48	4.63	0.49	4.55	0.62
	ค่าเฉลี่ยรวม	4.80	0.35	4.68	0.46	4.64	0.47	4.51	0.64

ตารางที่ 24 แสดงผลสรุปการเปรียบเทียบการตัดสินใจเข้าสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำแนกตามกลุ่มอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครองนักเรียน พบว่า ปัจจัยในภาพรวมมีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนของนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุดทุกกลุ่ม ซึ่งแตกต่างกัน โดยปัจจัยด้านส่วนตัว คือ ด้านเจตคติ ด้านความสนใจ และทักษะเบื้องต้นตามความสามารถ นอกจากนี้ ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม คือ ด้านสารสนเทศด้านอาชีวศึกษา มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ของนักเรียนกลุ่มที่บิดามารดาหรือผู้ปกครอง มีอาชีพค้าขายหรืออาชีพอิสระสูงที่สุด ($\mu = 4.80$) รองลงมาได้แก่ กลุ่มอาชีพรับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ ($\mu = 4.68$) กลุ่มอาชีพรับจ้าง ($\mu = 4.64$) และกลุ่มอาชีพเกษตรกร ($\mu = 4.51$) เป็นลำดับสุดท้าย ค่าเฉลี่ยของกลุ่มอาชีพเกษตรกรต่ำกว่ากลุ่มค้าขายหรืออาชีพอิสระ และกลุ่มอาชีพรับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ ($\mu = 4.51$ และ $\mu = 4.80$ และ $\mu = 4.68$) ตามลำดับ

ตารางที่ 25
การเปรียบเทียบการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพเกษตรกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
ด้านเจตคติ จำแนกตามกลุ่มรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองนักเรียน

ข้อที่	ปัจจัยด้านเจตคติที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียน สาขาวิชาชีพเกษตรกรรมศาสตร์	น้อยกว่า 10,000 N=13		10,001-20,000 N=20		20,001-30,000 N=44		มากกว่า 30,000 N=336	
		μ	σ	μ	σ	μ	σ	μ	σ
1	นักเรียนคิดว่าเป็นอาชีพที่ตนเองชอบ	4.25	0.62	4.88	0.32	4.79	0.51	4.78	0.52
2	อาชีพเกษตรกรรมสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.38	0.50	4.85	0.36	4.77	0.52	4.79	0.43
3	สาขาวิชาชีพเกษตรกรรมสามารถเรียนจบได้ง่ายเพราะเรียนภาคปฏิบัติมากกว่าทฤษฎี	4.30	0.63	4.85	0.36	4.79	0.50	4.80	0.41
4	นักเรียนชอบวิชาเกษตรกรรมเพราะเคยเรียนมาก่อนในระดับมัธยมศึกษา	4.38	0.50	4.90	0.30	4.79	0.46	4.78	0.42
5	ตลาดแรงงานกำลังต้องการผู้มีความรู้วิชาชีพด้านนี้	4.46	0.51	4.90	0.30	4.79	0.46	4.79	0.42
6	ผู้เรียนสามารถทำงานระหว่างเรียนเพื่อเสริมรายได้ให้กับตนเองและครอบครัว	4.53	0.51	4.90	0.30	4.79	0.46	4.78	0.42
7	วิชาชีพเกษตรกรรมเป็นงานที่ทำหาความสามารรถ	4.30	0.48	4.90	0.30	4.75	0.57	4.77	0.43
8	นักเรียนชอบให้คำแนะนำแก่ผู้อื่น	4.30	0.48	4.90	0.30	4.70	0.70	4.76	0.43
9	นักเรียนต้องการเป็นผู้ประกอบการทำอาหาร	4.30	0.48	4.90	0.30	4.70	0.70	4.76	0.43
10	นักเรียนต้องการเป็นผู้แสดงแฟชั่น	4.07	0.75	4.90	0.30	4.75	0.57	4.69	0.50
11	นักเรียนชอบส่งผลงานด้านเกษตรกรรมประกวดก่อนเข้าศึกษาต่อในระดับ ปวช.	4.92	0.75	4.70	0.65	4.63	0.71	4.47	0.65
	ค่าเฉลี่ยรวม	4.31	0.51	4.86	0.32	4.74	0.52	4.74	0.35

ตารางที่ 25 แสดงผลการเปรียบเทียบการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำแนกตามกลุ่มรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองนักเรียน ด้านเจตคติ พบว่า ปัจจัยในภาพรวมมีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุดทุกกลุ่ม ยกเว้นกลุ่มรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง น้อยกว่า 10,000 บาท ซึ่งแตกต่างกัน โดยมีผลต่อนักเรียนกลุ่มที่รายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองระหว่าง 10,001-20,000 บาท สูงที่สุด ($\mu = 4.86$) รองลงมาได้แก่ กลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท ($\mu = 4.74$) และกลุ่มรายได้ระหว่าง 20,001-30,000 บาท ($\mu = 4.74$) กลุ่มลำดับสุดท้ายได้แก่กลุ่มรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท ($\mu = 4.31$)

เมื่อพิจารณาผลการเปรียบเทียบปัจจัยเป็นรายข้อพบว่า ปัจจัย 10 ข้อ จาก 11 ข้อ มีผลต่อนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุดเกือบทุกกลุ่ม ยกเว้นกลุ่มรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท มีผลอยู่ในระดับมาก ซึ่งแตกต่างกัน ได้แก่

ปัจจัยข้อ 1 นักเรียนคิดว่าเป็นอาชีพที่ตนเองชอบ ค่าเฉลี่ยของกลุ่มรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท ($\mu = 4.25$) ต่ำกว่ากลุ่มรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท ($\mu = 4.88$) กลุ่มรายได้ระหว่าง 20,001-30,000 บาท ($\mu = 4.79$) และกลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท ($\mu = 4.78$) แสดงว่า ปัจจัยข้อ 1 นักเรียนคิดว่าเป็นอาชีพที่ตนเองชอบ มีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองน้อยกว่า 10,000 บาท กับกลุ่มรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท กลุ่มระหว่าง 20,001-30,000 บาท และกลุ่มมากกว่า 30,000 บาท แตกต่างกัน

ปัจจัยข้อ 2 อาชีพคหกรรมสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ค่าเฉลี่ยของกลุ่มรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท ($\mu = 4.85$) และกลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท ($\mu = 4.79$) แสดงว่า ปัจจัยข้อ 2 อาชีพคหกรรมสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ มีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง น้อยกว่า 10,000 บาท กับกลุ่มรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท และกลุ่มมากกว่า 30,000 บาท แตกต่างกัน

ปัจจัยข้อ 3 สาขาวิชาชีพคหกรรมสามารถเรียนจบได้ง่ายเพราะเรียนภาคปฏิบัติมากกว่าทฤษฎี ค่าเฉลี่ยของกลุ่มรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท ($\mu = 4.30$) ต่ำกว่ากลุ่มรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท ($\mu = 4.85$) กลุ่มรายได้ระหว่าง 20,001-30,000 บาท ($\mu = 4.79$) และกลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท ($\mu = 4.80$) แสดงว่า ปัจจัยข้อ 3 สาขาวิชาชีพคหกรรมสามารถเรียนจบได้ง่ายเพราะเรียนภาคปฏิบัติมากกว่าทฤษฎี มีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองน้อยกว่า 10,000 บาท กับกลุ่มรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท กลุ่มรายได้ระหว่าง 20,001-30,000 บาท และกลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท แตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัจจัยข้อ 4 นักเรียนชอบวิชาคหกรรมเพราะเคยเรียนมาก่อนในระดับมัธยมศึกษา ค่าเฉลี่ยของกลุ่มรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท ($\mu = 4.38$) ต่ำกว่ากลุ่มรายได้ตั้งแต่ 10,001-20,000 บาท ($\mu = 4.90$) กลุ่มรายได้ 20,001-30,000 ($\mu = 4.79$) และกลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท ($\mu = 4.78$) แสดงว่า ปัจจัยข้อ 4 นักเรียนชอบวิชาคหกรรมเพราะเคยเรียนมาก่อนในระดับมัธยมศึกษา มีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองน้อยกว่า 10000 บาท กับกลุ่มรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท กลุ่มรายได้ระหว่าง 20,001-30,000 บาท และกลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท แตกต่างกัน

ปัจจัยข้อ 5 ตลาดแรงงานกำลังต้องการผู้มีความรู้วิชาชีพด้านนี้ ค่าเฉลี่ยของกลุ่มรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท ($\mu = 4.46$) ต่ำกว่ากลุ่มรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท ($\mu = 4.90$) แสดงว่า ปัจจัยข้อ 5 ตลาดแรงงานกำลังต้องการผู้มีความรู้วิชาชีพด้านนี้ มีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองน้อยกว่า 10,000 บาท กับกลุ่มรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท แตกต่างกัน

ปัจจัยข้อ 7 วิชาชีพคหกรรมเป็นงานที่ทำหยาความสามารถ ค่าเฉลี่ยของกลุ่มรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท ($\mu = 4.30$) ต่ำกว่ากลุ่มรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท ($\mu = 4.90$) กลุ่มรายได้ระหว่าง 20,001-30,000 ($\mu = 4.75$) และกลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท ($\mu = 4.77$) แสดงว่า ปัจจัยข้อ 7 วิชาชีพคหกรรมเป็นงานที่ทำหยาความสามารถ มีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองน้อยกว่า 10,000 บาท กับกลุ่มรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท กลุ่มรายได้ระหว่าง 20,001-30,000 บาท และกลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท แตกต่างกัน

ปัจจัยข้อ 8 นักเรียนชอบให้คำแนะนำแก่ผู้อื่น ค่าเฉลี่ยของกลุ่มรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท ($\mu = 4.30$) และกลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท ($\mu = 4.90$) และกลุ่มรายได้น้อยกว่า 10,000 ($\mu = 4.76$) แสดงว่า ปัจจัยข้อ 8 นักเรียนชอบให้คำแนะนำแก่ผู้อื่น มีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองน้อยกว่า 10,000 บาท กับกลุ่มรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท และกลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท แตกต่างกัน

ปัจจัยข้อ 9 นักเรียนต้องการเป็นผู้สาธิตการทำอาหาร ค่าเฉลี่ยของกลุ่มรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท ($\mu = 4.30$) และกลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท ($\mu = 4.90$) และกลุ่มรายได้น้อยกว่า 10,000 ($\mu = 4.76$) แสดงว่า ปัจจัยข้อ 9 นักเรียนต้องการเป็นผู้สาธิตการทำอาหาร มีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองน้อยกว่า 10,000 บาท กับกลุ่มรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท และกลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท แตกต่างกัน

ปัจจัยข้อ 10 นักเรียนต้องการเป็นผู้แสดงแฟชั่น ค่าเฉลี่ยของกลุ่มรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท ($\mu = 4.07$) ต่ำกว่ากลุ่มรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท ($\mu = 4.90$) กลุ่มรายได้ระหว่าง 20,001-30,000 ($\mu = 4.75$) และกลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท ($\mu = 4.69$) แสดงว่า ปัจจัยข้อ 10 นักเรียนต้องการเป็นผู้แสดงแฟชั่น มีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองน้อยกว่า 10,000 บาท กับกลุ่มรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท กลุ่มรายได้ระหว่าง 20,001-30,000 บาท และกลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท แตกต่างกัน

ปัจจัยข้อ 11 นักเรียนชอบส่งผลงานด้านคหกรรมประกวดก่อนเข้าศึกษาต่อในระดับ ปวช. ค่าเฉลี่ยของกลุ่มรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท ($\mu = 4.92$) ต่ำกว่ากลุ่มรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท ($\mu = 4.70$) กลุ่มรายได้ระหว่าง 20,001-30,000 ($\mu = 4.63$) และกลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท ($\mu = 4.47$) แสดงว่า ปัจจัยข้อ 11 นักเรียนชอบส่งผลงานด้านคหกรรมประกวดก่อนเข้าศึกษาต่อในระดับ ปวช. มีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองน้อยกว่า 10,000 บาท กับกลุ่มรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท กลุ่มรายได้ระหว่าง 20,001-30,000 บาท และกลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท แตกต่างกัน

ตารางที่ 26

การเปรียบเทียบการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพเกษตรกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
ด้านความสนใจ จำแนกตามกลุ่มรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองนักเรียน

ข้อที่	ปัจจัยด้านความสนใจที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียน สาขาวิชาชีพเกษตรกรรมศาสตร์	น้อยกว่า 10,000 N=13		10,001-20,000 N=20		20,001-30,000 N=44		มากกว่า 30,000 N=336	
		μ	σ	μ	σ	μ	σ	μ	σ
12	นักเรียนชอบตัดสินใจเลือกตามแบบแฟชั่น	4.30	0.48	4.90	0.30	4.70	0.59	4.73	0.46
13	นักเรียนชอบร่วมกิจกรรมทำงานด้านดอกไม้สด	4.30	0.48	4.90	0.30	4.68	0.60	4.76	0.44
14	นักเรียนชอบร่วมกิจกรรมดูแลเด็กเล็ก	4.38	0.50	4.90	0.30	4.70	0.55	4.78	0.42
15	นักเรียนชอบดูแลคนป่วย	4.30	0.48	4.90	0.30	4.77	0.42	4.79	0.41
16	นักเรียนชอบดูแลคนสูงอายุ	4.38	0.50	4.90	0.30	4.77	0.42	4.79	0.41
17	นักเรียนชอบร่วมกิจกรรมการประกอบอาหาร	4.38	0.50	4.90	0.30	4.77	0.42	4.78	0.41
18	นักเรียนต้องการค่าย่องชมรมจากผู้อื่น	4.46	0.51	4.90	0.30	4.77	0.42	4.76	0.43
ค่าเฉลี่ยรวม		4.36	0.46	4.90	0.30	4.74	0.46	4.77	0.40

ตารางที่ 26 แสดงผลการเปรียบเทียบการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำแนกตามรายได้ของบิดาหรือมารดาหรือผู้ปกครองนักเรียน ด้านความสนใจ พบว่า ปัจจัยส่วนตัวด้านความสนใจในภาพรวมมีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุดและมาก ซึ่งแตกต่างกัน โดยมีผลต่อนักเรียนกลุ่ม รายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองระหว่าง 10,001-20,000 บาท สูงที่สุด ($\mu = 4.90$) รองลงมาได้แก่ กลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท ($\mu = 4.77$) และกลุ่มรายได้ระหว่าง 20,001-30,000 บาท ($\mu = 4.74$) และกลุ่มรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท ($\mu = 4.36$) เป็นลำดับสุดท้าย

เมื่อพิจารณาผลการเปรียบเทียบปัจจัยเป็นรายข้อพบว่า ปัจจัยทั้ง 7 ข้อ ในด้านความสนใจ (ข้อ 12-18) มีผลต่อนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุดเกือบทุกกลุ่ม ยกเว้นกลุ่มรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท จะมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกข้อ ซึ่งแตกต่างกัน ได้แก่

ปัจจัยข้อ 12 นักเรียนชอบตัดเย็บเสื้อผ้าตามแฟชั่น ค่าเฉลี่ยของกลุ่มรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท ($\mu = 4.30$) ต่ำกว่ากลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท ($\mu = 4.73$) และกลุ่มรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 ($\mu = 4.90$) แสดงว่า ปัจจัยข้อ 12 นักเรียนชอบตัดเย็บเสื้อผ้าตามแฟชั่น มีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มรายได้ของบิดาหรือมารดาหรือผู้ปกครองน้อยกว่า 10,000 บาท กับกลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท กลุ่มรายได้ระหว่าง 20,001-30,000 บาท แตกต่างกัน

ปัจจัยข้อ 13 นักเรียนชอบร่วมกิจกรรมทำงานด้านดอกไม้สด ค่าเฉลี่ยของกลุ่มรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท ($\mu = 4.30$) ต่ำกว่ากลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท ($\mu = 4.76$) และกลุ่มรายได้ 10,001-20,000 ($\mu = 4.90$) แสดงว่า ปัจจัยข้อ 13 นักเรียนชอบร่วมกิจกรรมทำงานด้านดอกไม้สด มีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองน้อยกว่า 10,000 บาท กับกลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท กลุ่มรายได้ระหว่าง 20,001-30,000 บาท แตกต่างกัน

ปัจจัยข้อ 14 นักเรียนชอบร่วมกิจกรรมดูแลเด็กเล็ก ค่าเฉลี่ยของกลุ่มรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท ($\mu = 4.38$) ต่ำกว่ากลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท ($\mu = 4.78$) และกลุ่มรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 ($\mu = 4.90$) แสดงว่า ปัจจัยข้อ 14 นักเรียนชอบร่วมกิจกรรมดูแลเด็กเล็ก มีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองน้อยกว่า 10,000 บาท กับกลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท กลุ่มรายได้ระหว่าง 20,001-30,000 บาท แตกต่างกัน

ปัจจัยข้อ 15 นักเรียนชอบดูแลคนป่วย ค่าเฉลี่ยของกลุ่มรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท ($\mu = 4.30$) ต่ำกว่ากลุ่มรายได้ระหว่าง 20,001-30,000 บาท ($\mu = 4.77$) กลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท ($\mu = 4.79$) และกลุ่มรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท ($\mu = 4.90$) แสดงว่า ปัจจัยข้อ 15 นักเรียนชอบดูแลคนป่วย มีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองน้อยกว่า 10,000 บาท กับกลุ่มรายได้ระหว่าง 20,001-30,000 บาท กลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท และกลุ่มรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท แตกต่างกัน

ปัจจัยข้อ 16 นักเรียนชอบดูแลคนสูงอายุ ค่าเฉลี่ยของกลุ่มรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท ($\mu = 4.38$) ต่ำกว่ากลุ่มรายได้ระหว่าง 20,001-30,000 บาท ($\mu = 4.77$) กลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท ($\mu = 4.79$) และกลุ่มรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท ($\mu = 4.90$) แสดงว่า ปัจจัยข้อ 16 นักเรียนชอบดูแลคนสูงอายุ มีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองน้อยกว่า 10,000 บาท กับกลุ่มรายได้ระหว่าง 20,001-30,000 บาท กลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท และกลุ่มรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท แตกต่างกัน

ปัจจัยข้อ 17 นักเรียนชอบร่วมกิจกรรมการประกอบอาหาร ค่าเฉลี่ยของกลุ่มรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท ($\mu = 4.38$) ต่ำกว่ากลุ่มรายได้ระหว่าง 20,001-30,000 บาท ($\mu = 4.77$) กลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท ($\mu = 4.78$) และกลุ่มรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท ($\mu = 4.90$) แสดงว่า ปัจจัยข้อ 17 นักเรียนชอบร่วมกิจกรรมการประกอบอาหาร มีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองน้อยกว่า 10,000 บาท กับกลุ่มรายได้ระหว่าง 20,001-30,000 บาท กลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท และกลุ่มรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท แตกต่างกัน

ปัจจัยข้อ 18 นักเรียนต้องการคำยกย่องชมเชยจากผู้อื่น ค่าเฉลี่ยของกลุ่มรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท ($\mu = 4.46$) ต่ำกว่ากลุ่มรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท ($\mu = 4.90$) แสดงว่า ปัจจัยข้อ 18 นักเรียนต้องการคำยกย่องชมเชยจากผู้อื่น มีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองน้อยกว่า 10,000 บาท กับกลุ่มรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท แตกต่างกัน

ตารางที่ 27

การเปรียบเทียบการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพเกษตรกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
ด้านทักษะเบื้องต้นตามความสามารถ จำแนกตามกลุ่มรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองนักเรียน

ข้อที่	ปัจจัยด้านทักษะเบื้องต้นตามความสามารถที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียน สาขาวิชาชีพเกษตรกรรมศาสตร์	น้อยกว่า 10,000 N=13		10,001-20,000 N=20		20,001-30,000 N=44		มากกว่า 30,000 N=336	
		μ	σ	μ	σ	μ	σ	μ	σ
19	นักเรียนสามารถตกแต่งดูแลบ้านได้	4.30	0.48	4.90	0.30	4.72	0.49	4.75	0.44
20	นักเรียนสามารถตกแต่งและจัดสวนได้	4.23	0.59	4.95	0.22	4.72	0.49	4.76	0.44
21	นักเรียนสามารถพืมหิตได้	4.23	0.59	4.95	0.22	4.72	0.49	4.75	0.45
22	นักเรียนสามารถใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ได้	4.30	0.48	4.95	0.22	4.75	0.43	4.75	0.44
23	นักเรียนทำบัญชีได้	4.30	0.48	4.95	0.22	4.75	0.43	4.75	0.44
24	นักเรียนจำหน่ายของได้	4.23	0.43	4.95	0.22	4.75	0.43	4.75	0.43
25	นักเรียนทำอาหารได้หลายอย่าง	4.15	0.55	4.95	0.30	4.75	0.43	4.76	0.42
26	นักเรียนตัดเสื้อผ้าใส่เองได้	4.23	0.59	4.90	0.30	4.75	0.43	4.77	0.43
27	นักเรียนตกแต่งห้องรับแขกได้	4.23	0.59	4.90	0.30	4.77	0.42	4.76	0.43
28	นักเรียนจัดแจกันดอกไม้ได้	4.23	0.59	4.90	0.30	4.77	0.42	4.76	0.44
29	นักเรียนจัดสวนหย่อมได้	4.23	0.59	4.90	0.30	4.79	0.40	4.76	0.43
	ค่าเฉลี่ยรวม	4.24	0.48	4.92	0.24	4.75	0.43	4.76	0.41

ตารางที่ 27 แสดงผลการเปรียบเทียบการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพเกษตรกรรม ศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำแนกตามรายได้ของบิดาหรือมารดาหรือผู้ปกครองนักเรียน ด้านทักษะเบื้องต้นตามความสามารถ พบว่า ปัจจัยส่วนตัวด้านทักษะเบื้องต้นตามความสามารถในภาพรวมมีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุดและมาก ซึ่งแตกต่างกัน โดยมีผลต่อนักเรียนกลุ่มรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองระหว่าง 10,001-20,000 บาท ($\mu = 4.92$) สูงที่สุด รองลงมาได้แก่ กลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท ($\mu = 4.76$) และกลุ่มรายได้ระหว่าง 20,001-30,000 บาท ($\mu = 4.75$) และกลุ่มรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท ($\mu = 4.24$) เป็นลำดับสุดท้าย

เมื่อพิจารณาผลการเปรียบเทียบปัจจัยเป็นรายข้อพบว่า ปัจจัยทั้ง 11 ข้อ ในด้านทักษะเบื้องต้นตามความสามารถ ข้อ 19-29 มีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุดเกือบทุกกลุ่มทุกข้อ ยกเว้นกลุ่มรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท จะมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ ซึ่งมีความแตกต่างกัน ได้แก่

ปัจจัยข้อ 19 นักเรียนสามารถตกแต่งดูแลบ้านได้ ค่าเฉลี่ยของกลุ่มรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท ($\mu = 4.30$) ต่ำกว่ากลุ่มรายได้ระหว่าง 20,001-30,000 บาท ($\mu = 4.72$) กลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท ($\mu = 4.75$) และกลุ่มรายได้ 10,001-20,000 บาท ($\mu = 4.90$) แสดงว่า ปัจจัยข้อ 19 นักเรียนสามารถตกแต่งดูแลบ้านได้ มีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองน้อยกว่า 10,000 บาท กับกลุ่มรายได้ระหว่าง 20,001-30,000 บาท กลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท และกลุ่มรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท แตกต่างกัน

ปัจจัยข้อ 20 นักเรียนสามารถตกแต่งและจัดสวนได้ ค่าเฉลี่ยของกลุ่มรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท ($\mu = 4.23$) ต่ำกว่ากลุ่มรายได้ระหว่าง 20,001-30,000 บาท ($\mu = 4.72$) กลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท ($\mu = 4.76$) และกลุ่มรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท ($\mu = 4.95$) แสดงว่า ปัจจัยข้อ 20 นักเรียนสามารถตกแต่งและจัดสวนได้ มีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองน้อยกว่า 10,000 บาท กับกลุ่มรายได้ระหว่าง 20,001-30,000 บาท กลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท และกลุ่มรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท แตกต่างกัน

ปัจจัยข้อ 21 นักเรียนสามารถพิมพ์ดีดได้ ค่าเฉลี่ยของกลุ่มรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท ($\mu = 4.23$) ต่ำกว่ากลุ่มรายได้ระหว่าง 20,001-30,000 บาท ($\mu = 4.72$) กลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท ($\mu = 4.75$) และกลุ่มรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท ($\mu = 4.95$) แสดงว่าปัจจัยข้อ 21 นักเรียนสามารถพิมพ์ดีดได้ มีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง น้อยกว่า 10,000 บาท กับกลุ่มรายได้ระหว่าง 20,001-30,000 บาท กลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท และกลุ่มรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท แตกต่างกัน

ปัจจัยข้อ 22 นักเรียนสามารถใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ได้ ค่าเฉลี่ยของกลุ่มรายได้ น้อยกว่า 10,000 บาท ($\mu = 4.30$) ต่ำกว่ากลุ่มรายได้ระหว่าง 20,001-30,000 บาท ($\mu = 4.75$) กลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท ($\mu = 4.75$) และกลุ่มรายได้ 10,001-20,000 บาท ($\mu = 4.95$) แสดงว่า ปัจจัยข้อ 22 นักเรียนสามารถใช้คอมพิวเตอร์ได้ มีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองน้อยกว่า 10,000 บาท กับกลุ่มรายได้ระหว่าง 20,001-30,000 บาท กลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท และกลุ่มรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท แตกต่างกัน

ปัจจัยข้อ 23 นักเรียนทำบัญชีได้ ค่าเฉลี่ยของกลุ่มรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท ($\mu = 4.30$) ต่ำกว่ากลุ่มรายได้ระหว่าง 20,001-30,000 บาท ($\mu = 4.75$) กลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท ($\mu = 4.75$) และกลุ่มรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท ($\mu = 4.95$) แสดงว่า ปัจจัยข้อ 23 นักเรียนทำบัญชีได้ มีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง น้อยกว่า 10,000 บาท กับกลุ่มรายได้ระหว่าง 20,001-30,000 บาท กลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท และกลุ่มรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท แตกต่างกัน

ปัจจัยข้อ 24 นักเรียนจำหน่ายของได้ ค่าเฉลี่ยของกลุ่มรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท ($\mu = 4.23$) ต่ำกว่ากลุ่มรายได้ระหว่าง 20,001-30,000 บาท ($\mu = 4.75$) กลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท ($\mu = 4.75$) และกลุ่มรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท ($\mu = 4.95$) แสดงว่า ปัจจัยข้อ 24 นักเรียนจำหน่ายของได้ มีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง น้อยกว่า 10,000 บาท กับกลุ่มรายได้ระหว่าง 20,001-30,000 บาท กลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท และกลุ่มรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท แตกต่างกัน

ปัจจัยข้อ 25 นักเรียนทำอาหารได้หลายอย่าง ค่าเฉลี่ยของกลุ่มรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท ($\mu = 4.15$) ต่ำกว่ากลุ่มรายได้ระหว่าง 20,001-30,000 บาท ($\mu = 4.75$) กลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท ($\mu = 4.76$) และกลุ่มรายได้ 10,001-20,000 บาท ($\mu = 4.95$) แสดงว่า ปัจจัยข้อ 25 นักเรียนทำอาหารได้หลายอย่าง มีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง น้อยกว่า 10,000 บาท กับกลุ่มรายได้ระหว่าง 20,001-30,000 บาท กลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท และกลุ่มรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท แตกต่างกัน

ปัจจัยข้อ 26 นักเรียนตัดเสื้อผ้าใส่เองได้ ค่าเฉลี่ยของกลุ่มรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท ($\mu = 4.23$) ต่ำกว่ากลุ่มรายได้ระหว่าง 20,001-30,000 บาท ($\mu = 4.75$) กลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท ($\mu = 4.77$) และกลุ่มรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท ($\mu = 4.90$) แสดงว่า ปัจจัยข้อ 26 นักเรียนตัดเสื้อผ้าใส่เองได้ มีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองน้อยกว่า 10,000 บาท กับกลุ่มรายได้

ระหว่าง 20,001-30,000 บาท กลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท และกลุ่มรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท แตกต่างกัน

ปัจจัยข้อ 27 นักเรียนตกแต่งห้องรับแขกได้ ค่าเฉลี่ยของกลุ่มรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท ($\mu = 4.23$) ต่ำกว่ากลุ่มรายได้ระหว่าง 20,001-30,000 บาท ($\mu = 4.77$) กลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท ($\mu = 4.76$) และกลุ่มรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท ($\mu = 4.90$) แสดงว่า ปัจจัยข้อ 27 นักเรียนตกแต่งห้องรับแขกได้ มีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง น้อยกว่า 10000 บาท กับกลุ่มรายได้ระหว่าง 20,001-30,000 บาท กลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท และกลุ่มรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท แตกต่างกัน

ปัจจัยข้อ 28 นักเรียนจัดแจกันดอกไม้ได้ ค่าเฉลี่ยของกลุ่มรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท ($\mu = 4.23$) ต่ำกว่ากลุ่มรายได้ระหว่าง 20,001-30,000 บาท ($\mu = 4.77$) กลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท ($\mu = 4.76$) และกลุ่มรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท ($\mu = 4.90$) แสดงว่า ปัจจัยข้อ 28 นักเรียนจัดแจกันดอกไม้มีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง น้อยกว่า 10,000 บาท กับกลุ่มรายได้ระหว่าง 20,001-30,000 บาท กลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท และกลุ่มรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท แตกต่างกัน

ปัจจัยข้อ 29 นักเรียนจัดสวนหย่อมได้ ค่าเฉลี่ยของกลุ่มรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท ($\mu = 4.23$) ต่ำกว่ากลุ่มรายได้ระหว่าง 20,001-30,000 บาท ($\mu = 4.79$) กลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท ($\mu = 4.76$) และกลุ่มรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท ($\mu = 4.90$) แสดงว่า ปัจจัยข้อ 29 นักเรียนจัดสวนหย่อมได้ มีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง น้อยกว่า 10,000 บาท กับกลุ่มรายได้ระหว่าง 20,001-30,000 บาท กลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท และกลุ่มรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท แตกต่างกัน

การเปรียบเทียบการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
ด้านสารสนเทศด้านอาชีวศึกษา จำแนกตามกลุ่มรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองนักเรียน

ข้อที่	ปัจจัยด้านสารสนเทศด้านอาชีวศึกษาที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียน สาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์	น้อยกว่า 10,000 N=13		10,001-20,000 N=20		20,001-30,000 N=44		มากกว่า 30,000 N=336	
		μ	σ	μ	σ	μ	σ	μ	σ
30	นักเรียนทราบข้อมูลจากบิดามารดา/ผู้ปกครอง	4.38	0.50	4.90	0.30	4.70	0.63	4.76	0.44
31	นักเรียนทราบข้อมูลจากการแนะนำของสถานศึกษา	4.38	0.50	4.90	0.30	4.68	0.67	4.75	0.46
32	นักเรียนได้ไปดูการจัดนิทรรศการของสถานศึกษาประเภทคหกรรม	4.38	0.50	4.90	0.30	4.68	0.67	4.74	0.46
33	นักเรียนทราบข้อมูลจากหนังสือวิชาชีพด้านคหกรรม	4.38	0.50	4.90	0.30	4.72	0.54	4.75	0.45
34	นักเรียนทราบข้อมูลจากวิทยุและโทรทัศน์	4.38	0.50	4.90	0.30	4.72	0.49	4.75	0.44
35	นักเรียนทราบข้อมูลจากเพื่อนบ้าน	4.30	0.48	4.90	0.30	4.70	0.55	4.77	0.43
36	นักเรียนทราบข้อมูลจากเพื่อนในสถานศึกษา	4.30	0.48	4.90	0.30	4.75	0.48	4.75	0.45
37	นักเรียนทราบข้อมูลจากการประกาศรับสมัครงาน	4.30	0.48	4.90	0.30	4.75	0.48	4.75	0.45
38	นักเรียนทราบข้อมูลจากการแนะนำเครื่องมีอุปกรณ์ด้านคหกรรม	4.30	0.48	4.90	0.30	4.75	0.48	4.75	0.44
39	นักเรียนสนใจสถานศึกษาเพราะอยู่ใกล้บ้าน	4.30	0.48	4.90	0.30	4.77	0.47	4.72	0.49
40	นักเรียนทราบข้อมูลจากหนังสือพิมพ์	4.23	0.43	4.80	0.41	4.47	0.73	4.66	0.52
	ค่าเฉลี่ยรวม	4.33	0.46	4.89	0.30	4.70	0.50	4.74	0.42

ตารางที่ 20 แสดงผลการเปรียบเทียบการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำแนกตามกลุ่มอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครองนักเรียน ด้านเจตคติพบว่า ปัจจัยในภาพรวมมีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนของนักเรียนอยู่ในระดับมากทุกกลุ่ม ยกเว้นกลุ่มอาชีพเกษตรกรอยู่ในระดับมาก ซึ่งแตกต่างกัน โดยอาชีพค้าขายและอาชีพอิสระ ($\mu = 4.80$) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองมาได้แก่ กลุ่มรับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ ($\mu = 4.65$) กลุ่มรับจ้าง ($\mu = 4.62$) และกลุ่มเกษตรกร ($\mu = 4.48$)

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบเป็นรายข้อพบว่า ปัจจัย 5 ข้อจาก 10 ข้อ มีผลต่อนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุดเกือบทุกกลุ่ม ซึ่งแตกต่างกัน ได้แก่

ปัจจัยข้อ 1 นักเรียนคิดว่าเป็นอาชีพที่ตนเองชอบ ค่าเฉลี่ยของระดับการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่มีอาชีพเกษตรกร ($\mu = 4.50$) ต่ำกว่ากลุ่มอาชีพค้าขายและอาชีพอิสระ ($\mu = 4.85$) แสดงว่า ปัจจัยข้อ 1 นักเรียนคิดว่าเป็นอาชีพที่ตนเองชอบ มีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ที่มีอาชีพเกษตรกรกับกลุ่มอาชีพค้าขายหรืออาชีพอิสระ แตกต่างกัน

ปัจจัยข้อ 6 ผู้เรียนสามารถทำงานระหว่างเรียนเพื่อเสริมรายได้ให้กับตนเองและครอบครัว ค่าเฉลี่ยของระดับการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่มีอาชีพเกษตรกร ($\mu = 4.41$) ต่ำกว่ากลุ่มอาชีพค้าขายและอาชีพอิสระ ($\mu = 4.83$) แสดงว่า ปัจจัยข้อ 6 ผู้เรียนสามารถทำงานระหว่างเรียนเพื่อเสริมรายได้ให้กับตนเองและครอบครัว มีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ที่มีอาชีพเกษตรกรกับกลุ่มอาชีพค้าขายหรืออาชีพอิสระ แตกต่างกัน

ปัจจัยข้อ 7 วิชาชีพคหกรรมเป็นงานที่ทำหยาบความสามารถ ค่าเฉลี่ยของระดับการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่มีอาชีพเกษตรกร ($\mu = 4.50$) ต่ำกว่ากลุ่มอาชีพค้าขายและอาชีพอิสระ ($\mu = 4.82$) แสดงว่า ปัจจัยข้อ 7 วิชาชีพคหกรรมเป็นงานที่ทำหยาบความสามารถ มีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ที่มีอาชีพเกษตรกรกับกลุ่มอาชีพค้าขายหรืออาชีพอิสระแตกต่างกัน

ปัจจัยข้อ 8 นักเรียนชอบให้คำแนะนำแก่ผู้อื่น ค่าเฉลี่ยของระดับการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่มีอาชีพเกษตรกร ($\mu = 4.58$) ต่ำกว่ากลุ่มอาชีพค้าขายและอาชีพอิสระ ($\mu = 4.82$) แสดงว่า ปัจจัยข้อ 8 นักเรียนชอบให้คำแนะนำแก่ผู้อื่น มีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่มีอาชีพเกษตรกรกับกลุ่มอาชีพค้าขายหรืออาชีพอิสระ แตกต่างกัน

รายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองน้อยกว่า 10,000 บาท กับกลุ่มรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท แตกต่างกัน

ปัจจัยข้อ 34 นักเรียนทราบข้อมูลจากวิทยุและโทรทัศน์ ค่าเฉลี่ยของกลุ่มรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท ($\mu = 4.38$) ต่ำกว่ากลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท ($\mu = 4.75$) และกลุ่มรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท ($\mu = 4.90$) แสดงว่า ปัจจัยข้อ 34 นักเรียนทราบข้อมูลจากวิทยุและโทรทัศน์ มีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง น้อยกว่า 10,000 บาท กับกลุ่มรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท แตกต่างกัน

ปัจจัยข้อ 35 นักเรียนทราบข้อมูลจากเพื่อนบ้าน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท ($\mu = 4.30$) ต่ำกว่ากลุ่มรายได้ระหว่าง 20,001-30,000 บาท ($\mu = 4.70$) กลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท ($\mu = 4.77$) และกลุ่มรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท ($\mu = 4.90$) แสดงว่า ปัจจัยข้อ 35 นักเรียนทราบข้อมูลจากเพื่อนบ้าน มีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองน้อยกว่า 10,000 บาท กับกลุ่มรายได้ระหว่าง 20,001-30,000 บาท กลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท และกลุ่มรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท แตกต่างกัน

ปัจจัยข้อ 36 นักเรียนทราบข้อมูลจากเพื่อนในสถานศึกษา ค่าเฉลี่ยของกลุ่มรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท ($\mu = 4.30$) ต่ำกว่ากลุ่มรายได้ระหว่าง 20,001-30,000 บาท ($\mu = 4.75$) กลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท ($\mu = 4.75$) และกลุ่มรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท ($\mu = 4.90$) แสดงว่า ปัจจัยข้อ 36 นักเรียนทราบข้อมูลจากเพื่อนในสถานศึกษา มีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง น้อยกว่า 10,000 บาท กับกลุ่มรายได้ระหว่าง 20,001-30,000 บาท กลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท และกลุ่มรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท แตกต่างกัน

ปัจจัยข้อ 37 นักเรียนทราบข้อมูลจากประกาศรับสมัครงาน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท ($\mu = 4.30$) ต่ำกว่ากลุ่มรายได้ระหว่าง 20,001-30,000 บาท ($\mu = 4.75$) กลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท ($\mu = 4.75$) และกลุ่มรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท ($\mu = 4.90$) แสดงว่า ปัจจัยข้อ 37 นักเรียนทราบข้อมูลจากประกาศรับสมัครงาน มีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง น้อยกว่า 10,000 บาท กับกลุ่มรายได้ระหว่าง 20,001-30,000 บาท กลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท และกลุ่มรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท แตกต่างกัน

ปัจจัยข้อ 38 นักเรียนทราบข้อมูลจากการแนะนำเครื่องมืออุปกรณ์ด้านคหกรรม ค่าเฉลี่ยของกลุ่มรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท ($\mu = 4.30$) ต่ำกว่ากลุ่มรายได้ระหว่าง 20,001-30,000 บาท ($\mu = 4.75$) กลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท ($\mu = 4.75$)

และกลุ่มรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท ($\mu = 4.90$) แสดงว่า ปัจจัยข้อ 38 นักเรียนทราบข้อมูลจากการแนะนำเครื่องมืออุปกรณ์ด้านคหกรรม มีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง น้อยกว่า 10,000 บาท กับกลุ่มรายได้ระหว่าง 20,001-30,000 บาท กลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท และกลุ่มรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท แตกต่างกัน

ปัจจัยข้อ 39 นักเรียนสนใจสถานศึกษาเพราะอยู่ใกล้บ้าน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มรายได้ น้อยกว่า 10,000 บาท ($\mu = 4.30$) ต่ำกว่ากลุ่มรายได้ระหว่าง 20,001-30,000 บาท ($\mu = 4.77$) กลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท ($\mu = 4.72$) และกลุ่มรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท ($\mu = 4.90$) แสดงว่า ปัจจัยข้อ 39 นักเรียนสนใจสถานศึกษาเพราะอยู่ใกล้บ้าน มีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองน้อยกว่า 10,000 บาท กับกลุ่มรายได้ระหว่าง 20,001-30,000 บาท กลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท และกลุ่มรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท แตกต่างกัน

ปัจจัยข้อ 40 นักเรียนทราบข้อมูลจากหนังสือพิมพ์ ค่าเฉลี่ยของกลุ่มรายได้ น้อยกว่า 10,000 บาท ($\mu = 4.38$) ต่ำกว่ากลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท ($\mu = 4.74$) และกลุ่มรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท ($\mu = 4.89$) แสดงว่า ปัจจัยข้อ 40 นักเรียนทราบข้อมูลจากหนังสือพิมพ์ มีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองน้อยกว่า 10,000 บาท กับกลุ่มรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท แตกต่างกัน

ตารางที่ 29
สรุปผลการเปรียบเทียบการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพเกษตรศาสตร์
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำแนกตามกลุ่มรายได้ของบิดาหรือมารดาหรือผู้ปกครองนักเรียน

ข้อที่	ข้อชี้แจง	น้อยกว่า 10,000 N=13		10,001-20,000 N=20		20,001-30,000 N=44		มากกว่า 30,000 N=336	
		μ	σ	μ	σ	μ	σ	μ	σ
1	ด้านเจตคติ	4.31	0.51	4.86	0.32	4.74	0.52	4.74	0.38
2	ด้านความสนใจ	4.36	0.46	4.90	0.30	4.74	0.46	4.77	0.40
3	ด้านทักษะเบื้องต้นตามความสามารถ	4.24	0.48	4.82	0.24	4.75	0.43	4.76	0.41
4	ด้านสารสนเทศด้านอาชีพศึกษา	4.33	0.46	4.89	0.30	4.70	0.50	4.74	0.42
	ค่าเฉลี่ยรวม	4.31	0.47	4.89	0.29	4.73	0.48	4.75	0.38

ตารางที่ 29 แสดงผลสรุปของการเปรียบเทียบการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพ
คหกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำแนกตามรายได้ของบิดามารดาหรือ
ผู้ปกครองนักเรียน พบว่าในภาพรวมมีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด
ทุกกลุ่ม ยกเว้นกลุ่มรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองน้อยกว่า 10,000 บาท ซึ่งมีผลต่อ
การตัดสินใจในระดับมากทุกด้าน ซึ่งทั้งสี่กลุ่มแตกต่างกัน โดยปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านเจตคติ
ด้านทักษะเบื้องต้นตามความสามารถ และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม คือ ด้านสารสนเทศด้านอา
ชีวศึกษา มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพ (ปวช.) ของนักเรียนกลุ่มรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองระหว่าง 10,001-
20,000 บาท มากที่สุด ($\mu = 4.89$) รองลงมาได้แก่กลุ่มรายได้มากกว่า 30,000
($\mu = 4.75$) และกลุ่มรายได้ระหว่าง 20,001-30,000 บาท ($\mu = 4.73$) และกลุ่มรายได้
น้อยกว่า 10,000 บาท ($\mu = 4.31$) เป็นลำดับสุดท้าย ค่าเฉลี่ยของกลุ่มรายได้น้อยกว่า
10,000 บาท ($\mu = 4.31$) ต่ำกว่ากลุ่มรายได้ระหว่าง 20,001-30,000 บาท ($\mu = 4.73$)
กลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท ($\mu = 4.75$) และกลุ่มรายได้ระหว่าง 10,001-20,000
($\mu = 4.89$) แสดงว่า ปัจจัยด้านส่วนตัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ในภาพรวมมีผลกระทบ
ต่อการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
ของนักเรียนกลุ่มรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองน้อยกว่า 10,000 บาท กับกลุ่มรายได้
ระหว่าง 20,001-30,000 บาท กลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท และกลุ่มรายได้ระหว่าง
10,001-20,000 บาท แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาผลการเปรียบเทียบเป็นรายด้านพบว่า ปัจจัยทุกด้าน มีผลต่อการ
ตัดสินใจของนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุดทุกกลุ่ม ยกเว้นกลุ่มรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท
จะมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกข้อ ซึ่งมีความแตกต่างกัน

ด้านเจตคติ ค่าเฉลี่ยของกลุ่มรายได้น้อยกว่า 10,000 ($\mu = 4.31$) ต่ำกว่ากลุ่มราย
ได้ระหว่าง 20,001-30,000 ($\mu = 4.74$) กลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 ($\mu = 4.74$) และ
กลุ่มรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 ($\mu = 4.86$) แสดงว่า ปัจจัยด้านเจตคติ มีผลต่อการ
ตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง น้อยกว่า 10,000 บาท
กับกลุ่มรายได้ระหว่าง 20,001-30,000 บาท กลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท และ
กลุ่มรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท แตกต่างกัน

ด้านความสนใจ ค่าเฉลี่ยของกลุ่มรายได้น้อยกว่า 10,000 ($\mu = 4.36$) ต่ำกว่ากลุ่ม
รายได้ระหว่าง 20,001-30,000 ($\mu = 4.47$) กลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 ($\mu = 4.77$)
และกลุ่มรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 ($\mu = 4.49$) แสดงว่า ปัจจัยด้านความสนใจ
มีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง น้อยกว่า 10,000
บาท กับกลุ่มรายได้ระหว่าง 20,001-30,000 บาท กลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท และ
กลุ่มรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท แตกต่างกัน

ด้านทักษะเบื้องต้นตามความสามารถ ค่าเฉลี่ยของกลุ่มรายได้น้อยกว่า 10,000 ($\mu = 4.24$) ต่ำกว่ากลุ่มรายได้ระหว่าง 20,001-30,000 ($\mu = 4.75$) กลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 ($\mu = 4.76$) และกลุ่มรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 ($\mu = 4.82$) แสดงว่า ปัจจัยด้านทักษะเบื้องต้นตามความสามารถ มีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง น้อยกว่า 10,000 บาท กับกลุ่มรายได้ระหว่าง 20,001-30,000 บาท กลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท และกลุ่มรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท แตกต่างกัน

ด้านสารสนเทศด้านอาชีวศึกษา ค่าเฉลี่ยของกลุ่มรายได้น้อยกว่า 10,000 ($\mu = 4.33$) ต่ำกว่ากลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 ($\mu = 4.74$) และกลุ่มรายได้ 10,001-20,000 บาท ($\mu = 4.89$) แสดงว่า ปัจจัยด้านสารสนเทศด้านอาชีวศึกษา มีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง น้อยกว่า 10,000 บาท กับกลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท และกลุ่มรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท แตกต่างกัน

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อศึกษาปัจจัยในการตัดสินใจเข้าเรียน สาขาวิชาชีวพหุกรรมศาสตร์ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ของสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ตลอดจนศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยในการตัดสินใจเข้าเรียน โดยจำแนกตาม คะแนนเฉลี่ยสะสมของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง อาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง รายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง

สมมติฐานของการวิจัยครั้งนี้คือ ปัจจัยส่วนตัวและปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมมีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีวพหุกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) แตกต่างกัน จำแนกตามคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง อาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง และรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง

สำหรับประชากรที่ศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนสาขาวิชาชีวพหุกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2538 ได้แก่ สถานศึกษาสังกัดกองวิทยาลัยอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 413 คน โดยใช้นักเรียนทั้งหมดเป็นกลุ่มประชากรในการวิจัยครั้งนี้ การเก็บข้อมูลไม่น้อยกว่าร้อยละ 95 จากกลุ่มประชากรทั้งสิ้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามทฤษฎี Kurt Lewin จำนวน 1 ชุด แบ่งเป็น 2 ตอน ตอนแรกเป็นการสอบถามแบบเลือกตอบ (Check-list) เกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีวพหุกรรมศาสตร์ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีคำถาม 2 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านส่วนตัวของนักเรียน มีคำถาม 3 ด้าน ได้แก่ ด้านเจตคติ ความสนใจ ทักษะเบื้องต้นตามความสามารถ รวม 29 ข้อ และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ด้านสารสนเทศด้านอาชีวศึกษา รวม 11 ข้อ ก่อนนำแบบสอบถามไปใช้ได้ดำเนินการหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยทดลองกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน สัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ 0.82 การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลนั้น ผู้วิจัยได้ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการจัดเก็บข้อมูลจากกรมอาชีวศึกษา พร้อมกับจัดส่งและรอรับกลับคืนด้วยตนเองทั้งหมด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม SPSS/PC+ (Statistical Package for the Social/Sciences/Personal Computer Plus) เพื่อหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบตัวแปรเอกวิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ยเลขคณิต μ ใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยในการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์
ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขต
กรุงเทพมหานคร

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบปัจจัยในการตัดสินใจเข้าเรียน สาขาวิชาชีพ
คหกรรมศาสตร์ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำแนกตามคะแนนเฉลี่ย
สะสมของนักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ของบิดามารดา
หรือผู้ปกครอง โดยแบ่งนำเสนอผลการอภิปรายเป็นส่วน ๆ ต่อไปดังนี้

สรุปผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
จำนวน 413 คน เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ทั่วไป 353 คน
(ร้อยละ 85.4) ที่เหลือกำลังศึกษาอยู่ในสาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย และสาขาวิชาอาหารและ
โภชนาการ จำนวน 60 คน ในจำนวนกลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิงจำนวน 390 คน (ร้อยละ 94.4)
กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 15.1-17 ปี จำนวน 385 คน (ร้อยละ 93.2) และส่วน
ใหญ่มีอายุอยู่ในระหว่าง 15-17 ปี กลุ่มตัวอย่างจำนวน 339 คน (ร้อยละ 82) มีคะแนนเฉลี่ย
สะสมในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นระหว่าง 2.51-3.00 ขณะที่นักเรียนกำลังศึกษาอยู่ นักเรียนมีเงิน
สำหรับค่ากินอยู่และใช้จ่ายประมาณเดือนละ 1,001-2,000 บาท จำนวน 187 คน (ร้อยละ
45.3) และมีรายได้สำหรับใช้จ่ายประมาณเดือนละ 2,001-3,000 บาท จำนวน 186 คน
(ร้อยละ 45) ซึ่งมีสัดส่วนใกล้เคียงกัน

สถานภาพของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียน ด้านวุฒิการศึกษาของบิดามารดา
หรือผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 228 คน (ร้อยละ 55.2) อยู่ในระดับอาชีวศึกษา
ด้านอาชีพส่วนใหญ่มีอาชีพค้าขายหรืออาชีพอิสระ จำนวน 263 คน (ร้อยละ 63.7) ด้านรายได้
ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียนส่วนใหญ่ มีรายได้ต่อเดือนสูงกว่า 30000 บาท
มากกว่า (ร้อยละ 81)

ส่วนที่ 2 สรุปผลวิเคราะห์ปัจจัยในการตัดสินใจเข้าเรียนต่อสาขาวิชาชีพคหกรรม
ศาสตร์ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา
ในเขตกรุงเทพมหานคร

ปัจจัยในการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ของนักเรียนระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร
ในภาพรวมทั้ง 2 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านส่วนตัวและปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม มีผลต่อการตัดสินใจ
ไม่เท่ากันทีเดียวทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ของนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยปัจจัยด้านความสนใจมีผลมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ปัจจัยด้านทักษะเบื้องต้นตามความสามารถ ด้านเจตคติ และด้านสารสนเทศด้านอาชีวศึกษาเป็น ลำดับสุดท้าย ซึ่งผลการวิเคราะห์ปัจจัยในแต่ละด้านดังนี้

1. ด้านเจตคติ

ปัจจัยด้านเจตคติ มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ นักเรียนชอบวิชาคหกรรมเพราะเคยเรียนมาก่อนในระดับมัธยมศึกษา ข้อ 4 ตลาดแรงงานกำลังต้องการผู้มีความรู้วิชาชีพด้านนี้ ข้อ 5 และสาขาวิชาชีพคหกรรมสามารถเรียนจบได้ง่ายเพราะเรียนภาคปฏิบัติมากกว่าทฤษฎี ข้อ 3 สำหรับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจต่ำที่สุด คือ นักเรียนชอบส่งผลงานด้านคหกรรมประกวดก่อนเข้าศึกษาต่อในระดับ ปวช. ข้อ 11 นักเรียนต้องการเป็นผู้แสดงแฟชั่น ข้อ 10 และนักเรียนชอบให้คำแนะนำแก่ผู้อื่น ข้อ 9

2. ด้านความสนใจ

ปัจจัยด้านเจตคติ มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ นักเรียนชอบดูแลคนป่วย ข้อ 15 นักเรียนชอบดูแลคนสูงอายุ ข้อ 16 และนักเรียนชอบร่วมกิจกรรมการประกอบอาหาร ข้อ 17 สำหรับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจต่ำที่สุดคือ นักเรียนชอบตัดเย็บเสื้อผ้าตามแบบแฟชั่น ข้อ 12 และนักเรียนชอบร่วมกิจกรรมทำงานด้านดอกไม้สด ข้อ 13

3. ด้านทักษะเบื้องต้นตามความสามารถ

ปัจจัยด้านทักษะเบื้องต้นตามความสามารถ มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาปัจจัยเป็นรายข้อ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจมากที่สุด ได้แก่ นักเรียนทำอาหารได้หลายอย่าง ข้อ 25 นักเรียนตัดเสื้อผ้าใส่เองได้ ข้อ 26 และนักเรียนตกแต่งห้องรับแขกได้ ข้อ 27 สำหรับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจต่ำที่สุด คือ นักเรียนสามารถพิมพ์ดีดได้ ข้อ 21 นักเรียนสามารถตกแต่งดูแลบ้านได้ ข้อ 19 และนักเรียนจัดแจกันดอกไม้ได้ ข้อ 28

4. ด้านสารสนเทศด้านอาชีวศึกษา มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาปัจจัยเป็นรายข้อ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจมากที่สุด ได้แก่ นักเรียนทราบข้อมูลจากเพื่อนบ้าน ข้อ 35 นักเรียนทราบข้อมูลจากวิทยุและโทรทัศน์ ข้อ 34 นักเรียนทราบข้อมูลจากการแนะนำเครื่องมืออุปกรณ์ด้านคหกรรม

ข้อ 38 สำหรับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจต่ำที่สุด ได้แก่ นักเรียนทราบข้อมูลจากหนังสือพิมพ์ ข้อ 40 และนักเรียนสนใจสถานศึกษาเพราะอยู่ใกล้บ้าน ข้อ 39

กล่าวโดยสรุป ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยพิจารณาการจัดเรียงลำดับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจมากที่สุดถึงต่ำที่สุด ปรากฏดังนี้

ลำดับที่ 1 ปัจจัยส่วนตัว ด้านความสนใจ ระดับการตัดสินใจมากที่สุด

ลำดับที่ 2 ปัจจัยส่วนตัว ด้านทักษะเบื้องต้นตามความสามารถ ระดับการตัดสินใจมากที่สุด

ลำดับที่ 3 ปัจจัยส่วนตัว ด้านเจตคติ ระดับการตัดสินใจมากที่สุด

ลำดับที่ 4 ปัจจัยสิ่งแวดล้อม ด้านสารสนเทศด้านอาชีวศึกษา ระดับการตัดสินใจมากที่สุด

ส่วนที่ 3 สรุปผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามคะแนนเฉลี่ยสะสมในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของนักเรียน ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียนปรากฏดังนี้

1. สรุปผลการเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามคะแนนเฉลี่ยสะสมในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของนักเรียน ผลการวิจัยปรากฏว่า ปัจจัยส่วนตัวและปัจจัยสิ่งแวดล้อมมีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นระหว่าง 2.00-2.50 ระหว่าง 2.51-3.00 ระหว่าง 3.01-3.50 และระหว่าง 3.51-4.00 แตกต่างกัน

2. สรุปผลการเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครองนักเรียน ผลการวิจัยปรากฏว่า ปัจจัยส่วนตัวและปัจจัยสิ่งแวดล้อมมีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มที่ระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ในระดับมัธยมศึกษา อาชีวศึกษา ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี แตกต่างกัน

3. สรุปผลการเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ผลการวิจัยปรากฏว่า ปัจจัยส่วนตัวและปัจจัยสิ่งแวดล้อมมีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มที่บิดามารดาหรือ

ผู้ปกครองนักเรียนที่มีอาชีพค้าขายหรืออาชีพอิสระ รับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ รับจ้าง และเกษตรกร แตกต่างกัน

4. สรุปผลการเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียนต่อเดือน ผลการวิจัยปรากฏว่า ปัจจัยส่วนตัวและปัจจัยสิ่งแวดล้อมมีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มที่ บิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียนที่มีรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท ระหว่าง 10,001 - 20,000 บาท ระหว่าง 20,001 - 30,000 บาท และมากกว่า 30,000 บาท มีความแตกต่างกัน

อภิปรายผล

การอภิปรายผลการวิจัยในที่นี้ ผู้วิจัยจะได้กล่าวถึงประเด็นสำคัญจากการค้นพบในการ ศึกษาครั้งนี้ ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. จากผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ ทั่วไปเป็นส่วนใหญ่ เมื่อพิจารณาโครงสร้างของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพพุทธศักราช 2538 แล้ว สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ทั่วไป¹ กำหนดให้ผู้เรียนเรียนหมวดวิชาพื้นฐาน 30 หน่วยกิต และหมวดวิชาชีพ 65 หน่วยกิต โดยกำหนดวิชาชีพพื้นฐานเฉพาะจำนวน 12 หน่วยกิต และวิชาชีพเลือกไม่น้อยกว่า 33-35 หน่วยกิต ซึ่งในความแตกต่างนี้ตามโครงสร้างของหลักสูตร ในกลุ่มวิชาศึกษาศาสตร์ทั่วไป ผู้เรียนสำเร็จจะมีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการออกแบบ และประดิษฐ์สิ่งของเครื่องใช้ให้เหมาะสมกับความนิยมของตลาด สามารถพัฒนางานและสร้างงาน ได้ ผู้เรียนสามารถเข้าสู่โลกอาชีพอิสระได้หลากหลายรูปแบบมากกว่า ในกลุ่มสาขาวิชาอื่น ๆ ซึ่งต้องมีความสนใจและความถนัดเฉพาะด้าน

2. จากข้อมูลด้านสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านเพศพบว่า จำนวนมากกว่า ร้อยละ 94 ที่เป็นเพศหญิง ซึ่งเรียนในกลุ่มสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ทั่วไป ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ค่านิยมดั้งเดิมของไทยที่ผู้หญิงจะเป็นผู้ที่ทำหน้าที่แม่บ้าน รับผิดชอบเกี่ยวกับเรื่องภายในครอบครัว ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Crowell ที่ค้นพบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความ สนใจในอาชีพที่ต่างกัน กล่าวคือ นักเรียนหญิงมีความสนใจในงานบริการสังคม² และในทำนองเดียวกัน พิมพ์ พร้อมถกล ซึ่งตรวจสอบตรงตามทฤษฎีของแบบสำรวจความพอใจในอาชีพของ ฮอลแลนด์กับนักเรียนไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า “นักเรียนมีความสนใจในอาชีพแตกต่างกันตามเพศ”³

3. จากข้อมูลด้านอายุของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า ประมาณร้อยละ 93 ซึ่งมีอายุระหว่าง 15-17 ปี ซึ่งนับว่าเป็นช่วงระยะเวลาของการทดลองอาชีพ โดย Ginzberg แบ่งช่วงการเลือกอาชีพของบุคคลไว้ในระยะที่สองดังนี้คือ “ระยะทดลองเลือกอาชีพ (Tentative Period) อยู่ในช่วงอายุ 11 ถึง 17 ปี ซึ่งระยะนี้การเลือกอาชีพยังเป็นการเลือกที่ยืดหยุ่นประกอบเกี่ยวกับตนเองอยู่ เช่น คำนึงถึงความสนใจ ความสามารถ และค่านิยมของตนเอง”⁴

4. จากสถานภาพของนักเรียน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยสะสมในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการวิจัยพบว่า ผู้ที่เข้ามาเรียนจะมีคะแนนเฉลี่ยสะสมค่อนข้างสูง สาเหตุอาจเป็นกลุ่มที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร และชื่อเสียงของสถาบันที่สั่งสมมานาน จนคนรู้จักทั่วไปเมื่อมีการสอบแข่งขันผู้ที่เรียนดีจึงต้องการที่จะเข้าเรียนในสถานศึกษาเหล่านี้

5. จากสถานภาพของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียนด้านวุฒิการศึกษา ด้านอาชีพ และด้านรายได้ ซึ่งมีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนในการเลือกเรียนสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตรงกับคำกล่าวของ Powell ที่กล่าวว่า “อิทธิพลของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง มีผลต่อความสนใจในอาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา และพบว่า วัฒนธรรม บรรยากาศแวดล้อมที่บ้าน สถานภาพของบิดามารดา ตัวอย่างจากบิดามารดา จะเป็นตัวการที่สำคัญอย่างหนึ่งต่อความสนใจในอาชีพและการตัดสินใจเลือกอาชีพของบุตร”⁵ และยังมีอิทธิพลต่อปัญหาและเป็นอุปสรรคต่อการเรียนของนักเรียนได้เช่นเดียวกัน ตรงกับผลการศึกษาปัญหาที่เป็นอุปสรรคในการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 ของทิพย์วรรณ จันทรพิบูลย์ พบว่า “ปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนนั้น ได้แก่ สภาพแวดล้อมทางบ้าน ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลภายในบ้าน และฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว”⁶

จากการสำรวจข้อมูลด้านระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียนที่ตอบแบบสอบถามพบว่า มากกว่าร้อยละ 55 มีการศึกษาอยู่ในระดับอาชีวศึกษา ผลการค้นพบนี้สอดคล้องกับ Blackburn ที่ทำการศึกษาดูแลที่มีผลต่อความปรารถนาและความคาดหวังในด้านการศึกษาและอาชีพของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมปลาย ใน North East Texas พบว่า “คะแนนของความปรารถนา และความคาดหวังทางด้านการศึกษาและอาชีพของนักเรียนจะสูงขึ้น ในกลุ่มนักเรียนที่มีบิดามารดาที่ระดับการศึกษาสูง”⁷ จากข้อมูลด้านอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียน พบว่า มากกว่าร้อยละ 63 มีอาชีพค้าขายหรืออาชีพอิสระ ผลการค้นพบนี้ ผู้วิจัยพิจารณาว่า อาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อการเลือกศึกษาต่อค่อนข้างมาก

6. จากข้อมูลด้านรายได้สำหรับค่ากินอยู่และค่าใช้จ่ายในขณะที่กำลังศึกษาอยู่ต่อเดือน ประมาณ 1,001-2,000 บาท มีประมาณร้อยละ 45.3 และประมาณเดือนละ 2,001-3,000 บาท มีประมาณร้อยละ 45 ซึ่งผลการวิจัยสรุปได้ว่า นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ทั่วไป ส่วนใหญ่ต้องมีรายได้สำหรับค่ากินอยู่ และค่าใช้จ่ายประมาณเดือนละ 1,001-3000 บาท เฉลี่ยประมาณเดือนละ 2,000 บาท ผู้วิจัยพิจารณาเห็นว่า เป็นความจำเป็นที่ผู้เรียนจะต้องมีรายได้สำหรับกินอยู่และใช้จ่ายอย่างเหมาะสม แม้ว่าทางสถานศึกษาแต่ละแห่งจะมีการจัดสรรงบประมาณเป็นค่าวัสดุฝึกรายหัวให้แล้วก็ตาม ผู้เรียนก็ยังคงมีค่าใช้จ่ายบางอย่างที่ต้องใช้จ่ายเพิ่มเติม

ส่วนที่ 2 ผลการศึกษาปัจจัยในการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ทั้งด้านส่วนตัวและด้านสิ่งแวดล้อม

ผลการวิจัยค้นพบว่า ปัจจัยด้านส่วนตัวและปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในเขตกรุงเทพมหานคร ภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด โดยแยกพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุดเช่นกัน ซึ่งปัจจัยด้านความสนใจมีผลต่อการตัดสินใจมากที่สุด เป็นลำดับแรก รองลงมา ด้านทักษะเบื้องต้น ตามความสามารถและด้านเจตคติเป็นลำดับที่สาม โดยปัจจัยด้านสารสนเทศด้านอาชีวศึกษามีผลต่อการตัดสินใจต่ำที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับปรัชญาการอาชีวศึกษาที่ว่า การจัดการศึกษาด้านอาชีพ ให้แก่บุคคลตามความสนใจและความถนัด เพื่อให้มีความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดีต่ออาชีพ เพื่อไปประกอบอาชีพและอยู่ร่วมกับสังคมได้อย่างมีความสุข

จากผลการค้นพบนี้ยังสอดคล้องกับ วชิร ทรัพย์มี ที่ให้ความหมายของความสนใจไว้ว่า

ความสนใจคือความรู้สึกริ่ดจ่อ อยากรู้ อยากเห็น อยากทำสิ่งที่ตนสนใจ ความสนใจเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนหรือการทำงาน และความสนใจเป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพ และมีอิทธิพลต่อการที่บุคคลจะมีความบากบั่นในการประกอบอาชีพนั้นมากน้อยเพียงใด⁸

อาจกล่าวได้ว่า นักเรียนจะเลือกอาชีพที่ตนเองให้ความสนใจสอดคล้องตามความสามารถของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีพัฒนาการด้านอาชีพของ Ginzberg และ Super ที่กล่าวว่า “การเลือกอาชีพโดยคำนึงถึงองค์ประกอบเกี่ยวกับตนเอง เช่น ความสนใจและความสามารถเป็นสำคัญ”⁹ ผู้วิจัยมีจุดอภิปรายเป็นรายด้านดังนี้

1. ด้านเจตคติ ผลการวิจัยค้นพบว่า ปัจจัยส่วนตัวด้านเจตคติมีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนสูงที่สุด ได้แก่ นักเรียนชอบวิชาคหกรรมเพราะเคยเรียนมาก่อนในระดับมัธยมศึกษา และทราบว่างานกำลังต้องการผู้มีความรู้วิชาชีพด้านนี้ แสดงว่า นักเรียนมีโอกาสได้รับข่าวสารด้านอาชีวศึกษา และปัจจัยที่ส่งผลน้อยเป็นลำดับสุดท้ายได้แก่ นักเรียนต้องการเป็นผู้แสดงแพชชั่น และชอบส่งผลงานด้านคหกรรมประกวดก่อนเข้าศึกษาต่อในระดับ ปวช. สำหรับกรณีนี้ สถานศึกษาในสังกัดกรมอาชีวศึกษา ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นได้มีการค้าไม่ว่าการณ์ใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โอกาสผลิตผลงานและส่งประกวดเพื่อส่งเสริมหรือเสริมแรงจูงใจให้มีผู้สมัครเข้าเรียนในสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์มากขึ้น

2. ด้านความสนใจ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านส่วนตัวด้านความสนใจมีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนสูงที่สุด ได้แก่ นักเรียนชอบดูแลคนป่วย คนสูงอายุ และชอบร่วมกิจกรรมการประกอบอาหาร แสดงว่านักเรียนจะเลือกอาชีพที่สอดคล้องตามความถนัดของตนเองเป็นประเด็นสำคัญและปัจจัยที่ส่งผลน้อยเป็นลำดับสุดท้ายได้แก่ นักเรียนชอบตัดเย็บเสื้อผ้าตามแบบแฟชั่น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยในด้านสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยส่วนใหญ่เป็นนักเรียน เลือกเรียนกลุ่มงานอาชีพคหกรรมทั่วไป ซึ่งผู้วิจัยได้พิจารณาโครงสร้างหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2538 ประเภทวิชาคหกรรม สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ กรมอาชีวศึกษา ได้จัดแบ่งเป็น 4 กลุ่มวิชา ได้แก่ กลุ่มวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย กลุ่มวิชาอาหารและโภชนาการ กลุ่มวิชาคหกรรมทั่วไป และกลุ่มสุดท้ายกลุ่มวิชาคหกรรมธุรกิจ สำหรับกลุ่มสุดท้ายนี้ เป็นกลุ่มวิชาที่เปิดใหม่ จึงยังไม่มีที่แพร่หลาย มีผลให้นักเรียนมักไม่ให้ความสนใจเท่าที่ควร ส่วนกลุ่มวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย และกลุ่มอาหารและโภชนาการ จะมีนักเรียนเลือกเรียนน้อยกว่ากลุ่มวิชาคหกรรมทั่วไป ทั้งนี้เพราะ ผู้เรียนจะต้องมีปัจจัยด้านทักษะเบื้องต้นตามความสามารถเฉพาะด้าน นอกเหนือจากจะมีความสนใจแล้วก็ตาม ดังนั้นผู้เรียนจึงนิยมที่จะเลือกเข้าเรียนในกลุ่มวิชาคหกรรมทั่วไปมากที่สุด ถึงร้อยละ 85 ในขณะที่กลุ่มวิชาคหกรรมธุรกิจไม่มีผู้สมัครเรียนเลย นอกจากนี้เนื้อหาสาระของหลักสูตรกลุ่มวิชาคหกรรมทั่วไปจะมีรายวิชาการออกแบบและสิ่งประดิษฐ์ อุปกรณ์เครื่องใช้ในบ้าน การบริหารการทอ หลักการจัดดอกไม้ และความรู้เกี่ยวกับการบริโภค ซึ่งเมื่อผู้เรียนสำเร็จแล้วสามารถเลือกเข้าสู่งานอาชีพได้หลากหลายกว่า จึงเป็นปัจจัยสำคัญต่อการเข้าเรียนในสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ กลุ่มวิชาชีพคหกรรมทั่วไป

3. ด้านทักษะเบื้องต้นตามความสามารถ ผลการวิจัยค้นพบว่า ปัจจัยส่วนตัวด้านทักษะเบื้องต้นตามความสามารถ มีผลต่อการตัดสินใจสูงที่สุดได้แก่ นักเรียนทำอาหารได้หลายอย่าง ตัดเสื้อผ้าใส่เองได้ ตกแต่งห้องรับแขกได้ และจัดสวนหย่อมได้ นอกจากนี้ปัจจัยที่มีผลน้อยที่สุดได้แก่ นักเรียนสามารถพิมพ์ติดได้ แสดงให้เห็นว่า ความสามารถในการพิมพ์ติดได้ย่อมเป็นทักษะที่ต้องมีการฝึกฝนเฉพาะเพื่อให้เกิดความชำนาญ ดังนั้นปัจจัยข้อนี้จึงส่งผลน้อยที่สุดเนื่องจากผู้เรียนสนใจด้านคหกรรมศาสตร์

4. ด้านสารสนเทศด้านอาชีวศึกษา ปัจจัยสิ่งแวดล้อมด้านสารสนเทศด้านอาชีวศึกษาที่มีผลต่อการตัดสินใจสูงที่สุด ได้แก่ นักเรียนทราบข้อมูลจากเพื่อนบ้าน จากวิทยุและโทรทัศน์ และจากการแนะนำเครื่องมืออุปกรณ์ด้านคหกรรมศาสตร์ และปัจจัยที่มีผลน้อยที่สุดได้แก่ นักเรียนทราบข้อมูลจากหนังสือพิมพ์ แสดงให้เห็นว่า ปัจจุบันนี้เทคโนโลยีด้านการสื่อสารต่าง ๆ มีส่วนช่วยในการให้ข้อมูลข่าวสารเป็นอย่างดี กว้างขวางและแพร่หลายมากขึ้น แต่สะท้อนให้เห็นว่า บทบาทและความสำคัญของงานแนะแนวการศึกษายังมีผลน้อยหรือควรมีบทบาทมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ใดเห็นประโยชน์ในการนำเอกสารนี้ไปใช้โดยไม่ผ่านการอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ หรือมีการดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนให้มากขึ้น เพราะจะเป็นสารสนเทศด้านอาชีวศึกษาที่ตรง ถูกต้องมากที่สุด

โดยสรุปผู้วิจัยค้นพบว่า ปัจจัยด้านสารสนเทศด้านอาชีวศึกษา มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร น้อยที่สุด ควรขยายการให้ข้อมูลสารสนเทศด้านอาชีวศึกษาผ่านสื่อต่าง ๆ ให้กว้างขวางกว่าเดิม โดยเฉพาะสื่อหนังสือพิมพ์ เพราะหนังสือพิมพ์สามารถไปสู่ท้องถิ่นต่าง ๆ ได้ง่ายสะดวกทั่วถึงและเป็นเอกสารอ้างอิงค้นคว้าได้ดีกว่าสื่ออื่น ๆ

ส่วนที่ 3 ผลการศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามคะแนนเฉลี่ยสะสมในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของนักเรียน ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียน ผู้วิจัยพบว่า

1. เมื่อจำแนกตามคะแนนเฉลี่ยสะสม ในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของนักเรียน ผลการเปรียบเทียบพบว่า ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัย นั่นคือ ปัจจัยส่วนตัวและปัจจัยสิ่งแวดล้อมมีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00-2.50 ระหว่าง 2.51-3.00 ระหว่าง 3.01-3.50 และระหว่าง 3.51-4.00 แตกต่างกัน ผลการค้นพบนี้ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Blackburn “นักเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมสูง จะมีความสนใจและความต้องการในการศึกษาและประกอบอาชีพในระดับสูงด้วย”¹⁰ โดยกลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมระหว่าง 2.00-2.50 มีค่าเฉลี่ยของระดับการตัดสินใจสูงที่สุดทั้งในภาพรวมและเป็นรายด้าน และกลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมระหว่าง 2.51-3.00 มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

2. จำแนกตามระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียน ผลการเปรียบเทียบพบว่า ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัย นั่นคือ ปัจจัยส่วนตัวและปัจจัยสิ่งแวดล้อม มีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มที่ระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครองในระดับมัธยมศึกษา อาชีวศึกษา ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี ผลการค้นพบนี้ สอดคล้องกับผลงานของสมจิต อภิชนาพงศ์ พบว่า “นักเรียนที่บิดามารดามีระดับการศึกษาตั้งแต่ไม่ได้เข้าศึกษา ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษา มีความสนใจในอาชีพแต่ละประเภทไม่แตกต่างกัน”¹¹ โดยกลุ่มนักเรียนที่ระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครองระดับปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยของระดับการตัดสินใจสูงที่สุด และนักเรียนที่ระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครองระดับสูงกว่าปริญญาตรีมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ทั้งในภาพรวมและในรายด้าน ข้อค้นพบนี้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านผลการวิจัยปรากฏดังนี้

2.1 ด้านเจตคติพบว่า ปัจจัยส่วนตัวด้านเจตคติ มีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มที่ระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ระดับต่างกัน ในภาพรวมไม่แตกต่างกันแต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบความแตกต่างกัน รวม 2 ข้อ คือ ปัจจัยข้อ 4 นักเรียนชอบวิชา

คหกรรมเพราะเคยเรียนมาก่อนในระดับมัธยมศึกษา โดย กลุ่มระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ค่าเฉลี่ยต่ำกว่ากลุ่มอาชีวศึกษา กลุ่มปริญญาตรี และกลุ่มมัธยมศึกษา ค่าเฉลี่ยต่ำกว่ากลุ่มปริญญาตรี ข้อค้นพบนี้แสดงให้เห็นว่า บิดามารดาหรือผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จะมีอิทธิพลต่อความชอบวิชาคหกรรมของนักเรียน

นอกจากนี้ปัจจัยข้อ 5 ตลาดแรงงานกำลังต้องการผู้มีความรู้วิชาชีพด้านนี้ โดยกลุ่มระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่ากลุ่มปริญญาตรี จากข้อค้นพบนี้ แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยข้อ 5 แม้ว่านักเรียนจะทราบว่าตลาดแรงงานกำลังต้องการผู้มีความรู้วิชาชีพด้านนี้ ดังนั้น ปัจจัยข้อนี้ มีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มที่บิดามารดาหรือผู้ปกครอง มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีน้อยกว่ากลุ่มอื่น สะท้อนให้เห็นว่าระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพ

2.2 ด้านความสนใจ พบว่า ปัจจัยส่วนตัวด้านความสนใจมีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครองในระดับต่างกัน ในภาพรวมและปัจจัยเป็นรายข้อ แตกต่างกัน ข้อค้นพบนี้แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยส่วนตัวด้านความสนใจมีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนในระดับมากที่สุดทุกกลุ่มไม่ว่าระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง จะอยู่ในระดับใด สะท้อนให้ทราบว่า นักเรียนเลือกเรียนสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์โดยคำนึงถึงความสนใจของตนเอง

2.3 ด้านทักษะเบื้องต้นตามความสามารถ พบว่า ปัจจัยส่วนตัวด้านทักษะเบื้องต้นตามความสามารถมีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียน กลุ่มระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ระดับต่างกัน ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาปัจจัยเป็นรายข้อพบความแตกต่างกัน รวม 7 ข้อ ได้แก่ข้อ 22 และข้อ 24-29 โดยกลุ่มนักเรียนที่ระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครองในระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่ากลุ่มอาชีวศึกษาและกลุ่มปริญญาตรี แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยเหล่านี้มีผลต่อการตัดสินใจค่อนข้างน้อย สำหรับนักเรียนกลุ่มที่บิดามารดาหรือผู้ปกครอง มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี

2.4 ด้านสารสนเทศด้านอาชีวศึกษา พบว่า ปัจจัยสิ่งแวดล้อมด้านสารสนเทศด้านอาชีวศึกษา มีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มที่ระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครองในระดับต่างกัน ภาพรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาปัจจัยเป็นรายข้อพบความแตกต่างกัน รวม 7 ข้อ ได้แก่ข้อ 30 และข้อ 32-37 โดยกลุ่มนักเรียนที่ระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ในระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่า กลุ่มอาชีวศึกษาและกลุ่มปริญญาตรี แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยเหล่านี้มีผลต่อการตัดสินใจค่อนข้างน้อย สำหรับนักเรียนกลุ่มที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี

3. จำแนกตามอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียน ผลการเปรียบเทียบพบว่า สอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัย นั่นคือ ปัจจัยส่วนตัวและปัจจัยสิ่งแวดล้อม มีผลต่อ

การตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพค้าขายหรืออาชีพอิสระ

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ รับจ้าง และเกษตรกร แตกต่างกัน ผลการค้นพบนี้สอดคล้องกับ คำกล่าวของ Super และ Criter คือ

1. บุคคลมีความแตกต่างกันในด้านความสามารถ ความสนใจ และบุคลิกภาพ การเลือกอาชีพจึงควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล
2. ความสามารถหลาย ๆ ด้านในตัวบุคคล (Multipotentiality) ทำให้บุคคลแต่ละคนมีคุณสมบัติเหมาะกับอาชีพแต่ละอาชีพต่างกัน
3. อาชีพแต่ละอาชีพมีแบบแผนของลักษณะความสามารถ ความสนใจ และบุคลิกภาพที่กว้างพอที่จะทำให้บุคคลแต่ละคนเหมาะกับอาชีพที่แตกต่างกัน บุคคลหนึ่งจะมีความเหมาะสมสำหรับหลายอาชีพได้ และอาชีพหนึ่งก็อาจจะเหมาะสมสำหรับคนหลายประเภท
4. การเลียนแบบและบทบาทของรูปแบบการประกอบอาชีพ เด็กรุ่นจะสนใจงานอาชีพโดยเลียนแบบจากอาชีพของบิดา มารดา หรือบุคคลอื่นที่ตนประทับใจในการประกอบอาชีพ ซึ่งจะมีส่วนสำคัญในการพัฒนาความสนใจในอาชีพของวัยรุ่น
5. ความสนใจในอาชีพ ความสามารถ สภาพแวดล้อมของชีวิต และการทำงานตลอดจนความรู้สึกนึกคิดที่มีต่อตนเอง เป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงได้ตามกาลเวลาและประสบการณ์ ดังนั้นการตัดสินใจเลือกอาชีพและการปรับตัวในอาชีพจึงเป็นกระบวนการต่อเนื่อง
6. กระบวนการเลือกอาชีพเป็นกระบวนการต่อเนื่องตลอดชีวิตของบุคคล เป็นไปตามลำดับขั้นดังนี้คือ
 - 6.1 ขั้นการเจริญเติบโต (Growth Stage) เริ่มตั้งแต่เกิดจนอายุ 14 ปี เป็นระยะที่เด็กกำลังเจริญเติบโต
 - 6.2 ขั้นการสำรวจ (Exploration Stage) ระหว่างอายุ 15 ถึง 24 ปี เป็นระยะที่บุคคลพยายามทำความเข้าใจตนเอง สำรวจตนเอง สำรวจอาชีพในขณะที่อยู่ในระหว่างศึกษาในการทำกิจกรรมต่าง ๆ หรือในขณะการฝึกงาน เพื่อที่จะเลือกอาชีพที่เหมาะสมกับตนเองและเริ่มทำงานในอาชีพที่ได้เลือกไว้
 - 6.3 ขั้นการสร้างหลักฐาน (Establishment Stage) ระหว่างอายุ 25-44 ปี เป็นระยะที่บุคคลต้องการมีครอบครัว มีอาชีพแน่นอน มีบทบาทในสังคม มีบ้านอยู่อาศัย สร้างหลักฐานมั่นคงให้กับตนเอง
 - 6.4 ขั้นชีวิตที่มั่นคง (Maintenance Stage) ระหว่างอายุ 45-64 ปี เป็นระยะที่เห็นความสำคัญของครอบครัว สร้างความก้าวหน้าในหน้าที่การงานพยายามทำตนให้เป็นที่ยอมรับของบุคคลในสังคม
 - 6.5 ขั้นของความเสื่อม (Decline Stage) ตั้งแต่อายุ 65 ปีขึ้นไปเป็นระยะที่ทำงานน้อยลง มีความรับผิดชอบและมีบทบาทในสังคมน้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. ระดับของอาชีพ (เช่น อาชีพระดับอาชีพ ระดับใช้ทักษะ ระดับใช้แรงงาน) ความมั่นคงของการประกอบอาชีพ (เปลี่ยนงานบ่อยหรือไม่) ตำแหน่งหน้าที่ ประสบการณ์ ระยะเวลาในการทดลองปฏิบัติงานและทำงานประจำ แบบแผนของอาชีพเหล่านี้ขึ้นอยู่กับสถานะด้านเศรษฐกิจและสังคม ความสามารถด้านสติปัญญา บุคลิกภาพและโอกาสที่บุคคลได้รับ

8. การพัฒนาอาชีพบุคคลควรได้รับการแนะแนวทางในทุกช่วงของชีวิต บุคคลควรได้รับการแนะแนวอย่างเหมาะสม โดยการพัฒนาความสามารถ ความสนใจ พัฒนาความรู้สึกนึกคิดที่บุคคลมีต่อตนเอง รู้จักตนเองโดยใช้แบบทดสอบต่าง ๆ การทดลองปฏิบัติงาน เพื่อให้เกิดการพัฒนาอาชีพที่เหมาะสมกับบุคคลนั้น

9. การพัฒนาอาชีพเป็นผลของการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับสิ่งแวดล้อม สิ่งแวดล้อมที่กล่าวถึงได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว การได้รับการศึกษาจากโรงเรียนและสังคมรอบตัวของบุคคล ซึ่งคงจะมีส่วนช่วยให้บุคคลพัฒนาความเข้าใจเกี่ยวกับตนเอง รู้จักตนเอง รู้จักความสนใจ ความถนัด และความสามารถ ซึ่งจะทำให้บุคคลรู้จักประสานความสามารถของตนเองกับโอกาสที่เป็นจริงได้

10. ความเปลี่ยนแปลงของแบบแผนของอาชีพ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว สติปัญญา ความสามารถ ความสนใจของบุคคล ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาเช่นเดียวกับการพัฒนาบุคคลในแต่ละช่วงที่มีการเปลี่ยนแปลงไป

11. ความพึงพอใจในงานขึ้นอยู่กับความแตกต่างระหว่างบุคคล สถานะ และบทบาทของบุคคล บุคคลจะเกิดความพึงพอใจในงาน ถ้างานนั้นสอดคล้องกับวิถีชีวิต ความสามารถของเขา และการที่บุคคลได้มีสถานะและบทบาทในงานนั้นตามที่เขาคงต้องการ ระดับของความพอใจนี้จะขึ้นอยู่กับระดับของการพัฒนาความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตนเองของบุคคล

12. งาน คือ วิถีทางแห่งชีวิตของบุคคล การที่บุคคลจะประสบความสำเร็จในชีวิตและการงาน จะขึ้นกับการที่บุคคลได้เลือกงานที่เหมาะสม เข้ากันได้กับความสามารถ ความสนใจ บุคลิกภาพ ความถนัด ค่านิยม และวิถีชีวิต ตามบทบาทที่บุคคลนั้นเลือกแล้ว¹²

โดยกลุ่มนักเรียนที่มีบิดามารดาผู้ปกครองมีอาชีพค้าขายหรืออาชีพอิสระ มีค่าเฉลี่ยของระดับการตัดสินใจสูงที่สุด และนักเรียนที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกร มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านผลการวิจัยปรากฏว่า

3.1 ด้านเจตคติ พบว่า ปัจจัยส่วนตัวด้านเจตคติมีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มที่บิดามารดาหรือผู้ปกครอง มีอาชีพต่างกันในภาพรวมแตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบความแตกต่างกัน รวม 5 ข้อ ได้แก่ ปัจจัย ข้อ 1 และข้อ 6-9 โดยกลุ่มนักเรียนที่บิดา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อคุณได้เข้ามาใช้เว็บไซต์นี้เป็นการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มารดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกร มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่ากลุ่มอาชีพค้าขายหรืออาชีพอิสระ กลุ่มรับราชการหรือรัฐวิสาหกิจแสดงให้เห็นว่า ปัจจัยเหล่านี้มีผลการตัดสินใจค่อนข้างน้อย สำหรับนักเรียนกลุ่มที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกร

3.2 ด้านความสนใจ พบว่า ปัจจัยส่วนตัวด้านความสนใจ มีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มที่บิดามารดาหรือผู้ปกครอง มีอาชีพต่างกันในภาพรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบความแตกต่างกัน ปัจจัยข้อ 17 โดยกลุ่มนักเรียนที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกร มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่ากลุ่มอาชีพค้าขายหรืออาชีพอิสระ กลุ่มรับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ

3.3 ด้านทักษะเบื้องต้นตามความสามารถ พบว่า ปัจจัยส่วนตัวด้านทักษะเบื้องต้นตามความสามารถ มีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มที่บิดามารดาหรือผู้ปกครอง มีอาชีพต่างกันในภาพรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบความแตกต่างกัน รวม 5 ข้อ ได้แก่ ข้อ 20-21, 25-26 และ 28 โดยกลุ่มนักเรียนที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกร มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่ากลุ่มอาชีพค้าขายหรืออาชีพอิสระ

3.4 ด้านสารสนเทศด้านอาชีวศึกษา พบว่า ปัจจัยสิ่งแวดล้อมด้านสารสนเทศด้านอาชีวศึกษา มีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มที่บิดามารดาหรือผู้ปกครอง มีอาชีพต่างกัน ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบความแตกต่างกัน ปัจจัยข้อ 32 โดยกลุ่มนักเรียนที่บิดามารดาหรือผู้ปกครอง มีอาชีพเกษตรกร มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่ากลุ่มอาชีพรับราชการและรัฐวิสาหกิจ

4. จำแนกตามรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียน ผลการเปรียบเทียบพบว่า ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัย นั่นคือ ปัจจัยส่วนตัวและปัจจัยสิ่งแวดล้อมมีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่า 10,000 บาท ระหว่าง 10,001-20,000 บาท ระหว่าง 20,001-30,000 บาท และมากกว่า 30,000 บาท มีความแตกต่างกัน โดยกลุ่มนักเรียนที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท มีค่าเฉลี่ยของระดับการตัดสินใจสูงสุด รองลงมาได้แก่กลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท กลุ่มรายได้ระหว่าง 20,001-30,000 บาท และกลุ่มรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ผลการค้นพบนี้สะท้อนให้เห็นข้อเท็จจริงที่ว่า

4.1 ด้านเจตคติ พบว่า ปัจจัยส่วนตัวด้านเจตคติมีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มที่บิดามารดาหรือผู้ปกครอง มีรายได้ต่างกัน ในภาพรวมแตกต่างกัน โดยค่าเฉลี่ยของกลุ่มรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท มีค่าเฉลี่ยของระดับการตัดสินใจต่ำกว่ากลุ่มรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท ระหว่าง 20,001-30,000 บาท กลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบความแตกต่างกันเกือบทุกข้อ

4.2 ด้านความสนใจ พบว่า ปัจจัยส่วนตัวด้านความสนใจมีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มที่บิดามารดาหรือผู้ปกครอง มีรายได้ต่างกัน ในภาพรวมแตกต่างกัน โดยค่าเฉลี่ยของกลุ่มรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท มีค่าเฉลี่ยของระดับ การตัดสินใจต่ำกว่ากลุ่มรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท ระหว่าง 20,001-30,000 บาท กลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบความแตกต่างกันเกือบทุกข้อ

4.3 ด้านทักษะเบื้องต้นตามความสามารถ พบว่า ปัจจัยส่วนตัวด้านทักษะเบื้องต้นตามความสามารถ มีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มที่บิดามารดาหรือผู้ปกครอง มีรายได้ต่างกัน ในภาพรวม แตกต่างกัน โดยค่าเฉลี่ยของกลุ่มรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท มีค่าเฉลี่ยของระดับการตัดสินใจต่ำกว่ากลุ่มรายได้ระหว่าง 10,001- 20,000 บาท ระหว่าง 20,001-30,000 บาท กลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบความแตกต่างกันเกือบทุกข้อ

4.4 ด้านสารสนเทศด้านอาชีวศึกษา พบว่า ปัจจัยสิ่งแวดล้อมด้านสารสนเทศด้านอาชีวศึกษา มีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนกลุ่มที่บิดามารดาหรือผู้ปกครอง มีรายได้ต่างกัน ในภาพรวมแตกต่างกัน โดยค่าเฉลี่ยของกลุ่มรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท มีค่าเฉลี่ยของระดับการตัดสินใจต่ำกว่ากลุ่มรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท ระหว่าง 20,001-30,000 บาท กลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบความแตกต่างกันเกือบทุกข้อ

ข้อค้นพบจากการวิจัยครั้งนี้

ผลการวิจัยครั้งนี้พอจะสรุปได้ว่า การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพพาณิชยกรรมศาสตร์ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้งปัจจัยด้านส่วนตัวได้แก่ ด้านเจตคติ ด้านความสนใจ ด้านทักษะเบื้องต้นตามความสามารถ และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ด้านสารสนเทศด้านอาชีวศึกษา มีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนมากที่สุด คือด้านความสนใจ ด้านทักษะเบื้องต้นตามความสามารถ ด้านเจตคติ และด้านสารสนเทศด้านอาชีวศึกษาตามลำดับ โดยอาชีพ และระดับรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพพาณิชยกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ของนักเรียน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะต่อไปนี ผู้วิจัยอาศัยผลการวิจัยในครั้งนี้ เป็นพื้นฐานและด้วยเจตนารมณ์ของผู้วิจัย ซึ่งดำรงตำแหน่งเป็นศึกษานิเทศก์ ประเภทวิชาคหกรรม จึงมุ่งหวังที่จะให้ได้ข้อค้นพบจากการวิจัยนี้ เป็นข้อมูลพื้นฐานในการแนะแนวให้กับนักศึกษาที่สนใจ ให้เข้าเรียนหรือเรียนด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ มากขึ้น ตลอดจนใช้เป็นแนวทางของสถานศึกษาที่จะวางโครงการช่วยเหลือนักเรียน ทั้งในด้านการเรียน การเลือกอาชีพ และการศึกษาต่อ การเตรียมหลักสูตร แผนการเรียน อุปกรณ์ ครุภัณฑ์ รวมทั้งอาจารย์ผู้สอนให้เหมาะสมเพียงพอ ซึ่งในท้ายที่สุดจะมีผลต่อการช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเลือกอาชีพในอนาคตได้อย่างเหมาะสม อีกประการหนึ่งด้วย โดยผู้วิจัยขอเสนอแนะดังนี้

กรมอาชีวศึกษา โดยหน่วยศึกษานิเทศก์ ประเภทวิชาคหกรรมศาสตร์ ควรเพิ่มบทบาทโดยการให้ข้อมูลข่าวสารด้านอาชีวศึกษาให้เป็นที่แพร่หลาย อาจจัดกิจกรรมทางวิชาการ จัดประกวดผลผลิตทางการศึกษา เพื่อส่งเสริมให้ผู้สนใจได้เห็นและเข้าใจข้อมูลข่าวสารให้เหมาะสมกับสื่อและเทคโนโลยีที่พัฒนาไปอย่างรวดเร็ว ในยุคโลกาภิวัตน์ ควรมีสารสนเทศด้านอาชีวศึกษาผ่านทางอินเทอร์เน็ต หรือหนังสือพิมพ์ รวมไปถึงหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น รวมถึงการทำวารสารด้านคหกรรมศาสตร์ในนามของกรมอาชีวศึกษาด้วย เพื่อให้ผู้สนใจอยากเรียนด้านคหกรรมศาสตร์หรือเรียนเพิ่มมากขึ้น ได้ใช้เป็นข้อมูลในการตัดสินใจเลือกเรียนได้อย่างถูกต้องตรงตามความสนใจ ตามทักษะเบื้องต้นและเจตคติ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัย

1. ควรมีการวิจัยเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ของสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา ในภูมิภาคทั่วประเทศ หรือในแต่ละภูมิภาค
2. ศึกษารูปแบบการแนะแนวการศึกษาและอาชีพต่อการเลือกศึกษาต่อของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในสถานศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร และภูมิภาค
3. ควรศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของสถานศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครและภูมิภาค ที่มีต่อการเลือกศึกษาต่อ

เชิงอรรถ

¹ กรมอาชีวศึกษา, หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพพุทธศักราช 2538 ประเภทวิชา คหกรรม (กรุงเทพฯ : กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2538), หน้า 11.

² Orville Crowell, “Analysis of the Relation of Measured Interest of Entering College Freshmen to Choice of Occupation Approximately Forty-Four Months Later,” *Dissertation Abstracts International* 31 (December 1970) : 2680 A.

³ พิมพ์ พร้อมถกล, “การตรวจสอบความตรงตามทฤษฎีของแบบสำรวจความพอใจในอาชีพของฮอลแลนด์กับนักเรียนไทย,” (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชา จิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522), บทคัดย่อ.

⁴ Edward K. Strong, *Vocational Interest of Men and Women* (California : Stanford University Press, 1954), pp. 216-228.

⁵ Eli. Ginzberg, *The Development of Human Resources* (New York : McGraw-Hill Book Company. Inc., 1966), pp.130-132.

⁶ Blackburn Sarah Pauline Sturdivant, “Relationship of selected Variables to Occupational and Educational Aspirations and Expectations of Female High School Seniors,” *Dissertation Abstracts International* 35 (January 1975): 4152 A.

⁷ Marvin Powell, *The Psychology of Adolescence* (New York : The Bobbs Merrile Company, Inc., 1963), pp. 125-126.

⁸ ทิพย์วรรณ จันทรพิบูลย์, “ศึกษาปัญหาที่เป็นอุปสรรคในการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาล จังหวัดจันทบุรี,” (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 230), บทคัดย่อ.

⁹ Blackburn Sarah Pauline Sturdivant, op. cit.,pp 4152 A.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

¹⁰ สมจิต อภิขานาพงษ์, “ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแสดงตัว-เก็บตัว กับ ความสนใจในอาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2523 จังหวัดชุมพร,” (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2533), หน้า 46.

¹¹ วัชร ทรัพย์มี, การแนะแนวอาชีพ (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523), หน้า 15.

¹² Eli. Ginzberg, *The Development of Human Resources* (New York : McGraw-Hill Book Company. Inc., 1966), pp.130-132.

¹³ Blackburn Sarah Pauline Sturdivant, op. cit., pp 4152 A.

¹⁴ สมจิต อภิขานาพงษ์, สิ่งที่ได้จำมาแล้ว, หน้า 15.

¹⁵ Donald E. Super, and Jann O. Crites, *Appraising Vocational Fitness* (Delhi : Universal Book Stall, 1968), pp.31-37.

¹⁶ พรทิพย์ ถาวรจันทร์, สิ่งที่ได้จำมาแล้ว, หน้า 26-27.

บรรณานุกรม

กรมอาชีวศึกษา. “สถิติจำนวนนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช..” ศูนย์สารสนเทศ : กองแผนงาน ,2538. (อัดสำเนา)

กรมอาชีวศึกษา. ก้าวไปในแผน 7. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก, 2533.

ทิพย์วรรณ จันทรพิบูลย์. “ศึกษาปัญหาที่เป็นอุปสรรคในการเรียนของนักเรียน มัธยมศึกษา ชั้นปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาล จังหวัดจันทบุรี.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหาร บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.

ธรรมบุญ ฤทธิมณี. “การพัฒนากำลังคนทางอาชีวศึกษา.” กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยี ราชมนคล.

พรทิพย์ ถาวรจันทร์. “ศึกษาจำนวนเงินที่ได้รับในแต่ละเดือนมีความสัมพันธ์ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 3 ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหาร บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.

พิมพ์ พร้อมถกล. “การตรวจสอบความตรงตามทฤษฎีของแบบสำรวจความพอใจในอาชีพของฮอลแลนด์กับนักเรียนไทย.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหาร บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.

ยุวดี กาญจนนัฐิ. “คหกรรมศาสตร์คืออะไร.” คหเศรษฐศาสตร์. (6 มิถุนายน), 2525.

วรรณข บุษยณก. “วิเคราะห์องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการออกกลางคันของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหาร บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.

วัชร ทรัพย์มี. การแนะแนวอาชีพ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.

ศรีนวล โกมลวนิช. “ความเคลื่อนไหวทางคหกรรมศาสตร์กรมอาชีวศึกษาในปัจจุบัน.”

เอกสารนี้เป็น **คหเศรษฐศาสตร์** (พฤษภาคม 2532), หน้า 96-97. ขออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศรีนวล โกมลวณิช. “อาชีพกว้างหลักสูตรคหกรรมเป็นเชิงธุรกิจ.” ไทยรัฐ (5 กรกฎาคม 2532), หน้า 8.

สมจิต อภิขานาพงษ์. “ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแสดงตัว-เก็บตัว กับความสนใจในอาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2523 จังหวัดชุมพร.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2533.

สวัสดิ์ สุวรรณอักษร. “แนะแนวศึกษาหาทางอาชีพ.” กรุงเทพมหานคร : อักษรเจริญทัศน์. 2520.

สัมภาษณ์ ดร.อมรรัตน์ เจริญชัย. รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร. สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. 8 สิงหาคม 2532.

สุกัญญา ศิริตันติกร. “สภาพแวดล้อมทางด้านที่ทำให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเรียนคณิตศาสตร์ได้ดี.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2512.

สุนทร พานิชกุล. “แนวทางที่จะพัฒนาการเรียนการสอนคหกรรมศาสตร์.” คหเศรษฐศาสตร์ (กันยายน 2520). หน้า 20.

สุนทหา วัฒนสินธุ์. “บทความของคหกรรมศาสตร์ในการพัฒนาประเทศ.” คหกรรมศาสตร์ ปีที่ 32 ฉบับที่ 3-4, (มีนาคม-เมษายน), หน้า 16.

สุมา สุทธิวาหนฤพุฒิ. “การศึกษาเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาปริญญาตรี วิทยาลัย เทคโนโลยีและอาชีวศึกษาเพื่อค้นหาตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2522.

Ann, Strok Brandes Kendra. “A Description of the Efforts of Home Economists Attempting to Learn Clothing and Textile Subject Matter.” Ed.D. University of Illinois, 1991.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Bloom, Benjamin S. **Taxonomy of Education objectives Handbook 1 The Cognitive Domain.** New York : Mckey, 1956.

Crowell, Orville. "Analysis of the Relation of Measured Interest of Entering College Freshmen to Choice of Occupation Approximately Forty-Four Months Later." **Dissertation Abstracts International** 31 (December 1970) : 2680 A.

Empey, Lar Mar T. "Social Class and Occupational : A Comparison of Absolute and Relation Measurement." **Ammerican Sociological Review** 21 (December 1956) : 703-709.

Ezell, Lonnie B. and Henry H. Tatate. "High School Students Look to the Future." **Journal of Educational Research** 49 (November 1955) m : 217-222

Ginzberg, Eli. **The Development of Human Resources.** New York : McGraw-Hill Book Company. Inc., 1966.

Gunt, David E. and Edmund V. Sullan. "Between Pshychology and Education." Illinois : Holt, Richart and Winton, inc. 1974.

Herbert, Klausmeir J. **Educational Psychology.** New York : Harper & brothers, 1961.

Janssen, Susan L. G. "Determinants of Parents Aspirations and Expectations for Their Children's Educational and Occupational Attainments." **Dissertation Abstracts International** 43 (February 1983) : 2804 A.

Joan, Corley Satllie. "An Analysis of Factors Which Influence Choice of an Academic Program and Sources of Information Used : Implications for Recruitment Strategies." (Ed.D. University of the Pacific, 1991), p. 2048.

Pearson, Roger Stroh Merdith. "An Assessment of Nutrition Education in Kansas Secondary Home Economics Programs." Ph.D. Kansas State University, 1988.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Philibin, Ralph Eugene. "Interests, Ability, Achievement and Selected Characteristics of Student in Different High School Programs." **Dissertation Abstracts International** **40** (February 1980) : 4415 A.

Powell, Marvin. **The Psychology of Adolescence**. New York : The Bobbs Merrile Company, Inc., 1963.

Ripley, Klein Shirley. "Social Change and Curriculum Change : A Case Study of Home Economics." Ph.D. The University of UTAH, 1990.

Roe Anne. **The Psychology of Occupations**. New York : John Willey and Sons, Inc., 1964.

Strong, Edward K. **Vocational Interest of Men and Women**. California : Standford University Press, 1954.

Sturdivant, Blackburn Sarah Pauline. "Ralationship of selected Variables to Occupational and Educational Aspirations and Expectations of Female High School Seniors." **Dissertation Abstracts International** **35** (January 1975): 4152 A.

Super, Donald E. and Jahn O. Crites. **Appraising Vocational Fitness**. Delhi : Universal Book Stall, 1968.

Wagner, Lyle Walter. "A Longitudinal Vocational Choice Study of Students from A Minnesota High School (1960-1975)." **Dissertation Abstracts International** **39** (September 1979) : 1353 A.

Zaaiman, Linda E. "Vocational Interests and Vocational Choice with Special Reference to a Group of Teacher Training Students." **Dissertation Abstracts International** **40** (February 1980) : 4563 A.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เรื่อง ผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ขอประกาศรายชื่อหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา ที่ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการดังนี้

ได้รับอนุมัติเมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม 2538

1. นางสาวประณีต วิจิตสรสาตร ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนประเภทวิชาคหกรรม ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร” โดย ดร.สมพร ไชยะ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ดร. วราพรณ น้อยสุวรรณ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ทั้งนี้ให้นักศึกษาค้นคว้าและเขียนวิทยานิพนธ์ โดยปรึกษากับอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ให้เสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนดในระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย

ประกาศ ณ วันที่ 14 มิถุนายน พ.ศ. 2538

(รศ.ดร.มนัส สังวรศิลป์)
 คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ทม 1504.7/ว.206

สำนักงานบัณฑิตศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถ.ฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

18 พฤษภาคม 2538

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เรียน ดร. วิชัย วงษ์ใหญ่

ด้วยงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นางสาวประณีต วิชิตสรสาทร ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา”

งานบัณฑิตศึกษา หวังว่าคงได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รศ.ดร.เมธี ปิณฑานนท์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร 3266052-6101 ต่อ 663,642

โทรสาร 3269040

ที่ ทม 1504.7/ว.206

สำนักงานบัณฑิตศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถ.ฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

18 พฤษภาคม 2538

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เรียน ดร. ศรีสมร พุ่มสะอาด

ด้วยงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นางสาวประณีต วิจิตสรสาทร ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา”

งานบัณฑิตศึกษา หวังว่าคงได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รศ.ดร.เมธี ปิณฑานนท์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร 3266052-6101 ต่อ 663,642

โทรสาร 3269040

ที่ ทม 1504.7/ว.206

สำนักงานบัณฑิตศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถ.ฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

18 พฤษภาคม 2538

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เรียน ดร. สงบ ลักษณะ

ด้วยงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นางสาวประณีต วิจิตสรสาตร ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา”

งานบัณฑิตศึกษา หวังว่าคงได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รศ.ดร.เมธี ปิณฑานนท์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร 3266052-6101 ต่อ 663,642

โทรสาร 3269040

ที่ ทม 1504.7/ว.206

สำนักงานบัณฑิตศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถ.ฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

18 พฤษภาคม 2538

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เรียน ดร. ดิลก บุญเรืองรอด

ด้วยงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นางสาวประณีต วิจิตสรสาทร ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา”

งานบัณฑิตศึกษา หวังว่าคงได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รศ.ดร.เมธี ปิณฑานนท์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร 3266052-6101 ต่อ 663,642

โทรสาร 3269040

ที่ ทม 1504.7/ว.206

สำนักงานบัณฑิตศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถ.ฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

18 พฤษภาคม 2538

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เรียน ดร. อาริรัตน์ หิรัญโร

ด้วยงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นางสาวประณิต วิจิตสรสาตร ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา”

งานบัณฑิตศึกษา หวังว่าคงได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รศ.ดร.เมธี ปิณฑานนท์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร 3266052-6101 ต่อ 663,642

โทรสาร 3269040

ที่ ทม 1504.7/ว.206

สำนักงานบัณฑิตศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถ.ฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

20 พฤศจิกายน 2538

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาทดลองเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคปทุมธานี

ด้วย นางสาวประณีต วิจิตสรสาตร เป็นนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา ของงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ซึ่งกำลังทำการวิจัยเพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์เรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร”

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ขอความอนุเคราะห์จากท่าน เพื่ออนุมัติให้นักศึกษาได้ทดลองเครื่องมือเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาของท่าน

จึงเรียนมาเพื่อทราบและหวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รศ.ดร.ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์)

คณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร 3266052-6101 ต่อ 663,642

โทรสาร 3269040

ที่ ทม 1504.7/ว.206

สำนักงานบัณฑิตศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถ.ฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

20 พฤศจิกายน 2538

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาทดลองเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสมุทรปราการ

ด้วย นางสาวประณีต วิจิตสรสาตร เป็นนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา ของงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ซึ่งกำลังทำการวิจัยเพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์เรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร”

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ขอความร่วมมือจากท่าน เพื่ออนุมัติให้นักศึกษาได้ทดลองเครื่องมือเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาของท่าน

จึงเรียนมาเพื่อทราบและหวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รศ.ดร.ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์)

คณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร 3266052-6101 ต่อ 663,642

โทรสาร 3269040

คำสั่ง คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ที่ 193/2537

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อ
และโครงการวิทยานิพนธ์ของ นางสาวประณิต วิจิตสรสาตร

เพื่อให้การเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ของ นางสาวประณิต วิจิตสรสาตร เป็นไปด้วยความเรียบร้อย
และมีประสิทธิภาพ จึงให้แต่งตั้งให้มีคณะกรรมการเพื่อควบคุมและพิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์
ดังต่อไปนี้

1. คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์	
ผศ. ดร. สมพร ไชยะ	ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์
ดร. วราพรรณ น้อยสุวรรณ	ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม
2. คณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์	
ผศ. ดร.สมพร ไชยะ	ประธานกรรมการ
ดร. วราพรรณ น้อยสุวรรณ	กรรมการ
อาจารย์ไพรัตน์ พิภน้อย	กรรมการ
อาจารย์อัจฉรา สืบสินธุ์สกุลไชย	กรรมการ
ดร. มาลัย จีรวัดนเกษตร์	กรรมการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 6 ธันวาคม พ.ศ. 2537

(รศ.ดร.ปริยาพร วงศ์อนตรโรจน์)
คณบดี

ที่ ทม 1504.7/ว.206

สำนักงานบัณฑิตศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถ.ฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

21 พฤศจิกายน 2538

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน อธิบดีกรมอาชีวศึกษา

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. โครงการวิทยานิพนธ์
2. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์

ด้วย นางสาวประณีต วิจิตสรสาตร เป็นนักศึกษาลัทธิสุตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา ของงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำการวิจัยเพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์เรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร” ซึ่งโครงการได้รับอนุมัติแล้วเมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม 2538

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน เพื่ออนุมัติให้นักศึกษาได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาสังกัดหน่วยงานของท่านตามที่แนบมานี้

หวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้เป็นอย่างยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รศ.ดร.ปริยาพร วงศ์อนูตรโรจน์)

คณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร 3266052-6101 ต่อ 663,642

โทรสาร 3269040

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายชื่อสถานศึกษาที่ต้องการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยของ
นางสาวประณีต วิจิตสรสาศกร

1. วิทยาลัยอาชีวศึกษาเอี่ยมละออ
2. วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา
3. วิทยาลัยอาชีวศึกษานบพรี

แบบสอบถาม

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้มี 2 ตอน ขอให้นักเรียนอ่านคำชี้แจงในแต่ละตอนให้เข้าใจ แล้วกรอกแบบสอบถามตามคำชี้แจงเหล่านี้ โดยยึดหลัก 2 ประการ คือ

1. นักเรียนต้องทำทุกข้อ อย่าได้เว้นข้อใดข้อหนึ่งไว้
2. นักเรียนต้องทำด้วยตัวของตัวเอง อย่าทำตามหรือลอกเลียนความคิดของคนอื่น เพราะทุกคนย่อมมีความคิดเห็นแตกต่างกัน

ตอนที่ 1 รายละเอียดส่วนตัว

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย / ลงใน [] และกรอกข้อความเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัว ลงในช่องว่างที่เว้นไว้ในตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด

1. สาขาวิชาที่กำลังศึกษาอยู่

- [] สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย
- [] สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ
- [] สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ทั่วไป
- [] สาขาวิชาคหกรรมธุรกิจ

2. เพศ

- [] หญิง
- [] ชาย

3. อายุ

- [] 13 - 15 ปี
- [] 15 - 17 ปี
- [] 17 - 19 ปี
- [] 19 - 21 ปี

4. คะแนนเฉลี่ยสะสมในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของนักเรียน

- [] 2.00 - 2.50
- [] 2.51 - 3.00
- [] 3.01 - 3.50
- [] 3.51 - 4.00

5. ระดับการศึกษาของบิดา หรือมารดา หรือผู้ปกครอง ของนักเรียน

- ☐ [] มัธยมศึกษา
- ☐ [] อาชีวศึกษา
- ☐ [] ปริญญาตรี
- ☐ [] สูงกว่าปริญญาตรี

6. อาชีพของบิดา หรือมารดาหรือผู้ปกครอง ของนักเรียน

- ☐ [] ค้าขาย/อาชีพอิสระ
- ☐ [] รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ
- ☐ [] รับจ้าง
- ☐ [] เกษตรกร
- ☐ [] อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

7. รายได้ของบิดา หรือมารดา และหรือผู้ปกครองของนักเรียน ต่อเดือน

- ☐ [] น้อยกว่า 10,000 บาท
- ☐ [] 10,001 – 20,000 บาท
- ☐ [] 20,001 – 30,000 บาท
- ☐ [] สูงกว่า 30,000 บาท ขึ้นไป

8. ขณะที่ท่านกำลังศึกษาอยู่ ท่านมีเงินสำหรับเป็นค่ากินอยู่ และใช้จ่ายประมาณเดือนละเท่าไร

- ☐ [] ต่ำกว่า 1,000 บาท
- ☐ [] 1,001 – 2,000 บาท
- ☐ [] 2,001 – 3,000 บาท
- ☐ [] มากกว่า 3,000 บาท ขึ้นไป

ตอนที่ 2

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

1. ข้อความในแบบสอบถามฉบับนี้ต้องการทราบว่าอะไรเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนประเภทวิชาคหกรรมในสถานศึกษาแห่งนี้ โปรดอ่านข้อความอย่างรอบคอบแล้วจึงตอบตามความเป็นจริง
2. เมื่อพิจารณาแล้วให้นักเรียนตอบลงในกระดาษคำตอบในช่องที่ต้องการ จะมีช่องให้เลือกคำตอบ 5 ช่อง 4 ตัวเลือก คือ
- ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนมากที่สุด

มีระดับคะแนนเท่ากับ

5
- ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนมาก

มีระดับคะแนนเท่ากับ

4
- ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนพอสมควร

มีระดับคะแนนเท่ากับ

3
- ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนน้อย

มีระดับคะแนนเท่ากับ

2
- ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนน้อยมาก

มีระดับคะแนนเท่ากับ

1
3. วิธีตอบแบบสอบถาม ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังตัวอย่าง

ตัวอย่าง

ข้อที่	ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนประเภทวิชาคหกรรม	มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียน				
		มากที่สุด	มาก	พอสมควร	น้อย	น้อยมาก
0	นักเรียนตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาชีพนี้เพราะอาจารย์แนะแนวเป็นผู้แนะนำ		/			

ข้อที่	ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนประเภท วิชาทหาร	มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียน				
		มาก ที่สุด	มาก	พอ สมควร	น้อย	น้อย มาก
	1. ด้านเจตคติ					
1	นักเรียนเห็นว่าเป็นอาชีพที่ตนเองชอบ					
2	อาชีพทหารสามารถนำมาประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวันได้					
3	สาขาวิชาสหกรรมสามารถเรียนจบได้ง่าย เพราะเรียนภาคปฏิบัติมากกว่าทฤษฎี					
4	นักเรียนชอบวิชาทหารเพราะเคย เรียนมาก่อนระดับมัธยมศึกษา					
5	ตลาดแรงงานกำลังต้องการผู้มีความ รู้วิชาชีพด้านนี้					
6	ผู้เรียนสามารถทำงานระหว่างเรียน เพื่อ เสริมรายได้ให้กับตนเองและครอบครัว					
7	วิชาชีพนี้เป็นงานที่ท้าทายความสามารถ					
8	นักเรียนชอบให้คำแนะนำแก่ผู้อื่น					
9	นักเรียนต้องการเป็นผู้สาธิตการทำอาหาร					
10	นักเรียนต้องการเป็นผู้แสดงแฟชั่น					
11	นักเรียนชอบส่งผลงานด้านกิจกรรมประกวด ก่อนเข้าศึกษาต่อในระดับ ปวช.					
	2. ด้านความสนใจ					
12	นักเรียนสามารถตัดเย็บเสื้อผ้าตาม แบบแฟชั่นได้					
13	นักเรียนชอบร่วมกิจกรรมทำงานด้านดอกไม้ สด					
14	นักเรียนชอบร่วมกิจกรรมดูแลเด็กเล็ก					
15	นักเรียนชอบดูแลคนป่วย					
16	นักเรียนชอบดูแลคนสูงอายุ					
17	นักเรียนชอบร่วมกิจกรรมการประกอบอาหาร					
18	นักเรียนต้องการค้าขายของชมเชยจากผู้อื่น					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อที่	ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียน ประเภทวิชาคหกรรม	มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียน				
		มากที่สุด	มาก	พอ สมควร	น้อย	น้อย มาก
	3. ด้านทักษะเบื้องต้นตามความสามารถ					
19	นักเรียนสามารถตกแต่งดูแลบ้านได้					
20	นักเรียนสามารถตกแต่งและจัดสวนได้					
21	นักเรียนสามารถพิมพ์ติดได้					
22	นักเรียนสามารถใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ได้					
23	นักเรียนทำบัญชีได้					
24	นักเรียนจำหน่ายของได้					
25	นักเรียนทำอาหารได้หลายอย่าง					
26	นักเรียนตัดเสื้อผ้าใส่เองได้					
27	นักเรียนตกแต่งห้องรับแขกได้					
28	นักเรียนจัดแจกันดอกไม้ได้					
29	นักเรียนจัดสวนหย่อมได้					
	4. ด้านสารสนเทศด้านอาชีพศึกษา					
30	นักเรียนทราบข้อมูลจากบิดามารดาหรือ ผู้ปกครอง					
31	นักเรียนทราบข้อมูลจากการแนะนำของ สถานศึกษา					
32	นักเรียนได้ไปดูการจัดนิทรรศการของ สถานศึกษาประเภทคหกรรม					
33	นักเรียนทราบข้อมูลจากหนังสือวิชาชีพ ด้านคหกรรม					
34	นักเรียนทราบข้อมูลจากวิทยุและโทรทัศน์					
35	นักเรียนทราบข้อมูลจากเพื่อนบ้าน					
36	นักเรียนทราบข้อมูลจากเพื่อนในสถาน ศึกษาเดียวกัน					
37	นักเรียนทราบข้อมูลจากการประกาศรับ สมัครงาน					
38	นักเรียนทราบข้อมูลจากการแนะนำเครื่องมือ อุปกรณ์ด้านคหกรรม					
39	นักเรียนสนใจสถานศึกษาเพราะอยู่ใกล้บ้าน					
40	นักเรียนทราบข้อมูลจากหนังสือพิมพ์					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อผู้เขียน นางสาวประณีต วิจิตตราตร
วันเดือนปีเกิด 16 มีนาคม พ.ศ. 2493
สถานที่เกิด กรุงเทพมหานคร
วุฒิทางการศึกษา การศึกษามัธยมศึกษา (กศ.บ.) สาขาเกษตรศาสตร์
 ปีการศึกษา 2519 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร
อาชีพและตำแหน่ง พ.ศ. 2515 รับราชการครูที่โรงเรียนสารพัดช่างพระนคร
 พ.ศ. 2526 ศึกษาพิเศษที่ กรมอาชีวศึกษาจนถึงปัจจุบัน

